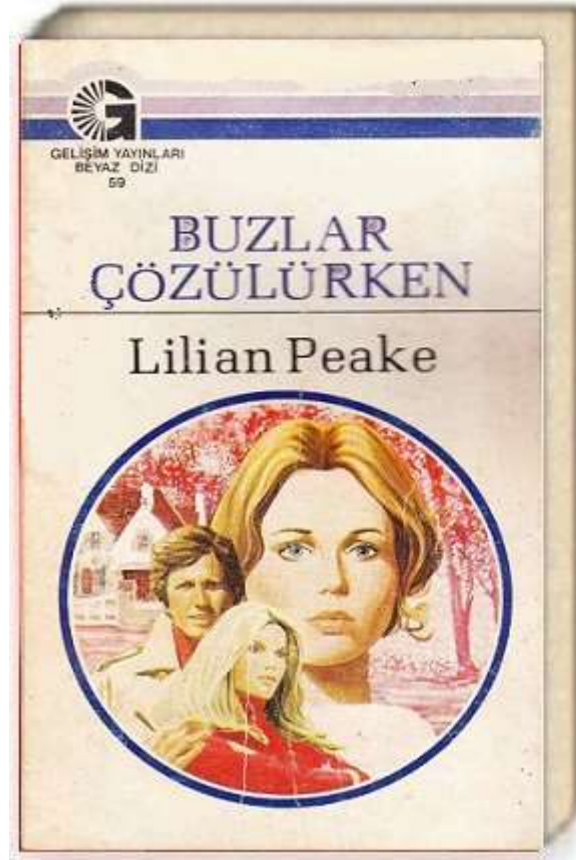
Lilian Peake - Buzlar Çözülürken

BUZLAR ÇÖZÜLÜRKEN

Boşanmak mı? Sen o sersemle evlenesin diye, öyle mi? Hayır, sana bu imkanı tanımayacağım.

Dirk yürüdü, Marisa'nın önünde durdu. Yüzünde şeytani bir ifade vardı. Seninle bir anlaşma yapa lım. Öne süreceğim şartı kabul edersen, boşanmaya razı olurum.

Marisa'nın yüreği hızla çarpıyordu. Şartın nedir?

Senden her kocanın yasal hakkı olan şeyi istiyorum. Son bir kez.

BİRİNCİ BÖLÜM

Kahvaltı bulaşığını kaldıran Marisa, camdan dışarı baktı. Evin küçücük arka bahçesi, bir doğum günü çay sofrasının artıklan gibi solmuş güller ve yazdan geride kalan bitkilerle doluydu. İhmalinden ötürü kendi kendine kızdı.

Belediyenin yakında kaldırılacağını .açıkladığı park yeri dolmaya başlamıştı. Eskiden burada da evler vardı. Şimdi hepsi yıkılmış, moloz yığınları temizlenmiş ve alan yeni inşaatlar için hazırlanmıştı.

Marisa'nın oturduğu ev eski, küçük, birbirine bitişik altı evden biriydi. Bunlardan dördü boştu ve mühürlenmişti. Kalanlardan birinde Marisa, diğerinde de altı evin de sahibi bulunan Hester Worrell ile oğlu oturuyordu. Mrs. Worrell evlerini satmaya kesinlikle yanaşmıyordu.

Çevredeki tüm evler yıkılmış, yerlerini işyeri olarak kullanılan dev yapılara bırakmışlardı. Bu beton ve cam yığınları gittikçe yaklaşıyor, onları adeta köşeye kıstırıyordu. Mrs. Worrell bunun farkındaydı ama, yine de satmaya yanaşmıyordu. Bazıları onun için, 'İşini biliyor,' diyordu. Satışı geciktirdikçe toprağın değeri de artıyordu.

Dul bayan Hester Worrell oldukça yaşlı, güçsüz bir kadındı. Oğlu Elwyn'i doğurduğu zaman da bir anne için pek genç sayılmazdı. Günlerinin büyük bir kısmını yatakta geçiren yan yatalak Mrs. Worrell için önemli olan alacağı büyük paralar değildi. Onun tek düşüncesi, uzun yıllar önce gelin geldiği, yuva bildiği bu evden ayrılmamaktı.

Mrs. Worrell, küçük yaşta annesini kaybeden Marisa'ya kucak açmış, bir bakıma ona analık etmişti. Babası ikinci kez evlenince, üvey annesi kocasını Marisa ile paylaşmak istememişti. Mrs. Worrell onu kendi yanına almayı teklif edince, Marisa da bunu memnuniyetle kabul etmişti.

Marisa koşarak yukarı çıktı, yüzünü pudralayıp saçlarını taradı. Ortadan ayırdığı sarı saçlarını arkaya doğru tokalarla tuttururken, aynadaki görüntüsüne, 'Yine geç kalacaksın' diye söy leniyordu.

Evin her köşesi ona Dirk'ü hatırlatıyordu. O-turma odasındaki iki koltuk, yemeklerini yedikleri küçücük odadaki iki sandalye, banyodaki çift havlu askısı ve nihayet yatak odasındaki iki kişilik yatak.

Tuvalet masasındaki yarı yarıya boşalmış tıraş losyonu şişesi, üç seneye yakın bir süredir olduğu yerde duruyordu. Marisa tozunu alır, yine yerine koyardı. Arasıra atması gerektiğini düşünür, ama bunu yaptığı gün tüm ümitlerini yitirmiş olacağını bildiğinden vazgeçerdi.

Marisa her sabah, işe gitmeden önce komşusuna uğrardı. Bazı günler Mrs. Worrell kendini iyi hissetmediği için yatağından çıkmazdı. O zaman Marisa yastıklarını düzeltir, rahatlatmaya çalışırdı. Sonra da Ehvyn'in tepsi içinde annesine götürdüğü kahvaltının bulaşığını yıkardı. Mrs. Worrell'in yataktan kalkacak gücü kendinde bulduğu günlerde ise onun giyinmesine yardım eder, Elwyn de annesini aşağı, oturma odasına indirirdi.

Bu sabah Mrs. Worrell yatakta kalmak istemişti. Marisa, onu kapıya kadar geçirmeye gelen Elvvyn'e o akşam Jan ile Neville Barclay'nin beklediklerini hatırlattı. Parti değil,, dedi. Sadece dördümüz.

Elwyn unutmamıştı. Beyaza bakan açık sarı saçlarıyla aynı tonda olan teni, çoğu kimsede kansız olduğu izlenimini bırakırdı. Orta boylu, uyumlu bir gençti. Yurt çapında ün yapmış bir erkek konfeksiyon imalatçısının bölge müdürlüğünü yapan Elwyn, yirmi beş yaşındaki Marisa' dan ay farkıyla küçüktü.

Marisa arabasını işyerinin yakınındaki park yerine bıraktıktan sonra kapılarını kontrol etti. Buna neden gerek duyduğunu bilmiyordu. Bu içi dışı dökülmüş, yaşlı arabayı kim çalmak isterdi? Bütçesi ancak böyle bir araba almaya yetmişti. Bir avukat aracılığıyla tespit ettikleri ve Dirk'ün her ay onun adına bankaya yatırdığı nafakanın değeri, aradan geçen yıllarla birlikte uçup gitmişti.

Dirk evi terkettikten sonra bir daha hiç görüşmemişler, ayrılıklarını bir avukat aracılığıyla belgelemişlerdi. İkisi de bir mimarlık bürosu olan, Hilsby, Garner ve Ortakları için çalışıyorlardı. Dirk güneye transferini istemiş, nedenini öğrenen en büyük ortak Mr. Hilsby de bu isteği hemen yerine getirmişti.

Marisa hem Harris Garner'in. hem de emekliliği yaklaşan Leonard Hilsby'nin sekreterliğini yapıyordu. Mr. Gamer'in işi, yaşlı Hilsby'ninkin-den üç misli fazlaydı.

Yaşlandım artık. diyordu Mr. Hilsby. Gençlerin fikirlerine anlayış gösteremediğin gün. git me zamanı geldi demektir. Tükendim. 'Dinamik yeni buluşlarım olmuyor artık. Bugünün gençle rini anlayamıyorum, Mrs. Sterling. Giysileri, müzikleri ve davranışları bana tümüyle yabancı. Artık köşeye çekilme zamanım geldi.

Marisa henüz yerine oturmuştu ki, Mr. Gar-ner zile bastı. Hareketleri sert ve kesindi. Garner konuşmalarında konunun dışına pek çıkmazdı. Bu sabah masasının üzerine yığılı işlere

söylenmesi Marisa'yı şaşırttı. Bugünlerdeki iş temposuna bakılırsa, Leonard çoktan emekli olma-lıydı. diye söyleniyordu. Yalnız olmadığını fark edince hemen konuya döndü.

Hilsby, Gamet ve Ortakları büyük bir kuruluştu. Çok sayıda mimarın yanı sıra, mühendis da nışmanlar, maket yapımcıları ve diğer uzmanları da barındırıyordu bünyesinde. Birkaç şubesiyle hızla gelişen bir şirketti.

Marisa. Mr. Garner'in yazılarını yazmak üzere daktilosunun başına geçti. Odada, harıl harıl çalışan dört beş kız daha vardı. Arkadaşı Jan Barclay aynanın önünde saçlarını taramakla meşguldü.

Yine geciktim,- diye fısıldadı. Sakın kimseye söyleme. Arabayı çalıştıramadık. acelesi olduğu için Neville de sinirlendi. Yine de. mutlu azınlıktan olduğu için, ön kapıdan elini kolunu sallayarak girdi. Bense, arka kapıdan süzülmek zorunda kaldım.

İş çıkışı Jan'ı almaya gelen Neville, Marisa'ya o akşamki randevusunu hatırlattı.

Onlar çıktıktan sonra kızlardan biri Yeni yılı partiyle mi kutlayacaksınız? diye sordu.

Birkaç kadeh içki içeceğiz, o kadar, diye cevapladı Marisa.

Yılbaşları hep birbirine benziyordu. Tarihin değişmesi, duvara yeni bir takvimin asılması Marisa için bir anlam taşımıyordu artık. Aralık tan ocağa geçmek ne Dirk'ü düşündükçe duyduğu acıyı hafifletebiliyor, ne de içindeki boşluğu doldurabiliyordu.

Arabayı evin önüne park etti. Ne garajı, ne de doğru düzgün bir park yeri vardı. Evin içi çok soğuktu, üstelik nem kokuyordu. Marisa, Noel için evi süslemiş, o akşam Elwyn ve annesiyle birlikte Noel'i burada kutlamışlardı. Şimdi ise, parlaklığını yitiren bu süsler, yalnızlığını yüzüne vurur gibiydiler. 'Onları artık toplamalıyım.' diye düşündü Marisa.

Bu sırada Ehvyn geldi. Bu gece annesine Flo-rence teyzesi arkadaşlık edecekti. Marisa'nın koluna girdi ve birlikte arabasına doğru yürümeye başladılar.

Marisa, Elwyn'iıı koluna girmesinden, ona sahip çıkan tavırlarından hiç hoşlanmıyordu. Yıllarca aynı çatı altında, kardeş gibi yaşamışlardı. Ama bu düşüncelerini Elvvyn'e açıklayamıyordu. 'Onu yaşamımdaki boşluğu dolduran bir varlık, yaraya sürülen melhem gibi, mutsuzluğumu hafifleten biri olarak görmem suç mu?' diye düşünürdü sık sık. Hem evliliğinin yıkılmasına o sebep olmamış mıydı? Buna karşılık Marisa'nm onun arkadaşlığından istifade etmesi suç sayılamazdı.

Jan ile Neville'in evine vardıklarında her şey hazırdı. Şömine yakılmış, Noel ağacı ışıklandırılmış. içki şişeleri ve bardaklar yerlerine konmuştu. Ev, yere kadar uzanan turuncu kadife perdeler ve modem mobilyayla döşenmişti. Ev sahipleri dahil, bu evde her şey uyum içindeydi. Jan ile Neville'e gerçekten mutlu bir çift denilebilirdi.

Neville bir plak koyup, içkileri de dağıttıktan sonra, Ehvyn'le birlikte satranç oynamaya koyuldu. Jan bir yandan örgü örerken, bir yandan da Marisa'ya bürodaki, işlerden söz ediyordu. Yemek ve kahveden sonra da konuşmalarına devam ettiler.

Yeni yıla girmelerine az kalmıştı. Neville içkileri tazeledi ve Marisa'nm koltuğuna oturarak. Garip değil mi, Dirk yeniden aramızda olacak, dedi.

Marisa'nm yüzü bembeyaz oldu. Bardağı tutan eli titremeye başladı. Jan uzanıp bardağı elinden aldı.

Neville! diye çıkıştı kocasına, Nasıl yaparsın bunu? Zavallı Marisa, neye uğradığını şaşırdı.

Neville de şaşırmıştı. Bir karısına, bir konuğuna bakıyordu. Marisa'nm perişanlığını fark edince, Özür dilerim. Biliyorsun sanmıştım. Dirk'ün döneceğini herkes biliyor sanmıştım. diye kekeledi.

Marisa geçirdiği şoktan yavaş yavaş sıyrılıyordu. Önemli değil Jan. Neville'i suçlama. Er ya da geç öğrenecektim, dedi. Sonra Neville'e dönerek. Neden dönüyor? Ne zaman? diye sordu.

Neville. konuşmak için izin ister gibi karısına baktı. Biliyorsun, dedi Marisa'ya. Mr. Hilsby artık yaşlandı. Duyduğumuza göre Mr. Gamer de bu işi tek başına sürdüremeyeceğini anlayınca, Dirk'e ortaklık teklif etmişler. Mr. Hilsby ayrılınca Dirk onun yerine geçecek herhalde. Zamanı gelince, anladığım kadarıyla, pek yakın bir gelecekte.

Ama. ama, diye kekeledi Marisa. Dirk döndükten sonra orada çalışmaya nasıl devam edebilirim?

Ayrılmak zorundasın, dedi Elwyn kesin bir tavırla, Bunu tartışmaya bile gerek yok.

-Ayrılamam, Ehvyn. dedi Marisa. Sonra neyle geçinirim? Hem neden ayrılacakmışım? Ben yıllardır bu şirkette çalışıyorum. Ayrılan neden ben olayım?

Sana özgürlüğünü çoktan vermeliydi. diye söylendi Elwyn.

Boşanmak istemiyor, dedi Marisa. Avukat aracılığıyla yaptığım öneriyi geri çevirdi. Dirk avukata ayrı yaşamaya karar vererek bir anlaşma imzaladığımızı, bu durumda her ikimizin de onayı olmadan boşanmanın gerçekleşemeyeceğini, kendisinin boşanmak niyetinde olmadığını söylemiş. İki yıl daha sabretmeliyim. Bundan ne zevk alacağını anlamak güç ama, anladığım bir şey varsa o da haklarını sonuna kadar kullanacağı.

Saat geceyarısına yaklaşıyordu. Dirk döndükten sonra onunla konuşup, fikirlerini kabul ettirme olanağına kavuşabilirsin, öyle değil mi Marisa? dedi Jan neşeli bir sesle.

O gece Marisa yatağında bir bu yana, bir o yana döndü durdu. Yorgun beyninde durmadan, 'Dirk geliyor, Dirk geliyor' sesleri yankılanıyordu. 'Ne diyecek? Ne yapacak?' Ve hepsinden önemlisi ona özgürlüğünü verecek miydi?

Onu terkettiği gün kapıyı çarpışını hala duyar gibiydi. Arkasından koşmuş, geri dönmesi için yalvarmıştı. Ama Dirk dönmemişti.

O gün yine Elwyn yüzünden kavgaya tutuşmuşlardı.

Bu adam hiç senin yakanı bırakmayacak mı? diye bağırmıştı Dirk. Dakikada bir burada. Yok, annesinin ricası, yok kendinin ricası.

Uzun yıllar birlikte yaşadık. Mrs. Worrell bana kızı gözüyle bakar. diye karşılık vermişti Marisa.

Kuşkusuz, diye alay etmişti Dirk. Oğlu da sana kardeş gözüyle bakıyordun

O kadıncağızın benim için yaptıklarını düşündükçe...

Sen de bunca yıldır onun temizliğini, çamaşırını. alışverişini yapmadın mı? Ama onlar hala peşindeler.

Onlara olan borcumu hiçbir zaman ödeye-mem. diye ağlamıştı Marisa Unutma ki bu evi de Mrs. Worrell sayesinde tuttuk.

Bazen düşünüyorum da, sen benimle sırf bir evin olsun diye ve evlenmiş olmak için evlendin. Beni değil, bitişiğimizdeki sersemi seviyorsun. Her seslenişinde koşarak gittiğine göre, öyle olmalı. Yatalak anası başına dert olur diye onunla evlenmedin herhalde. Sen benim karımsın ama her gece onlara gidip, dediğine göre, Mrs. Worrell'le ilgileniyorsun'. Aslında oğluyla ilgilendiğini söylemen daha doğçu olur.

Marisa ağlayarak, Ama sen hep çalışıyorsun. Eve iş getiriyoı-sun, benimle hiç konuşmuyor, seni rahatsız ettiği için televizyon seyretmeme bi le karşı çıkıyorsun. demişti.

Elbette durmadan çalışıyorum, diye karşılık vermişti Dirk, Sen her akşam komşudayken ne yapmamı bekliyordun? Sebebin Ehvyn olduğunu neden inkar ediyorsun?

Çünkü doğru değil, diye bağırmıştı Marisa. Dirk'ün gerçekleri görmemekte ısrar etmesi onu çileden çıkarmıştı. Ben de insanım. Gürültü etmek korkusuyla, bir kitabın sayfalarını bile çe-viremeden, neredeyse nefes bile almadan, bir koltukta saatlerce oturmanın ne demek olduğunu biliyor musun?

Demek öyle, demişti Dirk alaylı bir sesle. Kocan olarak seni memnun edemiyorum. Marisa. onun ses tonundan ürkmüştü. Bu konuda sayısız kavgaları olmuş ama hiçbiri bunun ka dar kötü geçmemişti. Demek sen daha ilginç birini arıyorsun. Benim gibi yeteneklerini geliştirip, işinde ilerlemeyi tasarlayan biri değil defana 'İyi vakit geçirtecek' birini istiyorsun. Güzel. Hakkımdaki düşüncelerini öğrendikten sonra yapılacak tek şey buradan çıkıp gitmek. Hem de derhal.

O gece eşyalarını toplayıp evi terketmişti. Evliliklerinin ikinci yıldönümüydü. Marisa onu bir daha hiç görmemişti.

Ertesi sabah Mrs. Worrell’e uğrayan Marisa, yaşlı kadının daha iyi olduğunu gördü. Giyinmesine yardım ettikten sonra Ehvyn’le birlikte onu aşağı indirdiler.
İşe gitmek üzere arabasına binerken Ehvyn arkasından seslendi, Bu geceki provayı unutma.
Marisa o sabah Mr. Hilsby'le çalıştı. Mr. Hilsby konuşkan bir günündeydi. Aslında sekretere değil, bir arkadaşa ihtiyacı vardı. Bir iki yazı yazdırdıktan sonra konuşmaya başladı. Bu günlerde meslekte yükselmeye başlayan gençlere bakıyorum da. dedi, Bir projede olması gereken temel unsurları unutmuş görünüyorlar. Marisa, Acaba Dirk'ü mü ima ediyor?' diye düşündü. Mr. Hilsby konuşmasını sürdürüyordu. Öyle olmadık fikirleri var ki, mimari planlamanın temel ilkelerini unutuyorlar.
Marisa güldü ve saatine bir göz attı. Hareketi Mr. Hilsby’nin gözünden kaçmamıştı, gidebileceğini söyledi.
Marisa. Mr. Hilsby’nin yazılarını yazıyordu ki, genç mimarlardan, Greg Johnson her zamanki teklifsiz haliyle masasına yanaştı. Yine ondan bir randevu koparmaya çalışıyordu.
Üzgünüm, dedi Marisa. Bu gece bir ’oyun’la randevum var.
Greg, sakallı yüzünü buruşturdu. Duyduğuma göre Dirk Sterling adanda biri yuvaya dönü-yormuş. Göz yaşartıcı bir barışma söz konusu olabilir mi, dersin?
Hayır.
Tamam. Tamam. Sadece sordum. Bu demek oluyor ki, sinirli bir kocadan dayak yemeden, şansımı tekrar deneyebilirim.
Marisa zorlukla gülümsedi. Elbette deneyebilirsin Greg, ama cevabım yine ‘Hayır’ olacaktır.
Greg omuzlarını silkerek uzaklaştı.
Bir kahve içmek için çalışmalarına ara verdiklerinde Jan, Yorgun görünüyorsun, dedi. Seni geç saatlere kadar tuttuk galiba.
Hayır. Dün gece bir türlü uyuyamadım.
Dirk’ü mü düşünüyorsun?
Marisa ‘Evet’ anlamında başını salladı. Ne yapacağımı bilmiyorum.
Bekleyeceksin. Başka ne yapabilirsin ki? A-ma duygularını anlıyorum, canım.
Marisa oyunun ilk provasına Elvvyn’le birlikte gitti. Tiyatro salonu çok soğuktu, herkes paltosuyla otûruyordu. Bu da oyunun gerektirdiği sıcak ortamı yaratmalarına. engel oluyordu. Sally adındaki kız gülerek, elindeki kitaptan okumaya başladı. Birinci Perde. Ağustos sıcağında bir Öğleden sonra. Bu sıcaklığı düşünebilmek için bütün hayal gücümüzü kullanmak zorundayız.
Ehvyn’le birlikte başrolleri paylaşıyorlardı. Şimdi de genç adamın koluna girdi, iyice sokularak, Isıt beni, Ehvyn, dedi.
Elwyn onun bu tutumuna katlanmaya çalışarak yalandan gülümsedi. Oyunda güçlü tutku lan olan bir erkeği canlandıracaktı. Marisa, bu nu nasıl başaracağını merak ediyordu. Elvvyn derin duyguların adamı değildi.
Oyunun sonuna geldiklerinde Marisa Bir başlangıç yaptık sayılır. dedi, oyuncuların morallerini bozmak istemiyordu. Ama üzerinde çok çalışmalıyız.
Elvvyn evinin kapısına kadar getirdi, her zamanki veda öpücüğünü de unutmadı.
Marisa ertesi sabah Mr. Gamer ile çalıştı. İşe başlamadan önce Mr. Gamer yutkundu ve gözlüklerinin üzerinden bakarak, Mrs. Sterling, kocanızın Merkez Büromuza döndüğünden haberiniz var mı. bilmiyorum.-
Evet haberim var.
Size yazdı mı?
Hayır. Mr. Gamer. Ayrıldığımızdan beri hiç haberleşemedik. Avukat aracılığıyla olanların dışında tabii.
Evet, anlıyorum. Masasının üzerindeki bir yazıyı alarak incelemeye başladı. Belki... Belki barışmışsınızdır diye düşündüm.

Marisa başını salladı. Durumumuzda bir değişiklik yok.
Koltuğunu iterek ayağa kalktı. Verdiğim son yazıyı bekletmeden toplantı odasına getirin Mrs. Sterling. İmzaladıktan sonra da hemen gönderirsiniz.
Marisa kahvesini Mr. Gamer'in yazılarını yazarken içti. Sonra da acele istediği yazıyı toplantı odasına çıkardı. Kapıyı vurdu ve içeri girdi. Toplantıda bulunanların büyük bir ilgiyle dinledikleri adam, başını kaldırdı, bir an duraksadı ve hiçbir şey olmamış gibi konuşmasına devam etti.
Birkaç saniyeyi aşmayan bu duraksama, Marisa'ya yüzyıllaı sürmüş gibi geldi. Konuşmacı, masanın üzerine dayalı ellerini kavuşturmuştu. Kimse sözünü kesmiyordu.
Kumral saçları, biçimli bir yüzü vardı. Bakışları keskin ve acımasızdı. İşlenen suçu kolay ko lay bağışlamayan, amacına, her ne pahasına olursa olsun, ulaşmakta direnen bir adama benziyordu. Bu adam Dirk Sterling'di.

İKİNCİ BÖLÜM

Marisa elindeki yazıyı Mr. Gamer'in önüne koydu. Adam üst cebinden dolmakalemini çıkararak imzaladı ve aniden odaya çöken sessizliği bozan sesi duyuldu. Hemen gönderin lütfen, Mrs. Sterling.
Marisa olur' anlamında başını salladı ve odadan çıktı. Kapalı kapının ardında konuşmalar yeniden başladı. Marisa birkaç adım attıktan sonra durdu. Başının dönmesi durmadan merdivenlerden inemeyecekti.
Söylemene gerek yok,- dedi Jan, Marisa'yı görür görmez anlamıştı. Onu gördün.
Marisa başıyla 'evet' dedi, bakışları bomboştu.
Değişmiş, değil mi? dedi Jan.
O kadar değişmiş ki, beni ürküttü. Boş bakışlarını Jan'ın sevgi dolu gözlerine çevirdi. Şimdi ne olacak?
Bütün sabah, Dirk'ün her an kapıdan girmesini bekledi, ama gelmedi. Öğleden sonra biraz rahatlamaya başladı. Belki de sandığı kadar güç olmayacaktı. Aslında yalnızca merdivenlerde ya da bu sabah olduğu gibi, toplantılarda karşılaşabilirlerdi. Dirk'ün kendi sekreteri olacaktı. Birbirleriyle hiç konuşmaları gerekmeyebilirdi.
Greg Johnson kapıda göründü. Diğer kızları eliyle selamladıktan sonra Marisa'nm masasının önünde durdu. Marisa onu görür görmez daktilosunun yanındaki kaleme sarıldı. Greg elini tuttu. Ne istediğini biliyorum, diye güldü genç kadın, Kalemimi istiyorsun. Siz mimarları iyi bilirim. Kalem gördünüz mü dayanamazsınız.
Greg eğilerek, dirseklerini masaya dayadı. Marisa'nın elini bırakmamıştı. Demek ne istediğimi biliyorsun? Yalnızca kalemini değil, tatlım. Biraz daha yaklaştı Hiç sakallı biriyle öpüştün mü? Bu gece benimle ol da bir dene. Bilinmez, bir bakarsın tutkunu olmuşsun. Dudaklarını Marisa'nınkilere yaklaştırdı. Haydi, istersen şimdi dene. Deneme yapıyoruz...
Birisi hafifçe öksürdü. Tam yanlarında duru yordu. Greg doğruldu ve kim olduğunu görünce kulaklarına kadar kızardı. Merhaba Dirk. Beni mi istemiştin?
Seni değil. Bir sekretere ihtiyacım var.
Özür dilerim. Sadece şakalaşıyorduk. dedi Greg ve oradan uzaklaştı.
Marisa donakalmıştı. Kalp atışlarının hızıyla bütün bedeni sarsılıyordu sanki. Mr. Garner, dedi Dirk soğuk bir sesle, Kendime bir sekreter buluncaya kadar senin hizmetlerinden yararlanabileceğimi söyledi. Zamansız geldiğim için özür dilerim. Bir dahaki sefere böylesine roman tik bir sahneyi bozmamaya dikkat ederim.
Marisa bu iğneleyici sözlere karşılık vermedi.
Dirk devam etti. Şu ölçü çizelgesi daktilo edilecek. Bu şartnameden de bir düzine kopya istiyorum.
Tabii... Ne diye seslenecekti? Dirk mü, Mr. Sterling mi? Bu gülünç olurdu. Bu adam koca siydi. Tabii, dedi yine.
Yüzü sapsarı kesilmişti. Dışardan gelen Jan, Yine ne oldu? diye sordu.

Bana iş verdi.
Başka bir şey söyledi mi? Jan umutlanmış-tı. Barışmayla ilgili bir şeyler?
Hiçbir şey söylemedi. Tam da Greg şaklabanlık edip, beni öpmeye çalışırken geldi.
Ama Greg'i kimse ciddiye almaz ki.
Dirk'ten başka. Şimdi de adımı hafife çıkarır.
Acaba nerede oturuyor? dedi Jan masasına geçerek. Neville yoluyla öğrenirim.
Nerede oturduğu beni ilgilendirmiyor. Burada oluşu yaşamıma bir değişiklik getirmedi. Üç yıldır ayrı yaşıyoruz, anladığım kadanyla bundan sonraki elli yıl da aynı şekilde yaşayacağız.
Marisa ölçü çizelgesini bitirdiğinde, mesai sona ermişti. Jan'a Dirk'ün ofisinin nerede olduğunu sordu.
Sanırım Mr. Hilsby'nin bitişiğindeki küçük odayı kullanıyor. Neville'e göre Mr. Hilsby ayrıldıktan sonra, onun odasına geçecekmiş.
Marisa küçük odanın kapısını vurup içeri girdi. Oda düzene sokulmuş, çalışma masası için yer açılmıştı.
Dirk, bir teşekkür bile etmeden elindeki yazıyı aldı. Özür dilerim. dedi Marisa, Şartnameyi yetiştiremedim. Sabah yazsam olur mu?
Başka seçenek var mı? Sesi sinirliydi.
İsterseniz kalıp yazabilirim.
Hayır, teşekkür ederim. Fazla mesaiye kalmanızı isteyerek, özel yaşantınıza karışmak aklımın ucundan bile geçmez.
Marisa'nm söylemek istediği çok şey vardı. 'Tanın aşkına,' demek geliyordu içinden. 'Birlikte çalışacak isek, bu tutumunu değiştirmek zorundasın. Bütün bir gün senin iğneleyici sözlerini dinleyemem. Evi terkeden ben değildim. Evliliğimizi yıkan sensin.
Ama, tıpkı Mr. Gamer ya da Hilsby'ye dediği gibi, İyi akşamlar. demekle yetindi.
Marisa o akşam Noel süslerini indirmeye karar verdi. Evdeki yapmacık şenlik havasına dayanamıyordu. Merdiveni getirip, işe koyuldu. Süsleri tek tek söküp yere attı. Sonuncusuna gelmişti ki, kapının açıldığını duydu. Ön kapının anahtarı kendinden başka bir tek kişide vardı. Dirk gittikten sonra günlerce bu sesi beklemişti. Şimdi ise panik içindeydi.
Dirk kapının eşiğinde duruyordu. Bu kadar korkmana gerek yok, dedi. Evlilik haklarımı aramaya gelmedim.
Marisa merdivenden inmiş, süsleri toplamaya çalışıyordu.
Dirk paltosunu çıkarmaya gerek görmeden koltuğa oturdu. Karımı görmeye geldim. Dönüşümü nasıl karşıladığını öğrenmeye. Onunla birlikte yaşadığım evi görmeye. Yasalara aykırı mı?
Ama biz ayrıldık. Buraya gelmemeliydin. Akılsızca konuştuğunun farkındaydı.
Hala da ayrıyız, Marisa'nm bedenini süzdü, Her bakımdan .
Marisa ayakta kalmıştı. Otursana. dedi Dirk, Burası senin evin.
Değişmişsin.
Dirk başını arkaya yaslayarak, gözlerini kapadı. Evet, değiştim Senden ayrıldıktan sonra hızlı bir yaşamım oldu.
Marisa ne diyeceğini bilemiyordu.
Dirk gözlerini açtı, yerinde doğruldu. Yüzündeki çizgiler onu olduğundan yaşlı gösteriyordu. Sen nasılsın? Sevgililerinle aran iyi mi?
Sevgililerim mi?
Dirk ayağa kalktı, odanın içinde dolaşmaya başladı. Bilmiyormuş gibi davranma. Elvvyn Worrell. Başka kim olacak? Yoksa, Greg Johnson mı?
Hiçbiri değil. Ona inanmadığı, bakışlarından belliydi. Dirk, niçin döndün?
Niçin mi? diye karşılık verdi. Yükselme hırsı olan bir adam, daha iyi bir mevki, daha iyi bir maaşa 'hayır' diyebilir mi? Hem buraları özlemiştim. Buranın yaylalarını, kırlarını özlemiştim.

Ama benim hala Merkezde çalıştığımı biliyordun. Üç yıl önce transferini bu nedenle istemiştin.

Senin yüzünden iyi bir işi tepecek değildim herhalde. Dönüşüm seni tedirgin ediyorsa, ne yapacağını biliyorsun. Ayrılırsın işten.

Marisa gururunu çiğneyerek, Çay içer misin? diye sordu.

Evet, teşekkür ederim.

Marisa çayı demlerken, Dirk'ün üst katta dolaştığını duydu. Yatak odasının kapısını açtı ve bir süre içerde kaldı.

Aşağı indiğinde paltosunu çıkarmıştı. Marisa yine paniğe kapıldı. Burada ne kadar kalmayı tasarlıyordu acaba?

Bir viranede yaşadığının farkındasın herhal de. dedi Dirk. Garip değil mi? Kocan mimar ama, senin yıllardır yuva bildiğin yer, bir virane.

Şimdi ne olduğu önemli değil. Bir zamanlar benim için bir saraydı. Bu eve değerini verenin onun varlığı olduğunu söyleyemezdi.

Evet, senin de istediğin buydu zaten. Başını sokabileceğin kendine ait bir yer. Ne yazık ki onu alabilmek için, beni de almak zorundaydım Ama sana ayak bağı oldum. Bunu anlamam uzun sürmedi. Evi edindikten sonra, senin için bir fazlalık oldum.

Ona karşı çıkmak, söylediklerinin doğru olmadığını anlatmaya çalışmak faydasızdı. Nasılsa onu susturacak, yalancılıkla suçlayacaktı.

Dirk, nemden yer yer kabaran tavana bakıyordu. Tanrım, bu evde ne kadar bunalırdım. Nasıl dayanıyorsun, anlamıyorum. Duraksadı. Yoo, anlıyorum tabii, sevgili Elvvyn'in yanıbaşımda oluşu bu korkunç yaşam koşullarının etkisini azaltıyordur kuşkusuz.

Elvvyn'le duygusal bir bağım yok.

Dirk bu sözleri alaycı bir gülümsemeyle dinledi. Biliyorsun. dedi. Ayağa kalkmış, sönmekte olan şömineye sırtını dönmüştü. Bu evler yakında yıkılacak.

Marisa birden canlandı. Yıkamazlar. Mrs. Worrell satmaya yanaşmıyor.

Dirk gülümsedi. Onu da kandırmanın yolları var. Çok geçmeden kaçınılmaz olduğunu anlayacaktır. Eski evler, çürük dişe benzerler. Çekilmeleri gerekir.

Marisa dudaklarını ısırarak fincanları topladı. Bu adama ulaşamayacak, mıydı? Evlendiği adam nerdeydi? Sevdiği kızla paylaşabileceği bu evi bulduklarında en az onun kadar istekli dav ranan, o genç, mutlu, iyi yürekli adam nerdeydi? Tanışalı üç ay olmuştu, ama, bunun ne önemi var, demişti Marisa'ya. Birbirlerini seviyorlardı. Bu da bir evliliğin sürmesi için yeterliydi.

Yerde duran süslere baktı Dirk. Noel'de iyi vakit geçirdin mi?

Evet. Otobüs durağında sohbet eden iki yabancı gibiydiler.

Yalnız miydin?

Hayır. Mrs. Worrell ile Elvvyn geldiler.

Elvvyn hala arzuluyor mu seni?

Marisa kıpkırmızı oldu. Ne demek istediğini anlamıyorum. Aslında pekala anlıyordu.

Telefon çalmaya başladı. Marisa telaşlandı. Elvvyn olmalıydı arayan. Yerinden kıpırdamadı

Telaşlı halini gören Dirk, Telefona bakmayacak mısın? diye sordu. İstersen ben bakayım.

Bu onu harekete geçirmeye yetti. Hole geçip ahizeyi kaldırdı Efendim? Arayan Elvvyn'di. Daha sonra... daha sonra arayabilir misin? Biraz işim var da. Elvvyn gelmek istiyordu. Marisa, kapı aralığında alaylı alaylı gülümseyen Dirk'e baktı. Hayır, gelemezsin... Yani, şu ara gelme. Ben seni ararım. Ahizeyi yerine koyduktan sonra açıklama yapmak gereğini duydu. Bir oyun sahneliyorum. Elvvyn'in de rolü var. Onun için aramış beni.

Dirk dinlemiyordu bile. Demek hala peşinde. Evi terketmekle ne iyi ettiğimi bir kez daha ispatlamış oldum. Onun açısından tek sorun, hala bana bağlı olman. Şanssızlık... ikiniz için de. İçi koyun postuyla kaplı, kahverengi süet paltosunu giydi. Kimbilir ne kadar pahalıydı. Kazandığını sanıyor, ama yanılıyor. Koz benim elimde.

Çıkarken kapıyı hızla çarptı. Elvvyn'in gelme dediği halde geleceğini biliyordu Marisa. Birden, uvalet masasının üzerinde duran tıraş losyonu şişesinin yerinde olmadığını fark etti.
Eğilip, şişeyi çöp kutusundan aldı. Dirk içindekileri lavaboya boşaltmış, şişeyi de çöp kutusuna atmıştı. İçini bir kin duygusu kapladı, Dirk en fazla değer verdiği eşyasını yoketmişti. Aslın da onun değildi. Dirk'e aitti, tıpkı kendisinin de ona ait olduğu gibi.
Marisa ertesi sabah Mrs. YVorrell'e uğradığında onu üzgün ve sinirli buldu.
Yazı geldi, dedi yaşlı kadın. Korkuyla beklediğim yazı geldi.
Elvvyn'in yüzündeki kaslar gerilmişti. Zorunlu satış. dedi. Bizi evden atıyorlar. Evi satmamız için gereğinden fazla zaman tanımışlar. Şimdi yetkilerini kullanarak, satmaya zorluyorlar.
Marisa kanının çekildiğini hissetti. Hepimizi mi atıyorlar? Beni de mi?
Ne yazık ki öyle, canım, dedi Mrs. Worrell. Evlerin hepsi benim olduğuna göre. Ama pes etmeyeceğim. Beni sürükleyerek çıkarmak zorunda kalacaklar.
Cevap yazdım, dedi Elvvyn, İşte burada. İşe gittiğinde daktiloya çekebilir misin? Resmi bir hava verir.
Tabii çekerim. Sonuna kadar yanınızdayım. Kamu soruşturması isteyemez miyiz?
Ben de öyle yapacağım zaten.
Marisa. işe gelir gelmez, dilekçeyi daktiloya çekmeye koyuldu. Jan içeri girdiğinde onu çalışır buldu.
Çalışmaya başlamışsın bile, dedi. Beni u-tandırıyorsun.
Marisa ne yaptığını anlattı. Jan suçlu suçlu önüne bakıyordu. Biliyorum, canım. Neville olacakları bir bir anlattı. Seni üzmek istemediğim için...
Önemli değil, Jan. Seni suçlamıyorum.
Çıkman gerekirse, nereye gideceksin?
Hiçbir fikrim yok. Evsizler ordusuna katılacağım herhalde. Ya da bir pansiyona kapağı atacağım. Geleceği pek parlak görünmüyordu.
Jan, Dirk'le senin, yeniden... diyecek oldu.
Hayır, kesinlikle olamaz, diye sözünü kesti Marisa, Dün... dün beni görmeye geldi. Jan umutlanmıştı. Tabii, kavga ettik. Ona bir şeyler olmuş, anlayamıyorum. Beni kırmak için elinden geleni yapıyor.
Jan kaşlarını çattı. Yazık, dedi. Her evlilik mutluluk getirmiyor. Sen yanlış adamla evlendin.
Hayır, bu doğru değil. Jan!
Önemi yok, Marisa. Duygularını anlıyorum. Ama Dirk'le her gün birlikte olmak senin için zor olmayacak mı?
Yapabileceğim bir şey var mı?
Jan kaşlarını çatarak onu uyarmaya çalıştı. Sonra da içeri gireni karşılamaya hazırlanarak, gülümsedi. Dirk, Marisa'nm yanında bitiverdi. -Şartnameyi hazırlayabildin mi?
Jan bir Dirk'e, bir Marisa'ya bakıyordu.
Ne zaman hazırlayabilirdim? Sesi sinirliydi Daha şimdi geldim.
Ama bir şeyler yazıyorsun, öyle değil mi? Marisa eliyle daktilodaki yazıyı kapatmaya çalıştı ama, Dirk bileğinden tutarak elini geri çek ti. Yazıyı okuduktan sonra, Boşuna uğraşıyorsun, diyerek çıkıp, gitti.
Marisa şartnameyi daktiloya çekip, kopyaları da çıkarttıktan sonra Dirk'ün odasına götürdü. Genç adam, Teşekkür ederim, demekle yetindi.
'Boşuna uğraşıyorsun' derken, ne anlatmaya çalışıyordun? dedi Marisa. Biz kamu soruşturması açılmasını istiyoruz.
Bak. kızım, dedi Dirk arkasına yaslanarak, Sonucu önceden belli olan bir durum bu. Bahçenin sonundaki geçici park alanının Belediyeye ait olduğunu biliyorsun, değil mi? Marisa biliyordu. Özel bir şirket bu toprağı almak istiyor ama, bir şartı var. Evlerin bulunduğu araziyle birlikte almak istiyor. Büyük para teklif ettiler. Belediye bu araziyi, yani, Mrs.

Worrell’in arazisini boşaltabilirse, satış hemen gerçekleşecek. Özel şirketin inşaat projesi, en kısa zamanda onaylanacak, bundan hiç kuşkun olmasın ve yakın zamanda burası bir iş merkezi olacak. Gördüğün gibi davayı kaybetmen kaçınılmaz. Evlerin hiçbir değeri yok. Değerli olan, arsanın kendisi.

Nasıl böyle katı olabiliyorsun? O ev bir zamanlar senin de yuvandı. Hiçbir anı bırakmadı mı sende?

Fazlasıyla. Birçoğunu hatırlamak bile istemiyorum.

Marisa kapıya doğru ilerledi.

Sana bir şey daha söyleyeyim mi? dedi Dirk. Bu arsa boşaltılır boşaltılmaz,ki sen ne yaparsan yap boşaltılacaktır ve proje izni çıkar çıkmaz, yapının tasarımı büyük bir ihtimalle bu büroya verilecektir ve yine büyük bir ihtimalle, bu iş büronun en kıdemli mimarı olarak bana verilecektir.

Marisa duyduklarına inanamıvordu. Sen de alacak mısın?

Hem de nasıl!

Marisa derin bir nefes aldı. Sen bir hainsin.

Teşekkür ederim.

Sana şunu da söyleyeyim, Marisa ateş püs-kürüyordu. Worrell'leri sonuna kadar destekle yeceğim.

Ondan hiç kuşkum yok.

Yetkililer bizi çıkarmak istiyorlarsa, bunu ancak zor kullanarak yapabilirler.

Marisa hışımla çıkıp gitti.

Elvvyn yerel gazeteyle ilişki kurdu. Kamuoyunun dikkatini çekmek için en iyi yol buydu. Marisa’ya, gazetenin ilgilendiğini ve bir muhabir göndereceklerini söyledi. Sence bir sakıncası var mı?

Kesinlikle hayır, dedi Marisa. Ama muhabiri benimle görüştürme, Elvvyn. Bu işe Dirk’ün adının karışması haksızlık olur.

O da. seni terkedip gitmekle, sana haksızlık etmedi mi?

Marisa, Dirk'ün evi terketmesine sebep olan şeyin Elvvyn'in kendisi olduğunu söyleyemiyordu. Bunu öğrenirse, Marisa üzerinde daha fazla hak iddia etmeye kalkışabilirdi.

Elvvyn saatine baktı. Gitmeliyim, dedi. Muhabir on dakikaya kadar gelecek.

Ertesi sabah erkenden, Dirk sekreterlerin oda sini arayarak. Marisa’nm bürosuna gelmesini istedi.

Dirk’e gitmek üzere hazırlanırken, Jan’ın ona acıyarak baktığını gördü.

Dirk yalnızca bir yazı yazdırdı. Sonra, Gitmeden söyleyeyim,- dedi 'Avukata nafakanı artırması için talimat verdim.

Neden? Marisa hiç de memnun olmamıştı.

Neden mi? Önündeki kağıda bir ev çiziyor du. Yaşam koşullarını gördükten sonra, üç yıl önce kararlaştırdığımız nafakanın yeterli olmadığını anladım. Benimle evlendikten sonra o evi kiraladığın için, kendimi sorumlu hissediyorum.

Suçluluk duymana gerek yok. Yaptığım her şeyi bilinçli olarak yaptım.

Dirk birden başını kaldırdı. Bakışları ürkütücüydü 'Bundan hiç kuşkum yok. Bilinçli ve hesaplı.

Bana ne kadar değer veriyormuşsun meğer! Marisa'nm gözleri dolmuştu. Benimle niçin ev lendiğini anlayamıyorum.

Dirk haince gülümsedi. Doğrusunu istersen, ben de anlayamıyorum. O zamanlar senin iyi ve sadık bir eş olacağını düşünmüş olmalıyım. Gençliğimin ve tecrübesizliğimin kurbanı oldum.

Ben de senin bana iyi bir koca olacağını sanmıştım. Ne kadar yanılmışım.

En azından, evlenmemiş olmamız gerektiği konusunda anlaşabiliyoruz demektir.

Öyleyse boşanalım.

Zamanı gelince. Sabırlı olmayı öğrenmelisin. Ehvyn de öğrenmeli. Bir gün onun olacaksın. Ama. uyarıyorum seni, yasalar beni zorlayana kadar boşanmayacağım senden. Birden aklına yeni bir şey gelmiş gibi gülümsedi. Belki de boşanma davasına karşı çıkarım. Böylece Ehvyn Worrell de benim geçmişte çektiğim acıları tatmış olur.

Marisa ayağa kalktı. İyiliğin de, paran da se nın olsun. Bana kalırsa, avukatına söyle, nafaka ödenmesini tamamen durdursun. Senin parana ihtiyacım yok. Kazandığım para bana yetiyor.

Bak işte, bunu yapmam. Şimdiki evinden çıkınca, ki istediğin kadar aksini savun, sonunda yapmak zorunda kalacaksın, sana verdiğim paraya ihtiyacın olacak. Bu para, ödeyeceğin daha yüksek kira ve ev masrafların için gerekecek.

Dirk başıyla gidebileceğini işaret etti.

Elvvyn amacına ulaşmıştı. Gazetenin ilk sayfasına annesiyle kendisinin büyük boy resimleri basılmış, altına da 'Anasının huzur içinde yaşama özgürlüğü için savaşan genç’ diye bir başlık atılmıştı. Yazıda Elvvyn Worrell, annesinin evliliğinin ilk günlerinden beri aynı evde yaşadığını, şimdi ise dul ve yatalak olduğunu ve bu evden çıkmasının ölümüne neden olabileceğini anlatıyordu. Marisa yazının biraz abartmalı ama, etkileyici olduğunu düşündü.

Muhabire göre Elvvyn, Etkilenen yalnız biz değiliz. demişti, Bir de, hain kocası tarafından terkedilmiş, yalnış yaşayan kiracımız ve komşumuz var. Onun da gidecek yeri yok.

Marisa mantosunu astıktan sonra kendine çay demledi. Elvvyn’in eve geç geleceğini bildiğinden, bir isteği olup olmadığını öğrenmek için Mrs. VVorreH’e uğradı.

Ehvyn şömineye odunları doldurup öyle gitmişti. Annesi koltuğuna oturmuş, büynik bir ilgiyle gazeteyi okuyordu. Bizi birinci sayfaya koymuşlar, dedi. İster istemez ilgileneceklerdir. Gördün mü, senden de söz ediyor gazete.

Marisa gazeteyi okuduğunu, bunun yararlı olacağını umduğunu söyledi. Genç kadın, Mrs. Worrell’in yanıbaşına okuması için birkaç kitap koyduktan sonra eve döndü.

Marisa ütüsünü bitirmiş, mutfağa geçmişti. Birden evin ön tarafından korkunç bir gürültü, ardından da kırılan cam sesleri geldi. Koşarak ön tarafa gitti, salonun ışığını yaktı. Sokaktan atılan tuğla, camdan içeri girmiş, halının üzeri küçük cam parçacıklarıyla dolmuştu. Tuğlayı almak için yere eğilince, cam kenarında duran kristal vazonun da tuzla buz olduğunu gördü. Vazo çok değer verdiği bir düğün hediyesiydi.

Uzaktan çocuk sesleri duydu, koşarak ön kapıya gitti. Çocuklar onu görünce çil yavrusu gibi dağıldılar. Yapabileceği bir şey yoktu. Onlara bağırmaya kalkışsa, alayları, gülüşmeleriyle onu nasıl olsa susturacaklardı.

Salona döndü. Yer kırık camlarla doluydu. Zehir gibi soğuk, henüz başlayan yağmurla birlikte içeriye doluyordu. Marisa başını ellerinin arasına aldı. O deliği kapatmalıydı. Geceyi bu şekilde geçiremezdi.

Vazonun kalıntılarını avucuna aldı. ‘Evliliğimiz gibi, bunun da sonu kaçınılmazdı,' diye düşündü.

Anahtar sesi duydu, döndü. Eşikte Dirk duru yordu. Marisa'nın yüzündeki şaşkınlığı gören genç adam, yerdeki cam kırıklarına, sonra da pencereye baktı. Marisa tuğlayı işaret etti.

-Kim attı bunu? diye sordu Dirk.

Çocuklar.

Ama neden?

Gazetedeki o yazıyla ilgili olmalı.

Dirk hangi vazı diye sormadı. Yerdeki cam kırıklarının arasından ilerleyerek. kırık vazo parçalarını Marisa’nın elinden aldı.

Marisa yüzüne baktı, olanları anlayamıyordu. Geriye yalnız bunlar kaldı, dedi.

Bir vazo için bu kadar üzülmeye değmez.

Ama, o bir düğün hediyesiydi.

Ne önemi var? Paramparça olmuş. Artık biraraya getiremezsin. Bir an duraksadı. Tıpkı evliliğimiz gibi. Elindeki vazo parçalarını çöpe attı. Dirk, kınlan pencere camına bakarak, İlk önce bunu ele almak gerek, dedi.
Biliyorum, ama nasıl yapacağımı bilemiyorum.
El feneri nerede?
Komodinin üzerinde.
Dirk merdivenleri ikişer ikişer tırmandı. Az sonra elinde el feneriyle döndü. Marisa ortalığı süpürüyordu. Dirk bodruma indi. Bir süre sonra, elinde büyük bıı karton parçasıyla göründü.
-Tanrım, bu evin hali nedir, böyle? Bir an önce çıkmalısın buradan.
Dirk kısa sürede camdaki deliği kapattı. İşte oldu. Evi daha da çirkinleştirdi belki, ama soğuğun girmesini önler.
Marisa süpürgeyi yerine koydu. Yardımların için teşekkür ederim. Çay ya da kahve içer misin?
Kahve yaparsan içerim. Marisa'nın peşinden mutfağa gelen Dirk, çevresine göz gezdirdi. Ev kadınının rüyası, dedi. Eğildi, kırık dökük musluğa, parçalanmış tahta bulaşık rafına baktı. Ve sen burayı sonuna kadar savunacaksın, gerekirse hayatın pahasına.
Buraya benimle uğraşmaya mı geldin, Difk? Marisa kahve tepsisini alarak salona geçti. Dirk. uzattığı fincanı aldı ve karşısındaki koltuğa yerleşti. Eskiden de hep bu koltukta otururdu.
Senin için bir ev bulduğumu söylemeye geldim.
Benim evim burası.
Dirk duymazlıktan geldi. Bu akşam öğrendim. hemen sana haber vermeye geldim. Evin isteklisi çok, ama bana haber veren emlakçı, yarına kadar bekleyebileceğini söyledi. İki oda, bir mutfak. Alt katta oturan yaşlı karı koca, güvenilir bir kiracı arıyorlarmış.
Marisa, teşekkür edeceği yerde, Beni düşün
mene şaştım. dedi.
Dirk kahvesini yudumladı. Buna, benzer bi çimde karşılık vermek içimden gelmiyor değil ama, üstünde durmayacağım. Şimdi, emlakçıya katı kiralayacağını söyleyeyim mi?
Hayır. Yine de. haber verdiğin için teşekkür ederim.
Dirk fincanı masaya bıraktı. Tanıdığım en inatçı, en akılsız kadınsın. Böyle bir katı hiç düşünmeden geri çevirmek düpedüz aptallık.
Bu evi terketmeyeceğim. Güç de olsa, sonuna
kadar savaşacağım.
Neye dayanarak başaracağını umuyorsun? Buraya bir müfettiş gönderirler. Adam bu evleri daha görür görmez yıkılmasına karar verecektir.
Gözü yerde duran gazeteye ilişti. Aldı, Ehvyn'le annesinin resmi bulunan sayfayı okumava başladı. Birden, yüzündeki alaylı ifade öfkeye dönüştü. 'Hain kocası tarafından terkedilmiş,' Gözlerini Marisa'ya dikmişti. Terkedilmiş mi? Terkedilmediğini sen de biliyorsun. Ayrı yaşamaya birlikte karar verdik. Bu konuyla ilgili, ikimizin de imzasını taşıyan bir belge bile hazırlandı.
Biliyorum, ama muhabirle ben görüşmedim. Bunlar Ehvyn'in sözleri, benim değil.
Dirk gazeteyi yere fırlattı. Bugünlerde o ser-semd iyi bir ders vereceğim. Aslında çok daha önce yapmalıydım bunu.
Dirk, neden beni boşamıyorsun? Marisa yalvarır gibiydi. Boşanırsak vicdanın rahat olur, Ehvyn'le beni düşünmek zorunda da kalmazsın.
Boşanmak mı? Sen o sersemle evlenesin diye, öyle mi? Hayır, sana bu imkanı tanımayacağım.
Yürüdü, Marisa'rim önünde durdu. Yüzünde şeytan! bir ifade vardı. Seninle bir anlaşma yapalım. Öne süreceğim şartı kabul edersen, boşanmaya razı olurum.
Marisa'nın yüreği hızla çarpıyordu. Şartın nedir?

Senden her kocanın yasal hakkı olan şeyi istiyorum. Son bir kez.
Manisa'nın yüzü öfkeden kıpkırmızı kesilmişti. Bunu nasıl istersin? dedi hırsla, Hiçbir anlamı olmazdı ki.
Dirk kapıya doğru yürüdü. Yine de senin için bir çıkış yolu olurdu. İstersen bir düşün; ne dersin?

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi sabah, Marisa, Ehvyn'e çocukların attığı tuğladan söz ediyordu. Pencereyi tek başına nasıl onardın? diye sordu Ehvyn.
Ortalığı temizlerken Dirk uğradı. Deliği o kapattı.
Dirk'ün ne işi varmış buralarda?
Marisa, Dirk'ün geliş nedenini anlattı. Ama ben teklifini geri çevirdim. Buradan ayrılmayacağım, diye ekledi.
Elbette. Bu işe üçümüz birlikte girdik, sonuna kadar da birlikte olacağız.
Yemek saatlerinde bürodakilerin birçoğu bitişikteki restoranda buluşurlardı. Birkaç masayı birleştirir, sohbet ederlerdi. Jan kocasının yanına oturur, Marisa da onlarla aynı masayı paylaşırdı.
Yine böyle bir öğle saatinde, servis yapılmasını bekliyorlardı. Erkekler biraraya toplanmışlardı. Aralarında Dirk de vardı, plastik kaplı masanın üzerine bir şeyler çiziyordu.
Az sonra Neville masalarına geldi. Jan da, Ma-risa'dan izin isteyerek kalktı. Birlikte çıktılar. Yalnız kalan Marisa da çıkmaya hazırlandı.
Gidiyor musun? Marisa birden irkildi. Dirk' ün masasına geldiğini fark etmemişti. Ürküttüğüm için özür dilerim. Biraz oturmaz mısın? Dirk garsona iki kahve getirmesi için işaret etti.
Bu davranışına içerleyen Marisa, Ben yemeğimi bitirdim, dedi sert bir şekilde.
Biliyorum. Ama bir kahve daha içebilirsin. Kahveler geldi, Dirk şekeri uzattı. Geçenlerde bir oyun sahnelediğinden söz ediyordun, değil mi?
Evet. Dirkun neden ilgilendiğini merak etmişti.
Sevimli arkadaşın Elvvyn Worrell de oyunda rol almıştı, değil mi?
Evet. Marisa tetikteydi. Ne olmuş yani?
Hiç, laf olsun diye sordum. Söyleyeceklerimle bir ilgisi yok aslında. Kahvesini karıştırdı, Son üç yıldır, boş zamanlarımda ben de tiyatroyla ilgilendim.
Marisa, içindeki umut kıvılcımını yenmeye çalışarak, Duyduğuma göre, mimarların tiyatroya ilgi duymaları olağanmış. dedi.
-Doğru, yaratıcı yanımıza sesleniyor. Bana gelince, görüntülerle oynamak hoşuma gidiyor. Perspektife dayanarak, bir şeyi olduğundan büyük ya da küçük göstermek gibi. Örneğin, gerçek ölçülerin çok altında yapılan bir divan, seyirciye normal boyutlarda olduğu izlenimini verebilir. Her neyse, Dirk, üç yıllık aradan beri ilk kez içtenlikle gülümsedi. Marisa'nm vücudunu tatlı bir sıcaklık sardı. Sahneye koyan sen olduğuna göre, beni dekor yapımcısı olarak işe alır mısın diye soracaktım. Daha önce de söylediğim gibi, bu konuda oldukça deneyimli sayılırım. Marisa, şaşkınlık içinde dinliyordu. Nasıl, kendimi iyi satabiliyor muyum?
Madem istiyorsun, peki. Hepimiz amatörüz, zevk için yapıyoruz, seyircinin de hoşlanacağını umuyoruz. Senin katılmanla oyunu daha profesyonel bir havaya sokabiliriz.
Komplimanına teşekkür ederim. Bugüne kadar çalışmalarımı övdüğünü hiç duymamıştım.
Marisa kızardı, Seni her zaman beğenmişim-dir, bir mimar olarak.
Bir mimar olarak, diye tekrarladı Dirk, A-ma bir koca olarak... asla.
Marisa. son kavgalarının dehşetini, acısını yeniden yaşıyordu sanki. Terkedilen benim, dedi.
Nedenini biliyorsun. Dirk ayağa kalktı, kahve hesabıyla birlikte Marisa'nınkini de aldı.
Marisa engel olmaya çalışarak, O benim. dedi.

Dirk iğneleyici bir şekilde, Bu zevki benden esirgemeyin, dedi. Oyunda birlikte çalışacağımıza göre, hiç değilse görünürde arkadaşça davranmak zorundasın.
Büroya döndüğünde Mr. Gamer'in dışarda olduğunu öğrendi. Mr. Hilsby ise onu yazı yazdırmak için bekliyordu. Bir düzine yazıyı aradan çıkardıktan sonra, yaşlı adam, -Ne yapacağım, biliyor musun? dedi. Pek yakında, karımla birlikte, uzun bir kış gezisine çıkacağım. Güneşe kavuştuktan sonra da ne yapacağım biliyor musun? Emekliye ayrılacağım.
Emeklilik çağınıza daha çok var, Mr. Hilsby.
İşte bu güzel bir komplimandı. Altmışın üze-rindeyim, kızım. Karım artık emekliğe ayrılmamı istiyor. Ben de, şu son yıllarda yükün fazla gelmeye başladığını hissediyorum. Artık başede-miyorum. Marisa’ya baktı. Mimar dediğin, günün koşullarına uymayı bilmelidir. Bir mimar karısı olarak bunu sen de bilirsin.
Acaba ağzımı mı arıyor?’ diye düşündü, Marisa. Mimar karısı idim. Evliliğimiz yürümedi. dedi.
Dirk döndü, değil mi? Yeniden biraraya gelirsiniz, bundan eminim.
Ne yazık ki, bu olanaksız. Başarısız bir evlilikti bizimkisi.
Belki yeterince gayret göstermediniz, dedi Mr. Hilsby yumuşak bir sesle, Belki bir mimarın yaşam tarzını anlamak sana güç geldi. Mimarlar iş saatlerine bağlı kalamazlar. Gecenin geç saatlerine kadar bir proje üzerinde çalıştıklarını bilirim. Kadının bunu anlayışla karşılaması gerekir. Belki de bu anlayışı gösteremeyecek kadar gençtin.
Marisa, Dirk’ün geceleri de devam .eden çalışmasına ne kadar içerlediğini hatırladı.
Evet, anlıyorum.
Ben yaşlandım, Dirk ise genç. Kafası yeni fikirlerle dolu. Geleceğe umutla bakıyor. Ben bugünkü mimarlık anlayışını kabullenemiyorum. Çizgiler klasik ve sade. Bazıları bunu güzel buluyor, bense aynı fikirde değilim. Hele geleceğin mimarisi, Böyle bir şey olamaz' der gibilerden baişını salladı. Dediğim gibi, benim ayrılma zamanım çoktan geldi. Saatine baktı. Seni işinden alıkoydum. Çok iyi bir dinleyicisin, dedi ve gülerek devam etti. Kocana söylemeliyim bunu. O genç adamı biraz işlemem gerekecek. Böyle devam etmenize izin veremem.
Bir şey söylemeden gülümsedi Marisa.
Tiyatro salonunda biri plak çalıyordu. Yağmurda daha da kasvetli görünen, karanlık, soğuk binada ‘Greensleeves’in, insanın ruhunu okşayan melodisi yankılanıyordu.
Marisa, mantosunu çıkarıp salona girdi. Dirk, elleri ceplerinde, gramofonun başında duruyor du. Derin düşüncelere dalmış gibiydi. Yeni evliyken. birbirlerine sarılarak, bu melodiyi sık sık dinlerlerdi. Eşyalarının birçoğu gibi plak da elden düşmeydi
Dirk başını kaldırdı. Bakışlarında bir umut, bir bekleyiş vardı. Sonra, Marisa’nın yanında Elvvyn’i gördü ve gözleri bir anda donuklaşıverdi. Plak bitmiş, büyü bozulmuştu. İkisi de katı gerçeklerle yüz yüze kalmışlardı.
Elwyn, Manisa’nın elinden mantosunu alarak, büyük bir dikkatle üzerindeki yağmur damlalarını silkeledi. Gösterdiği titizlik, uzaktan onları izleyenlere bir şeyler anlatmak amacını güdüyordu.
Görünüşe bakılırsa, Dirk hiç etkilenmemişti.
Marisa herkesi birbirine tanıştırmaya başladı. Çocuklar, Dirk’le tanıştınız mı? Dekorların yapımında bize yardımcı olacak. Dirk ileri doğru geldi.
Dirk, bu Elvvyn Worrell, oyunda başrolde olan arkadaşımız.
Merhaba, Dirk, dedi Elvvyn memnun görünmeye çalışarak.
Dirk, Elvvyn’e şöyle bir bakarak, Daha önce tanışmıştık, dedi.
Marisa gruptakileri tanıştırmaya devam etti. Patty, makyaj uzmanımız. Dirk gülümseyerek selam verdi. Norman, elektrikçimiz, dekorla da ilgilenir.
Yardımlarınız makbule geçecek, diye mırıldandı Norman.

Matt, sahne amirimiz, kostümlerimiz Anna' nın sorumluluğundadır. Bunlar da, Philip, Judi, Tom...

Acemi oyuncular, diye sözünü kesti Tom.

Beni unutma, dedi Sally, gözleri Dirk'ün ü-zerindeydi.

Ve baş kadın oyuncumuz, Sally Bames.

Dirk, kadını tepeden tırnağa süzdü. Balık etinde, biçimli bedeni, pırıl pırıl gözleriyle, erkeklerin beğenisini-kazanan bir tipti.

Dirk, ne? diye fısıldadı.

Dirk, bir anlık duraksamadan sonra, Ster-ling, diye karşılık verdi.

Sterling mi? Sally, Marisa'ya baktı. Bir Sterling daha ha? Akraba...

Hayır, diye sözünü kesti Dirk. Akraba falan değiliz. Kurnazca gülümsüyordu.

Şey... aynı büroda çalışıyoruz, dedi Marisa.

Tabii, dedi Sally Marisa'ya dönerek, Senin adın 'e' ile yazılıyor. Şuh bakışlarını Dirk'e çevirdi, Seninki ise 'i' ile yazılıyordur, herhalde.

Dirk cevap vermedi. Sally'ye gülümsedi. Genç kadın, koluna dokunarak, Keşke başrolde sen olsaydın, dedi.

Dirk gülerek, Duygularını paylaşıyorum, dedi.

Herkes gülüyordu. Marisa başını çevirdi, Hepinizde oyunun bir kopyası var mı? diye sordu.

Bende yok. Dirk'ün sesiydi bu.

Benimkini paylaşabiliriz, dedi Sally ve biraz daha sokuldu Dirk'e.

Hayır, paylaşamaz, diye atıldı Marisa. Sen sahnede olacaksın. Dirk ise buradan seyredecek. Bir kopya daha bulana dek benimle paylaşmak zorunda.

Yazık, dedi Dirk, Sally'nin omuzunu okşayarak. Bir yandan da, bir şey belli etmemeye çalışan Marisa'nm solgun yüzüne bakıyordu. Bir süre sonra kitabı paylaşmak üzere yanma geldi.

Herkes sahneye, dedi Marisa. Elvvyn de diğerleriyle yerini aldı.

Dirk kulağına eğildi, Yardım teklifimi kabul ettiğin için pişmanlık duyuyor musun? diye fısıldadı.

Marisa da aynı şekilde fısıldayarak, İstediğin kadar flört edebilirsin, dedi, ama kızgınlığını yenemediği belli oluyordu.

İzin verdiğin için teşekkür ederim ama, artık senden izin almak zorunda değilim.

Dirk. gülümseyerek oyunu elindeki kitaptan izlemeye başladı.

Geçen hafta, diye seslendi Marisa, sahnede-
kilere, Sözlerin üzerinden geçtik. Bu akşam hareketleri tekrarlayacağız.

Dirk, bir sandalye çekerek, Marisa'nm yanma oturdu. Kitabı tutan elini yakalayarak, kendine doğru çekti ve kolunu Marisa'nm sandalyesinin arkasına dayadı. Birbirlerine öylesine yaklaşmışlardı ki, Marisa'nm saçları Dirk'ün yanağına değiyordu. Bu hallerini gören, 'Birbirlerine ne kadar yakın bir çift' diye düşünebilirdi.

Henüz rollerine alışamayan oyuncular, oldukça gergindiler.

Marisa derin bir nefes aldı. Biraz gevşeyin, dedi. Trajedi değil, komedi oynuyorsunuz. Şimdi Courtenay ile Alys'in sahnesine geçelim. Hani, şu Courtenay'nin Alys'i kandırıp, nişanlısından ayırmaya çalıştığı sahne.

Elvvyn ile Sally yerlerini alıp, sözlerini tekrarlamaya başladılar. Marisa, elini başına götürdü. Olmuyor Elvvyn, daha inandırıcı olmalısın. Sert ve güçlü bir erkeksin. Bu konuşma şeklinde kız bırak sana kaçmayı, dönüp bakmaz bile.

Karşındakinin Marisa olduğunu düşün, diye seslendi Dirk ve Elvvyn'in dışında herkes kahkahayı bastı.

Elvvyn, sözlerin etkisiyle olacak, biraz daha canlandı. Oyun yeteneği oldukça sınırlıydı, ama bu rol için yeteneğini zorlamalıydı.

Provadan sonra, herkes yavaş yavaş evlerine dönmeye başladı.

Dirk, Marisa’ya dönerek, Seni eve bırakabilir miyim? diye sordu.
Hayır, teşekkür ederim. Elvvyn'le geldim, o-nunla dönerim.
Terkedilmiş karımı ortalıkta bırakmamakla görevimi yaptım sayılır. Gözleriyle salonu tarıyordu. Birini aradığı besbelliydi.
Şimdi, gönül rahatlığıyla Sally’yi evine bırakabilirsin,- dedi Marisa donuk bir sesle.
Ertesi sabah Marisa, her zaman olduğu gibi, Mrs. Worrell’e uğradı. Kapıyı Elvvyn açtı.
Annem çok heyecanlı. Bir mektup almış.
Mrs. Worrell'in yanakları pembeleşmişti. Titreyen ellerle yazıyı Marisa’ya uzattı. Al, oku canım. Kamu soruşturması açılacakmış.
Satışa karşı çıkmamızın nedenlerini öğrenmek istiyorlar, diye araya girdi Elvvyn, Bir avukata danışacağız.
Yazıyı okuyan Marisa, Soruşturmaya tanık gönderebileceğinizi yazıyorlar, dedi. Gidecek misin?
Elbette.
Ben de gideceğim, Elvvyn. dedi annesi.
Senin gitmen pek doğru olmaz, anne. Yoru-labilirsin.
Durumumu görürlerse, belki daha anlayışlı davranırlar. Sen ne dersin, Marisa?
Haklı olabilirsiniz, Mrs. Worrell, diye karşılık verdi Marisa. Sonra Elvvyn’e dönerek, Benim bulunmam gerekmez herhalde? Ne de olsa yalnızca kiracıyım.
Ehvyn, Nasıl istersen, dedi.
Marisa işyerindeki otoparktan ayrılırken Dirk'e rastladı.
Dirk, Bakın, kimler gelmiş, diyerek arabasından çıktı ve Marisa’nm arabasına bir göz atarak, Elden düşme, değil mi? diye sordu.
Elbette. Yenisini alacak param yok ki.
Büroya doğru yürümeye başladılar.
Marisa, Mr. Garner’le işini bitirip döndüğünde, Jan, Seni, kocan istiyor, dedi. ‘Koca’ sözünü duyunca Marisa'nın yüzü buruştu. Neyin var senin? Bu adam hala kocan, değil mi?
Marisa güldü. Evet, haklısın, ama dönüşüne henüz alışamadım. Hem birlikte de...
Yaşamıyorsunuz, biliyorum. Her neyse, seni çağırtmış, gitsen iyi edersin.
İçeri girdiğinde, Dirk arkasına yaslanmış, hınzırca gülümsüyordu. Senin böyle emrime amade olman, hoşuma gidiyor, dedi. Üstelik her istediğimi, tartışmadan yerine getirmek zorundasın. Gözlerini sadistçe kısarak, Örneğin, sev gilim için en- pahalısından bir kutu çikolata almanı istesem, gidip almak zorundasın.
Sevgilin yok ki.
Ne biliyorsun? Şu... Sally. Cici bir kız, değil mi?
Marisa ayağa kalktı. Söyleyeceklerin bittiy-se, gidebilir miyim? Çok işim var.
Hayır, gidemezsin. Birden ciddileşerek, ö-nündeki kağıtları karıştırmaya başladı. Önümüzdeki aylarda, sekreteri bulunduğum bölgesel komitenin hazırladığı bir konferans var. Konusu mimarlıkta yeni akımlar. Konferansta sunacağım çalışmayı daktiloya çekmeni istiyorum. Kağıtları Marisa’ya uzattı. Orada bir sekreter-de ihtiyacım olacak.
Marisa, Beni... beni götürmeyi düşünmüyor sun herhalde? diye kekeledi.
Belli nedenler yüzünden, hayır.
Jan da Neville'i bırakamaz.
Biliyorum. Diğer kızlardan birini alırım.
Marcia ile Angela var...
Bir bağlan var mı? Kocaları falan...
Hayır. Bildiğim kadarıyla, nişanlı bile değil-ler-,
İyi. Bir an önce araştırıp, ona göre hazırlık yapmalıyım.
Gidebilir miyim?
Evet, teşekkür ederim.

Mr. Hilsby uzun kış gezisine çıktı. Dönüşünde emekliye ayrılacağı söylentileri dolaşıyordu. Dirk Sterling, Mr. Hilsby'nin odasına taşındıktan sonra söylentiler daha da güç kazandı.

Dirk artık, resmen Mr. Gamer'in ortağı sayılırdı. Yakında firmanın adını da Gamer, Sterling ve Ortaklan olarak değiştirirlerdi herhalde.

Marisa, postayla sipariş ettiği kitabı vermek üzere Dirk'ün yeni odasına gitti. Onun, Mr. Hilsby'nin masasında oturmasını garipsemişti. Yaşlı adamın yumuşak ve anlayışlı davranışlarını arıyordu. Üstelik Mr. Hilsby'yi görmeye geldiğinde, kalbi hiç de böyle çarpmazdı.

Oyunun kopyasını uzatarak, Bu sabah postayla geldi, dedi.

İyi. Şimdi konunun daha derinine inebilirim. Bir gün seninle oturup, bu konudaki fikirlerimizi tartışsak iyi olur.

Bu geceki provada olabilir.

Bu gece provaya gelemeyeceğim.

öyle mi? Marisa üzüntüsünü belli etmemeye çalışıyordu.

Dirk sayfalara göz gezdirerek, Bir müşterimi yemeğe götüreceğim, dedi. Ev yaptırmak isteyen dul bir hanım. Geçenlerde katıldığım bir ziyafette tanıştık, proje hazırlamamı istedi. Özel bir iş, büroyla ilgili değil.

Bir dul, neden ev yaptırmak istesin? diye sordu-Marisa. .

Müşterilerime bu tür sorular sormam. Benim görevim proje hazırlamak, soru sormak değil.

Dirk lafı gediğine koymuştu.

Genç olmalı.

Oldukça genç sayılır. Benim yaşlarımda.

Ve bu gece yemeğe çıkıyorsunuz?

Dirk gülümseyerek. Bu gece, dedi, sonra u-sulca ekledi. Resmen ayn olduğumuza göre, sana hesap vermek zorunda değilim.

Kamu soruşturması aleyhlerine sonuçlanmıştı. Mrs. Worrell gözyaşlarını tutamıyordu. Pes etmeyeceğim, dedi gözyaşlarını silerek, Buradan bir yere adımımı atmam. Burası benim evim, gidecek başka yerim yok. Üstelik hastayım.

Marisa, ertesi sabah, olanları Jan'a anlattı. Haber Jan'dan Neville'e, ondan da Dirk'e ulaştı. Yemekte, Dirk, Marisa'nın yanına oturdu.

Demek davayı kaybettiniz.

Öyleye benziyor, dedi Marisa, sonra inatla Pes etmeyeceğiz, yerimizden kıpırdamamaya karar verdik, diye ekledi.

Yine Elvvyn'lerle mi oturacaksın?

Hayır. Onların da ne yapacakları henüz bel li değil. Mrs. Worrell belki bir süre kız kardeşinde kalabilir.

Peki ya Ehvyn? diye sordu Dirk. Birlikte oturmayı düşünmüyor musunuz?

Marisa başını kaldırdı, yüzüne baktı. Dirk gülümsüyordu.

Evin bir değeri olmasa bile, üzerinde bulunduğu arsa için Mrs. WorreH'e yüklü bir para öderler. Bu durumda Ehvyn'den ayrılmamanda yarar var. Mrs. Worrell'in tek varisi olduğuna göre, evlenince sen de zengin olursun.

Saçmalıyorsun. İki kişiyle birden evlene-mem.

Marisa elindeki su bardağıyla bilinçsizce oynuyordu. Senden boşandıktan sonra bir daha evlenmeyeceğim. Hele sevmediğim biriyle, asla.

İşte şimdi de sen saçmalıyorsun. Bir zamanlar sevmediğin biriyle evlendiğini unutmuş görünüyorsun.

Birkaç gün sonra Worrell'lere evlerini terk etmeleri için resmi bildiride bulunuldu. Artık Marisa da evsizler ordusuna katılacaktı.

Elwyn yalnızca giysilerini toplamasını, diğer eşyaları olduğu yerde bırakmasını tembihledi. Yetkililerin içeri girmesini önlemek için mobilyalarla barikat kuracaklardı.
Jan, Marisa'nın yapmayı tasarladıklarını öğrenince onu caydırmaya çalıştı. Marisa o akşam evinin her köşesini dolaştı. Bu çirkin, eski evi ne kadar seviyordu. Evliliğinin ilk günlerinde bu evde çok mutlu olmuştu. Mutsuzluğu da burada tatmıştı ama, bu ev artık yaşamının bir parçası olmuştu. Dirk'le birlikte seçtikleri duvar kağıdına baktı. Kirli ve eskiydi ama, yine de seviyordu.
Marisa odasına dönerek, yatağa uzandı. Seviştikleri bu odada, birbirlerine sarılarak öpüşmelerini hatırladı.
Marisa düşüncelerine dalmış gitmişti. Eskiden olduğu gibi kapıda anahtarın sesini duyar gibiydi... Birden toparlandı. Kapının açılıp, kapandığını gerçekten duymuştu. Merdivenlerin başına gittiğinde, Dirk başını kaldırmış ona btkı-yordu. Marisa 'darmadağınık saçlarım, gözyaş-larıyla ıslanmış yanaklarımla kimbilir ne haldeyim' diye düşündü.
Ne istiyorsun? diye aksilendi, Dirk'ün onu bu halde görmesini istemiyordu.
Dirk, Sevincini bu kadar belli etmene gerek yok, demekle yetindi.
Marisa odaya dönüp saçlarını taradı ve yüzündeki izleri pudrayla kapatmaya çalıştı. Artık aşağı inebilirdi.
Niçin geldin?
Jan'dan duyduğuma göre, resmi bildiriye karşı çıkacakmışsın. Böyle bir davranışın ne kadar hatalı olacağını anlatmaya geldim.
Zamanını boşa harcıyorsun. WorreH'lerle birlikte sonuna kadar direneceğim.
Madem öyle, başına geleceklerden sen sorumlusun. Benden de yardım bekleme.
Marisa ağlamaklı bir sesle, Beni terkeden bir adamdan ne bekleyebilirim ki, diyerek Dirk'e sırtını döndü.
Dirk arkasından gelerek sarıldı. Marisa, diye söze başladı. Marisa, Dirk'ün temasıyla içinde uyanan duygulara dayanamayarak, kollarından sıyrıldı.
Tanrım, dedi Dirk boğuk bir sesle, Dokunmama bile dayanamıyorsun. Odanın içinde dolaşmaya başladı.
Ne yaptığını sanıyorsun?
Bana ait bir şey var mı diye bakıyorum.
Hepsini al! diye patladı Marisa, Al, hepsini al. Koltukları, büfeyi, halıyı, tabak, çanak ne varsa hemen şimdi al. Seninle paylaştığım hiçbir şeyi istemiyorum! Koltuğa yığılarak, ağlamaya başladı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Dirk provaların çoğuna gelmiyordu. Bu noktada gelmesinin bir anlamı olmadığını, ayrıca dul kadın için hazırladığı proje üzerinde çalış-
ması gerektiğini söylemişti.
Kendi bir şey söylememesine rağmen. Marisa dul müşterisiyle sık sık buluştuğunu tahmin ediyordu. Onları birlikte, kadının arabasında görmüştü, arka koltukta da kadının oğlu oturuyordu. Bir keresinde de Dirk'ü, kadının arabasını kullanırken görmüştü. Bir aile gibiydiler.
Bir keresinde Dirk müşterisini, bürodakilerin her zaman yemek yedikleri restorana getirdi. Kadın sarışın, ince yapılıydı. Üzerindeki kürk çok pahalı olmalıydı. Son derece terbiyeli bir çocuk olan oğlunu da getirmişti. Marisa,, Dirk'ün daha şimdiden bir üvey baba gibi davrandığını düşündü.
Bir akşamüstü, Mr. Garner'le işini bitirip odasına dönen Marisa, Jan'ın heyecanla onu beklediğini gördü. Ehvyn aradı, dedi Jan, Yetkililer senin eve girip, bütün eşyalarını dışarı çıkarmışlar.
Olamaz! Marisa, camdan dışarı baktı, bardaktan boşalırcasına yağmur yağıyordu. Jan, benim hemen eve gitmem gerek.

‘Eve’ demişti. Oysa artık evi yoktu. Yetkililer elinden almışlardı. Mr. Gamer olayı duyunca Marisa’ya hemen izin verdi.

Evin önünde karşılaştığı manzara, Marisa’ya bir kabus gibi geldi. Mobilyalar, bavullar, kitaplar, tabaklar, perdeye varıncaya kadar ne varsa, evin önüne rasgele atılmıştı.

Tam o sırada Ehvyn göründü. Yüzü endişeliydi. Elimden hiçbir şey gelmedi, Marisa, dedi.

Marisa, kendini tutamayarak ağlamaya başladı. Ehvyn onu kollarına aldı. Bu yağmurda durma. Gel, içeri girelim, diyerek eve soktu.

Marisa, yüzünü Elwyn’in ceketine gömmüş, Bilmiyorum, bilmiyorum, diye hıçkırıyordu.

Birden, kaba bir sesin, Marisa? dediğini duydu. Dirk, kapıda dikilmiş, duruyordu. Sevgilinden kısa bir süre için ayrılabilir misin? Bana yardım etmesi gerek.

Elvvyn, Marisa’yı holde duran sandalyeye oturtarak, Dirk’le birlikte dışarı çıktı. Eşyaları topar layıp, üzerine brandayı sermeleri uzun sürmedi.

Eve dönünce, Dirk, Marisa’ya, Sana Cari ton Otelinde yer ayırttım. Ne yapacağına karar vere ne kadar orada kalırsın. dedi. Kentin en lüks otellerindendi Cari ton.

Marisa dalgın dalgın, Cariton’da kalacak param yok, dedi. Teşekkür etmesi gerektiğini biliyordu ama, şu anda kimseye şükran duyacak halde değildi.

Dirk duymazlıktan gelerek, Elwyn’e döndü. Anladığım kadarıyla, senin kalacak yerin var, dedi.

Evet, teyzemde kalacağım. Annemi önden gönderdim.

Dirk sabırsızlanarak, Araban burada mı? diye sordu Marisa’ya, Kullanabilecek misin? Yanılmıyorsam bu dört bavulda giyim eşyaların var. Durumu otel idaresine anlattım, sana gereken yardımı yapacaklardır.

Marisa, bu kadar lüks bir otelde hiç kalmamıştı. Resepsiyondaki kız onu güleryüzle karşıladı. Sizi bekliyorduk, dedi. Kocanız, evden çıkartıldığınızı söyledi. Böyle bir havada olması büyük bir şanssızlık. Marisa’ya odasının anahtarını uzatarak, Kocanız daha sonra geleceğini haber verdi, diye ekledi.

Bu ne demek oluyordu? Kız yanlış mesaj vermiş olmalı’ diyerek korkusunu yenmeye çalışıyordu Marisa.

Odanın kapısını açmaya uğraşırken, Dirk’ün boşanmak için ileri sürdüğü şartı düşündü. Böyle bir çıkmazdayken, isteğini yerine getirmesi için zorlaması düpedüz hainlik olurdu.

Kapıyı kapatarak ışığı yaktı. Yatağın tek kişilik olması içini rahatlatmıştı. Üstüne uzanarak gözlerini yumdu. ‘Bütün bunlar bir rüya' dedi kendi kendine, 'Evsiz kalmadım. Az sonra beni bekleyen yuvama döneceğim.’

Gözlerini açınca, acımasız gerçeklerle yine yüzyüze geldi. Bu, yaşamında karşılaştığı üçüncü büyük acıydı. İlki, annesinin ölümü ve hemen ardından babasının ikinci evliliğiydi. İkincisi, kocasının onu terketmesiydi. Şimdi de evinden olmuştu.

Bitkindi, üstü başı kir içindeydi. Bir banyo, yorgunluğunu alırdı. İnsan üzüntülerini de suyla akıtabilse ne iyi olurdu.

Sıcak suyun etkisiyle olacak, olaylara bakışı biraz olsun rahatladı. Yumuşak, beyaz havluya sarınırken, karşısında Dirk'ü buldu.

Boğuk bir sesle. Buraya nasıl geldin? diye sordu.

Yürüyerek. Dirk duvara sırtını dayamış, onu süzüyordu. Kapı kilitleme alışkanlığın yok mudur senin? Yoksa, Elwyn’i mi bekliyordun? Du vardan uzaklaşarak bir koltuğa oturdu. Gözlerini Marısa’dan ayırmıyordu. Kurulanmana de vam et, dedi. Neden çekiniyorsun? Seni ilk kez bu vaziyette görmüyorum.

Yavaşça yerinden kalkıp, yanma geldi ve ellerini vücudunda dolaştırarak, Ne kadar güzel olduğunu unutmuşum. dedi. Kalçalarından tutarak kendine çekti.

Marisa, sesindeki arzuyu gizlemeye çalışarak, Resmen ayrıldığımızı söyleyen sen değil miydin?

Evet, bizi ayıran yalnızca bir kağıt parçası, jstesem onu küçücük parçalara bölebilirim. O zaman, aramızda hiçbir engel kalmaz. Gözleri ışıl ışıl yanıyordu. Bu havlu bile, diyerek Ma-risa'nın üzerindeki havluyu almak istedi. Marisa, kıpkırmızı kesilerek engel olmaya çalıştı.

Bitkin bir vaziyette, banyonun kenarına oturdu. Hiçbir direnci kalmamıştı. Dirk un yatak odasına geçmesinden faydalanarak, hızla kurulanıp giyindi. İçerden Dirk'ün sesi geliyordu.

Elwyn her an gelebilir diye telaşlanıyorsun, herhalde, diyordu.

Marisa odaya geçti. Dirk'ün rahatça bir koltuğa yerleşmiş olduğunu gördü. Benim burada olmaya daha fazla hakkım olduğuna göre, bir süre daha kalacağım. Planlarını bozup, seni sıkıntıya soktuğum için üzgünüm, ama Elwyn ben gittikten sonra da gelebilir, gidersem eğer.

Marisa olduğu yerde kalakaldı. Gitmek zorundasın. Otele kaydını bile yaptırmadın.

Sorun değil. Kocan olduğumu biliyorlar. Ben söyledim.

Odanın kapısı hafifçe vuruldu. Dirk, Marisa'ya tiksintiyle bakarak yanından uzaklaştı. Bir kadının aynı anda iki erkeği idare etmesi çok yorucu olur herhalde. Yüzünde alaylı bir gülümseme vardı. Kapı tekrar vuruldu. İçeri almayacak mısın zavallıyı?

Marisa, Elvvyn'e kapıyı açtı. Elwyn, kollarını önünde bitiştirmiş, gülümseyerek duran Dirk'ü görünce, kekelemeye başladı. Şey... ben... özür dilerim, Marisa. Yalnız olduğunu sanmıştım. Birlikte yemeğe gideriz diye düşündüm.

Yemeği benimle yiyecek, dedi Dirk tatlılıkla, Ama yine de teşekkürler.

Elvvyn kızararak yan gözle Dirk'e baktı. Dirk son derece sakindi, hatta eskisinden daha da fazla gülümsüyordu. Onun bu halini gören Ehvyn de gülümsedi. Kızgın bir müşteriyi yatıştırmaya çalışır gibi bir hali vardı. Sessizce oradan ayrıldı.

Üzerime daha uygun bir şey giymeliyim.

Tabii, keyfine bak, dedi Dirk, Marisa'nın davranmadığını görünce, Ne bekliyorsun? diye sordu, Sen soyunurken başımı çevirmemi beklemiyorsun herhalde? Sonra yanma yaklaşarak, Yoksa soyunmana yardım etmemi mi istiyorsun?

Hayır, teşekkür ederim, diyerek çabucak yanından uzaklaştı Marisa.

Bavulun dibinden en pahalı elbisesini çıkararak yatağın üzerine yaydı. Belden yukarısı kırmızı kadife olan uzun kollu elbisenin dekoltesi bir hayli derindi. Etek kısmı, aynı ton kırmızıdan parlak taftaydı.

Dirk, sırtını gardıroba dayamış. Marisa'yı izliyordu. Genç kadın, elleri titreyerek, üzerinde-kileri çıkardı, yatağın üzerinde duran elbiseyi giydi. Fermuarını kapamaya çalıştı, beceremedi. Bunu ğören Dirk ona doğru yaklaştı.

Bir eliyle omuzunu tutarken, diğeriyle fermuarı çekip kapattı. Dirk'ün eli omuzundan ensesine kayarak, saçlarının arasına gömüldü. Diğer eliyle saçlarını kaldırarak, dudaklarını çıplak tenine değdirdi. Marisa'nın nefesi kesilir gibi ol muştu.

Sonra hiçbir şey olmamış gibi Marisa'dan uzaklaştı. Genç kadın, bedenini saran ateşi gizlemeye çalışarak döndüğünde, donuk ve anlamsız bir çift gözle karşılaştı.

Telefonunu kullanabilir miyim? Yatağa oturarak, numarayı çevirdi ve başını yastığa koyarak beklemeye başladı.

Luella? Ben Dirk. Ne yazık ki bu gece yemekte birlikte olamayacağız, beklenmedik bir sorun çıktı. Bir iki saatlik işim var. Sustu, dinledi. Daha sonra mı? Olur. Projeye başladım, sana yaptıklarımı gösteririm. Patrick nasıl? Beni mi bekliyordu? Lütfen özür dilediğimi söyle, bir dahaki sefere görüşürüz. Yarın akşam mı? Mari-sa'ya, Yarın akşam prova var mı? diye seslendi, sonra telefona, Üzgünüm, Luella, dedi. Yarın da olmaz. Bir sonraki akşam mı? Olur. Peki yemeğe gelirim. Hoşça kal.

Aynanın önünde makyajını tazeleyen Marisa' nın yanına geldi. İşin o kadar önemliyse, provaya gelmesen de olur, dedi Marisa.

Dirk karşılık vermedi. Seni bekleyen küçük çocuğu üzmen doğru olmaz. Beni yemeğe götürmek zorunda değilsin. Bir yandan kıskançlığını yenmeye çalışırken, diğer yandan Dirk'ü

cevap vermeye zorluyordu. Yine karşılık alamayınca, Yakında üvey oğlun olacak küçüğü görmeye gidebilirsin, benim için bir şey fark etmez. dedi.
Dirk duymamış gibi, Aşağı inmeye hazır mısın? diye sordu.
Birlikte yemek salonuna indiler.
Restoran, pırıl pırıl avizeleri, sessiz ve kibar garsonları, kulakları okşayan müziğiyle insana tüm üzüntüleri unutturacak nitelikteydi. Daha sonra, odasının karanlığında uyku tutturmaya çalışırken, tüm üzüntülerinin, çocukluğundaki hayali öcüler gibi üzerine çullanacağını biliyordu Marisa.
Şu anda tek düşünebildiği, kocasıyla ilk kez dışarda yemek yediğiydi. İki yıllık evlilikleri süresince. bunu yapacak paraları olmamıştı hiç. Şimdi ise para vardı ama, sevgi kalmamıştı.
Sana bulduğum katı geri çevirdiğine pişman mısın?
Belki.
Dirk gülümsedi. Pişman olduğunu sen de biliyordun. Bir başkasını bulursam sana bildiririm. Bulana kadar burada kalırsın.
Olmaz diye atıldı Marisa, Burası benim bütçeme göre değil. Kentin en pahalı oteli.
Otel, masraflarını ben ödeyeceğim. Marisa.
Marisa artık isyan etmişti. Hayır, ödemeyeceksin. Buna izin vermeyeceğim. Burada kalmam dünyanın parasına malolur. Banyolu, lüks bir oda...
Olamaz gibilerden başını salladı.
Daha ucuz bir yere geçerim.
Gerektiği sürece burada kalacaksın, Marisa, masrafları da ben karşılayacağım, dedi Dirk kesin bir tavırla, Konu kapanmıştır. Sonra gülümseyerek elini Marisa’nm elinin üzerine koydu.
Kocanın iyilikleri karşısında çekingen davranman garip, ama sana yakışıyor, dedi.
Yemeğin sonunda Marisa, Evden atıldığımdan nasıl haberin oldu? diye sordu.
Jan aradı. Duyar duymaz da harekete geçtim. Alaylı bir şekilde gülümsedi, Olayların üstesinden gelemeyerek sevgili Elwyn’inine koşacağını ve onun da hiçbir şey beceremeyeceğini biliyordum.
Marisa, kızarak, Koşarak ona gitmedim. O zaten oradaydı. Hem...
Hem omuzuna dayanıp ağlayabileceğin uir dayanaktı, diyerek, sabahki olayları hatırladı Dirk. Hiçbir zaman olayların kadını olmadın, diye ekledi.
Odasına döndüklerinde, Manisa’yı kollarından tutarak takıldı, Yaptığım bunca iyilikten sonra bir teşekkür öpücüğü vermeyecek misin? Elwyn'i hiç uğruna öptün. Ya ben?
Marisa, Saçmalama, diyerek geriledi, ama Dirk peşini bırakmıyordu. Olmaz, Dirk. Artık seni öpemem. Biz ayrıldık, unuttun mu? Yine de, her şey için teşekkür ederim.
Dirk, Marisa’nm yüzünü ellerinin arasına aldı. Dudaklarını dudaklarıyla örttü. Bir süre sonra, Mmmm diye fısıldadı. Bir şeyler bana bu gece burada kalmakla iyi edeceğimi söylüyor. dedi.
Marisa dehşetle irkilerek, Buradaki masraflarımı ödemen, beni satın aldığın anlamına gelmez. dedi. Eğer yaptıklarının karşılığım bu şekilde almayı düşünüyorsan, buradan bir an önce ayrılmamda yarar var. Hem senin randevun yok muydu?
Dirk patlamamak için kendini güçlükle tutuyordu. Merak-etme, kalacak değilim, dedi. İşini bu kadar kolaylaştıracağıma inanmıyorsun, herhalde? Elvvyn’e daha bir süre kavuşamayacaksın. Marisa’yı kırmak için elinden geleni yapıyordu. Luella'ya gidiyorum. O, dünden razı.
Ertesi sabah büroda. Jan, Dün seni merak ettik. Yardıma ihtiyacın olup olmadığını öğrenmek için Neville, Dirk'ü aradı. Carlton’da kalı-yormuşsun, ha? Aşağısı kurtarmaz!
Dirk ısrar etti. Masrafları da o ödüyor. Vazgeçirmeye çalıştıysam da başarılı olamadım.

Niçin? Hala karısı olduğuna göre, bir yere kadar senden o sorumlu, hele bu koşullarda. O-nun pozisyonunda bir adamın karısını parasız, pulsuz bırakması hiç doğru olmaz. Dedikodular alır yürür.

Böylece, evliliğimizi yıkanın ben olduğum izlenimini de yaratacak herkeste. Doğrusu çok akıllıca davrandı.

Pot kırdığını anlayan Jan, Beni yanlış anladın, öyle demek istemedim, diye karşılık verdi.

Bu sırada odaya Greg Johnson girdi. Diğer kızlarla merhabalaştıktan sonra, her zaman olduğu gibi, Marisa'nın masasında durdu. Uzun zamandır görüşemiyoruz, diye takıldı. Yolculuktan yeni döndüm. Benimle ne zaman çıkacaksın?

Marisa gülerek, Sırf seni susturvrıak için, bir gün çıkmak zorunda kalacağım, dedi.

Marisa, Dirk'ü bütün gün görmemişti. O akşam, Ehvyn'le birlikte prova salonuna girer girmez onunla karşılaştı. Hafifçe gülümseyerek,
Merhaba Dirk, dedi. Genç adam alaylı bakışlarıyla karşılık verdi.

O sırada Sally soluk soluğa içeri girdi. Özür dilerim, geciktim, diyerek doğru Dirk'ün yanına gitti ve yanağından öptü. Sally'yi tanıyan herkes güldü.

Provanın yarısına geldiklerinde, kostümlere bakan Anna, demlediği çayı herkese dağıttı. Birkaç dakikalık aradan sonra, Courtenay ile Alys' in aşk sahnesinin provasına başladılar.

Elvvyn inanılmayacak derecede kötüydü. Marisa sabırsızlığını belli etmemeye çalışarak, El-wyn. dedi. Bunun ateşli bir aşk sahnesi olduğunu aklından çıkarma. Seyirciyi unut. Sally'le yalnız olduğunu düşün.

Sally sokuldukça, Elwyn'in hareketleri hantallaşıyordu. Kızın dudaklarına acemice bir öpücük kondurdu.

Sally bıkkın bir şekilde, Birisi bu adama nasıl öpüşüleceğim gösterebilir mi? diye sordu.

Dirk herkesten önce davranarak, Ben gösteririm. dedi. Gel, bakalım Sally. Bunu sen istedin.

Öpüşmenin sonunda soluksuz kalan Sally'nin gözleri parlıyordu. İşte, öpüşme diye ben buna derim. dedi soluk soluğa.

Dirk, Marisa'nın yanında yerini aldıktan sonra, Anıların tazelendi mi? diye fısıldadı.

Hayır! dedi Marisa yalanına kendi de inanmayarak. Sonra Elwyn'e döndü, Hadi Elvvyn, bir daha dene.

Bu kez Elvvyn daha başarılıydı.

Bu iyiliğimi unutma, dedi Dirk, Marisa'ya yaklaşarak, Seni bir dahaki sefere çok farklı öpecektir.

Ertesi gün Marisa, evin yıkılacağını öğrendi. Öğleyin Jan'a gideceği yeri söyledikten ^onra çabucak bir şeyler atıştırıp eski evinin yolunu tuttu. Yıkım için gerekli önlemler alınmıştı, çevreden geçen birkaç kişi durmuş, merakla olanları izliyorlardı.

Yıkım başlamıştı. Sıra oturduğu eve gelince, Marisa sırtını döndü. Bu manzarayı görmeye dayanamayacaktı.

Birden Dirk'ün yanma geldiğini fark etti. Neden geldin? diye sordu. Geçmişimizle ilgili hiçbir anının kalmadığına emin olmak için mi? Bir yerde evliliğimizin simgesiydi bu ev. Hiçbir anı bırakmayacak yıkım. Yerine yapacağın cam ve beton yığınlarını düşünmek sana mutluluk veriyor mu?

Dirk, sakin bir tavırla, Üzgünüm, ama bir yıkıntı için bu kadar duygulanamam, dedi.

Evlerin yıkımı hemen hemen bitmişti. Çevrede toplanan insanlar yavaş yavaş işlerine dönmeye başladılar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ertesi gün yemekte Greg yanma geldi. Dirk konuşulanları duyacak kadar yakın oturuyordu. Greg, Bu gece birlikte olmaya ne dersin?
dedi.

O akşam prova da, Marisa'nın başka bir randevusu da yoktu. Otel odasında akşamlar geçmek bilmiyordu. Dirk'ün bir önceki akşamı Luella Ackland'ın evinde geçirdiğini biliyordu. O da pekala bu akşam Greg'le buluşabilirdi.

Peki Greg, teşekkürler.

Dirk'ün duyup duymadığını anlamak için ona doğru baktı. Dirk büyük bir dikkatle önündeki ketçap şişesinin etiketini okuyordu.

Tamam. Bu akşam saat 19.30'da Mrs. Marisa Sterling ile buluşmak üzere Carlton Otelinde olacağım.

Dirk'ün bulunduğu masada oturan arkadaşlarından birine yüksek sesle, Haftalardır peşinde olduğum birinden bu akşama randevu koparabildim, dedi.

Büroya döndüklerinde, Dirk, Marisa'yı odasına çağırdı. Marisa kendini suçlu hissediyordu. Dirk onu küçümseyen bakışlarla, Demek bu akşam Greg Johnson'la birlikte olacaksın? dedi.

Evet, neden olmasın? Senin de hatırlattığın gibi, kiminle ne yapacağımı sana danışmak zorunda değilim artık.

Greg, akşam onu külüstür arabasıyla almaya geldi. Otelden çıkarken, kendi arabasının, diğer yeni ve modem arabalar yanında nasıl da dikkati çektiğini anlatıyordu.

Güle söyleye, tiyatroya gittiler. Perde arasında birer sandviçle hafif bir şeyler içtiler. Greg, biraz da çekinerek, Dirk'le aran nasıl? diye sordu.

Bir değişiklik yok. Her zaman olduğu gibi aramızda uçurumlar var.

Greg konuyu değiştirdi. Bu yılki yemeğe gelecek misin? Duyduğuma göre Mr. Hilsby de kaalacakmış, emekliliği de bu yemekte açıklanacakmış.

Bu durumda gelmem iyi olur.

Söylentilere bakılırsa, onun yerini kocan alacakmış. Bunu biliyor muydun?

Evet. 'Gizli kalmak kaydıyla' bana söyledi. Bu tür şeylerin uzun süre sır olarak kalamaya cağını bilmeliydi.

Oyunun son perdesini de seyrettikten sonra gecenin karanlığına çıktılar. Bu arada yağan kar Greg'in arabasının üzerini bir örtü gibi kaplamıştı.

Otele döndüklerinde Greg, barda bir içki içmelerini önerdi, Marisa da memnuniyetle kabul etti.

Merhaba, Marisa.

Marisa başını kaldırdı. Karşısında Dirk duru yordu. Barın önünde, elinde içki bardağı, bir birine, bir diğerine bakarak gülümsüyordu.

Greg'in yüzünü kaplayan gülümseme, bakışlarındaki nefreti gizlemeye yetmiyordu. Merhaba. Dirk. Ne büyük rastlantı.

Dirk hemen davranarak. Ne içersin, Marisa9 dedi. Sen Greg? Birden konuklan durumuna düşmüşlerdi.

Sherry, değil mi Marisa? Sen hep Sherry içersin. Bak. unutmamışım. Sana ne getireyim. Greg?

Dirk bardayken. Greg kızgın kızgın. Marisa' ya, Burada olacağını neden söylemedin? diye sordu.

Ben de bilmiyordum da ondan!

Gece burada mı kalacak?

Tabii ki hayır!

Ben pek emin değilim.

Dirk içkileri masaya koydu. Ee, iyi vakit geçirdiniz mi bakalım?

Greg karşılık vermeyince Marisa atıldı. Çook. Oyun çok iyiydi. Değil mi Greg? Sonra Dirk'e döndü. Neden geldin?

Seninle konuşmak istediğim bazı şeyler vardı. Oyun hakında.

Greg bardağını sonuna kadar dikip, ayağa kalktı. Ben gidiyorum. Sonra Marisa'ya dönerek sordu, Beni geçirecek misin?

Marisa soğuk bir tavırla Dirk'e, İzninle, dedi ve bir süre sonra döndü.
Dirk lobide bekliyordu. Marisa'yı kolundan tutarak. bara doğru yürümeye başladı. Buraya girelim.
Marisa, Geç oldu, diyerek karşı çıktı. Az sonra kapatırlar burayı.
Otel müşterisi olduğuna göre, seni dışarı atamazlar.
Gerçekten konuşmaya mı geldin?
Norman yann akşam bana gelecek. Dekor ve ışıklandırmayı konuşacağız. Senin de bulunman iyi olurdu. Bunu söylemeye geldim.
Senin evinde mi? Adresini bile bilmiyorum.
İyi. Sana evin bulunduğu yeri çizeyim. Harita çizmeye bayılırım. Şöyle yaklaş da anlatayım. Marisa yaklaştı. Dirk ona dönerek, Sürdüğün kokuyu beğendim, dedi.
Marisa gülerek, Dirk'ün çizdiği planı aldı. Saat kaçta geleyim?
Ne zaman istersen. Yemeğe gel. Her kata yemek servisi yapılıyor. Ben pişirmiyorum.
Marisa esneyerek, Yorgunum, dedi. Sence bir sakıncası yoksa, odama çıkmak istiyorum.
Beni geçirir misin?
Marisa mantosunu giyerek, Dirk'le birlikte dışarı çıktı.
Greg'i giderken öptün herhalde?
Seni burada görünce o kadar üzüldü ki, öpmek zorunda kaldım.
Dirk ona döndü. Karanlıkta, yüzündeki ifadeyi görmek olanaksızdı. Marisa'yı bileklerinden yakalayarak, kendine doğru çekti, Şeytan, zorla bu kadına sahip ol diyor, dedi. Ama sonra bileklerini bırakarak, İyi geceler, Marisa, dedi ve uzaklaştı.
Ertesi akşam, Marisa, Dirk'ün evine gittiv Kapıyı Norman açtı. Dirk salonda plan yapmakla meşguldü.
Kağıtlara gömüldü, kalem yetiştiremiyorum, dedi Norman.
Mimarlık içime işlemiş, diye seslendi Dirk. Her şeye plan, proje ve çizelge gözüyle bakıyorum.
Göz göze geldiler. Bakışlarını ilk kaçıran Marisa oldu. Evi dolaşmaya başladı. Mutfağı görünce beğenisini gizleyemedi. Ne kadar güzel bir mutfak.
Dirk yanma gelmişti. Evet, her konforu var. Erkeği bile. Sonra gülerek,. Yatak odası da fena sayılmaz. İki kişilik yatağı da var. Bu konuda bir önerin var rnı?
Birlikte yemek odasına döndüler.
Dirk işinin başına dönmüştü. Marisa sert bir sesle, Ne yapıyorsun? diye sordu.
Sahneyi nasıl kullanacağımı planlıyorum.
Norman elinizde birkaç 'duvar' olduğunu söyle di.
Marisa, Böyle çalışmaların olduğunu bilmiyordum, dedi. Bugüne kadar bunları ondan sakladığı için gücenmişti.
Dirk kaşlarını çatarak, Tabii bilemezsin. Şurada birbirimizi tanıyalı ne kadar oldu ki? diye uyardı onu.
Marisa kızararak, Tabii, haklısın, dedi.
Dirk, Gel, dedi. Plana daha yakından bak. Ne yapmak istediğimi anladın mı?
Evet, sanırım. Marisa çizdiği kağıda bakarak, Bu kağıt bana yabancı gelmiyor, dedi.
Tabii. Büroda kullandıklarımızdan. Birkaç kopya yapacağım. Biri sende, biri de Norman'da kalacak. Diğer ikisini de Matt'la ben paylaşacağız.
Norman çok etkilenmişti. Bu kez, gerçekten profesyonel bir çalışma yapmış olacağız. Bugüne kadar senin gibi titiz biriyle çalışmadık hiç Dirk, dedi.
Dirk gülümsedi, Dedim ya, kanıma işlemiş. Hiçbir işi de sonuçlandırmadan bırakmam. Bunları söylerken gözlerini Marisa'dan ayırmıyordu.
Marisa, Dirk'ün anlatmak istediği şeyi hayal ettiğini düşünerek yanından uzaklaştı, ama Dirk onu geri çağırdı. Birbirimizi iyi anlamamız çok önemli, dedi, Ancak bu şekilde başarılı bir

oyun çıkarabiliriz. Bir sandalye çek. yanıma otur. Gülümseyerek ekledi. Benden korkmuyorsun ya? Merak etme, kimseyi ısırmam. Yalnızca kadınlar ısırır, o da sevdiklerini.

Marisa bakakalmıştı. Neden söz ediyordu bu adam. Onun evlendiği erkek, işine düşkün, sessiz çalışkan bir insandı. Bunları onu kızdırmak için söylüyordu kuşkusuz.

Aklıma gelmişken, dedi Dirk sırıtarak. Ehvyn'in öpüşmesinde bir gelişme var mı, Marisa?

Evet, gelişme var. Benden ders alıyor. Özel ders.

Marisa'nın benim sekreterim olduğunu bili yor muydun, Norman?

Hayır, bilmiyordum, dedi Norman ilgiyle, Birbirinizi bu kadar iyi tanımanızın nedenini şimdi daha iyi anlıyorum.

Kısa süren bir sessizlikten sonra Dirk, Canım içecek bir şeyler istiyor, dedi. Bize bir şeyler hazırlayabilir misin, Marisa? Kendini evinde far-zet.

İnsanın evi, kalbinin olduğu yerdir, diye karşılık verdi Marisa. Yalanı yüzünden belli olmasın diye sırtını dönerek, Benim de kalbim burada değil, dedi.

Marisa, Dirk'ün karşılığını duymamak için mutfağa geçerek kapıyı ardından kapattı. Dolapta duran bisküvi ve kekleri tabaklara koydu, kahveyi de hazırladıktan sonra, hepsini bir tepsiye koyarak salona götürdü.

Bu konuyu iyi biliyorsun, dedi Marisa bir süre sonra. Daha önce bu tür çalışmaların oldu mu?

Son üç yıl içerisinde, kız arkadaşlarımdan arta kalan zamanımı böyle değerlendirdim.

Marisa sinirlendiğini belli etmemeye çalışarak fincanları toplayıp mutfağa döndü.

Az sonra, Norman başını mutfağın kapısından uzatarak, İyi geceler Marisa. dedi. Provada goruşuruz.

Dirk, Norman'ı geçirdikten sonra, mutfakta bulaşıkları yıkayan Marisa'nın yanına döndü.

Bırak şimdi bulaşıkları da biraz oturalım. Hemen gitmek zorunda değilsin. Nasıl olsa otelden atmazlar.

Birlikte salona geçtiler. Zevkle döşenmiş odanın sıcacık bir havası vardı. Marisa, Dirk'ün uzattığı içkiyi alarak, rahat bir koltuğa gömüldü.

Güzel bir evin var, Dirk.

Evim değil, sadece barındığım bir yer..

Buraya dönmeden önce bulunduğun yer nasıldı?

Büroda işler çok iyiydi. Hızla gelişen bir kentti. Benim için büyük tecrübe oldu. Ama yöre... Başını salladı. Kuzeyin dağlarını, ovalarını özledim. Hem de çok. Baharın gelmesini sabırsızlıkla bekliyorum. Kırların özlemini çekiyorum. Kışm kapanıp kalıyor insan. Düşün, az ötede o güzelim kırlar, ovalar varken 'ben burada dört duvar arasında hapis gibiyim.

Marisa, Kışın kırların güzelliği bir başka oluyor, dedi. Sanki daha mesafeli, daha vahşi hatta öfkeli oluyorlar. Bilmem, ne demek istediğimi anlıyor musun?

Uzun bir sessizlikten sonra Dirk, -Balayımızı geçirdiğimiz hanı hatırlıyor musun?- diye sor du. İngiltere'nin en yüksekteki hanı diye biliniyordu. Her yerden uzak, ovaların üstünde bir yerdeydi. Kiraladığımız arabayla saatlerce dolaşmış, ne tarafa gitsek ovalarla, uçsuz bucaksız düzlüklerle karşılaşmıştık.

Marisa o günleri unutmamıştı ki.

Dirk yerinden kalkarak plakları karıştırmaya başladı. Aralarından birini seçerek, Bu en sevdiğimiz parçaydı, dedi. Elgar'in Enigma Varyasyonlarından 'Nimrod'.

Sessizlik içinde müziği dinlemeye koyuldular.

Müzik sona erdi. Marisa yavaş yavaş gerçeklere döndü. İşte taparcasına sevdiği kocası buradaydı ama, artık onun bir parçası değildi. Ayrı, apayrı yabancı biriydi.

Luella nasıl?

Dirk yerine oturdu, Çok iyi, dedi. Paralarının zevkini çıkarıyor.

Ya oğlu?

Sevimli bir çocuk. Onu memnun etmek için Luella'ya yapacağım evin bir maketini hazırladım. Görmek ister miydin? Arabanın bagajında. Dirk, Marisa'nın cevabını beklemeden odadan dışarı çıktı ve elinde maketiyle döndü.

Marisa ilgilenmiş görünmeye çalışarak, Kapı ve pencereleri açılıp kapanıyor, değil mi? diye sordu. Bir oyuncak evi andırıyor. Bir yapının projesini hazırlarken mimarlar işe nereden başlayacaklarını nasıl kestiriyorlar, anlamıyorum.

Mimarla evli bir kadın olarak, bu sorunun senden gelmesi garip doğrusu, ama anlatayım. Önce bir sürü taslak hazırlarız. Teknik konularda uzmanlara danıştıktan sonra, taslaklar üzerinde gerekli değişiklikleri yaparız. Sonra, müşteriye, bazı farklılıklar gösteren birkaç proje hazırlarız. Bunların tahminen kaça mal olacağını da hesapladıktan sonra müşteriye sunarız. Müşteriye sık sık danışmak, bilgi vermek de çok ö-nemlidir.

Luella'la bu kadar sık buluşmanın nedeni de bu mu?

Dirk gülümsedi, Ağzımı mı arıyorsun?

Marisa utanarak önüne baktı.

Bir bakıma, evet, diye sürdürdü konuşmasını Dirk. Luella konusunda işle eğlence birbirine çok yakın. Çok güzel bir kadın.

Sonra bir şey olmamış gibi devam etti. Projenin ilk aşamalarında aklıma gelen fikirleri hep kağıda geçiririm. Hatırlarsan,evde bunlardan geçilmezdi.

Evet, yatak odası bile bunlarla doluydu.

Hala da öyle. Bütün mimarlar öyledir. İlk başta resimler dağınıktır, bir iki oda bir yan da, evin başka bir bölümü diğer yanda. Böylelikle çizimde esneklik sağlamış olursun. İlk başta projenin tamamını çizmeye çalışırsan, sonradan üzerinde oynamak çok güçleşir. Proje akıcılığını kaybedip kalıplaştı mı, duvarları oturtmak kaçınılmaz olur. Bu durumda da küçük bir odayı büyütmek ya da aksini uygulamak, birbirine bağlı olarak tüm projeyi etkiler ve sonunda o projeyi çöpe atmak zorunda kalırsın. Duvarları yıkmak güç bir iştir. Tıpkı insanlar arasında oluşan duvarları yıkmak gibi...

'Bizim aramızdaki duvar ise,' diye düşündü Marisa, 'Pek yakında kesinkes ayrılmamıza neden olacak kadar yüksek.'

Dirk. İş işten geçtikten sonra seninle oturup bunları konuşmam ne garip, değil mi? dedi. Bunu yıllar önce yapsaydım, belki bugünkü duruma gelmezdik. Belki o zaman işimden nefret etmez, anlayışla karşılardın ve mutluluğumuz gölgelenmezdi.

Marisa saatine bakarak, Geceyarısı olmuş. Gitmeliyim, dedi.

Dirk mantosunu getirerek, giymesine yardım etti. Kapıda Marisa'nın elini tuttu, parmağındaki yüzüğe bakıyordu. Artık bir anlamı kalmayan bu yüzüğü evlendiklerinde o takmıştı Marisa'nın parmağına.

ALTINCI BÖLÜM

Ertesi akşam Marisa, yemeğini otelde yedikten sonra Elvvyn'in annesini görmeye gitti. Evden atıldıklarından beri aramadığı için kendini suçlu hissediyordu. Kapıyı Hester Worrell'in kız kardeşi Flörence açtı ve gelenin kim olduğunu görünce, büyük bir sevinçle içeri aldı.

Odasında rolünü ezberleyen Elvvyn, aşağı indi ve gösteriş olsun diye annesiyle teyzesinin önünde Marisa'yı dudaklarından öptü. Yaşlı kadınlar çok hoşlarına giden bu davranışı alkışladılar. Florence iki kişilik koltuğun üzerindeki minderleri düzelterek, Buraya oturun, dedi, O zaman elele oturabilirsiniz.

Marisa, yüzü kızaran Elvvyn'in yanma oturdu. İki kardeş Marisa'ya durmadan soru soruyorlardı. O da otelde ne kadar rahat olduğunu anlattı.

Hester, Çok pahalıdır, herhalde, dedi.

Evet, ama Dirk... yani kocam ödüyor. Nafakamı da artırdı.

Hiç şaşmam, dedi Hester, Seni terkedip gittikten sonra vicdan azabı çekmiştir. Bunları vicdanını rahatlatmak için yapıyordur.

Anladığım kadarıyla, bu adam alçağın biri, dedi Florence. O da kardeşi gibi kır saçlıydı ama şişmanca vücuduna rağmen ablasından daha hareketliydi.

Marisa, Dirk'e alçak denilmesini kabullenemedi. Aslında, ilişkimiz öyle bir noktaya gelmişti ki, birlikte olmamızın bir anlamı kalmamıştı, dedi.

Ben Florence teyzeyle aynı fikirdeyim, diye araya girdi Elvvyn, Baksana, yeniden hayatını kurmanı engellemek için elinden geleni yapıyor.

Haklısın, Elvvyn, dedi annesi onlara gülümseyerek, Sen Marisa'yı her zaman beğenmişsin-dir. Genç kızlığından beri seversin onu, ama bütün ısrarlarıma rağmen ona bunu bir türlü açık-iayamadın. O da kalktı bu uğursuza vardı. O adamı hiç sevemedim. İçine kapanık, gereğinden fazla sessizdi. Bu tiplere hiç güvenmem zaten. Kibar dış görünüşlerinin altında nelerin gizlendiğini bilemez insan.

Gerçek kişiliğinin ortaya çıkması da pek uzun sürmedi, değil mi? diye araya girdi Florence.

Elvvyn'in öyle gizli kapaklı yanları hiç yok-tuı, dedi annesi. Yüzünden de belli değil mi? Oğlumu dürüst ve korkusuz bir erkek olarak yetiştirdim.

Marisa gülmemek için kendini zor tutuyordu. Annesi, 'korkusuz' Elvvyn'in bir evliliği yıktığını bilse acaba ne derdi? Neyse ki bu gerçeği öğrenmesi imkansızdı. Elvvyn'in yüzüne baktı. Donuk yüzünün ardında gizlenen silik kişiliği ve ilk bakışta saf ve temiz bir ruhu yansıttığı izlenimini veren anlamsız bakışlarıyla nasıl olmuştu da onu Dirk'ten uzaklaştırabilmişti?

Sonra, telefonla arayarak ya da bizzat gelerek Dirk'le yalnız kalmalarını engelleyişi aklına geldi. En olmadık zamanlarda çıkagelirdi. Akşam yemeğinin ortasında, ya da daha sonra. Birbirlerine sarılarak şöminenin aydınlığında müzik dinledikleri zamanlar, ansızın karşılarına dikili-verirdi. Yatmaya hazırlandıkları sırada bile geldiği olurdu.

Dirk'le ayrılmalarına neden olacak son acı darbeyi, Ehvyn'in bu bilinçli ve ısrarlı davranışları indirmişti.

Elvvyn'in annesi, Hiç üzülme kızım, diyordu, Dirk'ten ayrılman senin için çok daha yararlı oldu.

Ehvyn, Marisa'nın elini yakalayarak, Buraya yakın, kiralık bir kat olduğunu öğrendim, Marisa,- dedi. Mağazaya gelen müşterilere soruyordum bildikleri bir yer var mı diye, bugün onlardan biri bu kattan söz etti. Eski bir evi ikiye bölmüşler, üst katı kiraya veriyorlarmış. Mobilyalıymış. Alt kat, girişte tahta bir bölme ve kapıyla ayrılmış. Ev müşterime ait. Kocasıyla kendisi alt katta oturuyorlarmış. Benim 'efendi' bin olduğumu, arkadaşlarımın da aynı şekilde olacağından kuşkusu bulunmadığını söyledi. Ne dersin?

Marisa heyecanlanmıştı. Hiç de fena sayılmaz. Gidip görebilir miyiz?

Kadına bir telefon edip ayarlarım. Sana gününü bildiririm.

Ertesi gün Elwyn onu bürodan aradı. Evi o akşam görebileceklerdi. Sonra da otelde birlikte yemek yeriz, dedi, Geçen defa kocanın yüzünden gidememiştik.

Teşekkür ederim, Elvvyn. Seninle yemeğe çıkmak benim için zevk olacak. 18.30'da otelde buluşuruz.

Telefonu kapatınca, masasının başında bekleyen Dirk'ü gördü. Sinirli görünüyordu, Jan da arkasından dikkatli olmasını işaret etti.

İnşaat sahasında toplantım var. Benimle gelip, not almanı istiyorum.

Ne zaman gidiyoruz?

Şimdi. Mantonu al, arabamda bekle. Not defterini ve kalemini de unutma.

Dirk çıktıktan sonra Jan üzüntülü bir yüzle. Marisa'ya baktı.

Şey... Dirk'le hangi inşaat sahasına gideceğini biliyor musun? Toplantı senin eski evin bulunduğu arsada. Marisa'nın kaşları çatıldı. Jan. Kendini kontrol etmelisin, diye uyardı.

Arabada giderlerken Dirk, Nereye gittiğimizi biliyorsundur herhalde, dedi.

Evet. Jan söyledi.

Olanlardan sonra seni oraya götürmemin sadistçe bir davranış olduğunu düşünüyorsundur.

Yaptığın beni şaşırtmadı. Her zamanki tutumuna uygun bir davranış.

Kısa bir sessizlikten sonra Marisa. Kiralık bir kat buldum. dedi.

öyle mi? Nerede?

Elvvyn'in şimdi oturduğu yere yakın. Bir müşterisi aracılığıyla Ehvyn buldu.

Sık sık ziyaretine gelebileceği bir mesafede olmasına da özen göstermiştir, kuşkusuz. Kirası ne kadar?

Bilmiyorum, bilsem de söylemem. O konu senin sorumluluğundan çıktı artık.

Kabul. Ehvyn'e yakın oluşu büyük avantaj tabii. Modern mi bari?

Hayır. Eski bir evi bozup, iki ayrı kat yap mışlar. Üst katı kiraya veriyorlar. Bu akşam Ehvyn'le görmeye gideceğiz.

Sonra da yemeğe gideceksiniz. Telefondaki konuşmanızı duydum.

'Olamaz mı yani? Sen de o yere göğe koyamadığın müşterinle yemeğe çıkmıyor musun?

Dirk, yoldan gözünü ayırmadan gülümsedi, Bu günlerde bir satıcı, müşteri ilişkisinden daha anlamlı bir ilişki içinde olduğumuzu söyleyebilirim.

Ne demek istiyorsun?

Dirk cevap vermedi.

Marisa kıskançlıktan yumruklarını sıkarak, Bunları beni kızdırmak için söylüyorsan, ne yazık ki başarılı olamadın.

Öyle .mi dersin? îşte geldik. Dirk arabayı yolun kenarına park etti. Müteahhitler işe başlamışlardı bile. İşçiler temel kazarken, dev iş ma-kinalarından biri, yanında duran kamyona toprak dolduruyordu.

Hadi, Marisa. çık arabadan. -

Her yer çamur içindeydi. Marisa, ayakkabılarına bakarak, Bunlarla bu çamurda nasıl yürü rüm? diye söylendi.

Arabanın bagajında iki çift çizme var. Biri benim, biri de not almaya gelen hatunlar için. Bir dene. Belki ayağına uyar.

Dirk kendininkileri giydikten sonra öteki çizmelerle Marisa'mn yanma geldi. -Haydi, çıkar bakalım şu ayakkabıları, diyerek yardım etmek üzere eğildi. Sonra elinden tutarak, arabadan çıkmasına yardım etti.

Ayağıma biraz büyük ama, idare eder.

İyi. Not defterin yanında mı? Haydi gidelim.

Geldiklerini gören ustabaşı onlara doğru yürüdü. Dirk,Marisa'yı tanıştırdı.

Müdür şurada, diye eliyle işaret etti ustabaşı. 'Müdür' dediği, müteahhit firmanın genel müdürüydü. Adam arabasından çıktı ve çizmeleriyle çamura bata çıka yanlarına geldi. Dirk. Marisa'yı yine, Karım, diyerek tanıştırdı.

Konuşulanları not et. dedi Dirk. Sonradan verilen kararları tutanağa geçiririz.

Toplantı uzun sürdü. Üstelik adamlar çok hızlı konuştukları için, Marisa not alırken bir hayli zorlanıyordu. Şimdiye kadar yaptıklarını, karşılaştıkları güçlükleri ve bundan sonrası için planlanan çalışmaları tartıştılar.

Marisa tanı 'Bu toplantı sonsuza dek sürecek' diye düşünürken, Dirk, Marisa, şimdilik bu kadar. Sen arabaya dön ve beni bekle. dedi.

Yıkıntıların arasında arabaya doğru yürürken geçmişi ve o günlerde tattığı mutluluğu bir da ha bulamayacağını kabullenmişti artık. Marisa taş ve tuğla parçalarına takılmamak için önüne bakarak yürüyordu. Kamyon şoförlerinden biri nin bağırtısı bir an için dikkatinin dağılmasına neden oldu ve Marisa yüzü koyun yere kapandı.

Dirk döndü. Ona doğru koşmaya başladı. O da kayıyordu. Marisa kızacağını sanmıştı ama, o gülüyordu. Bu çamurlu halinle bir harikasın. E-linden tutarak kalkmasına yardım etti. Marisa, suçlu bir çocuk gibi başını önüne eğmiş duruyordu. Dirk adamlara seslendi. Bugünlük bu kadar. Birkaç hafta sonra görüşürüz. Şimdi karımı götürüp temizlemem gerek.

Otelin park yerine geldiklerinde, Dirk, Odanın anahtarını verir misin? dedi.

Marisa isteksizce anahtarları uzattı. Gelmene gerek yok. Ben giderim, dedi.
Dirk duymazlıktan gelerek arabadan indi. Dua et de lobi kalabalık olmasın, dedi.
Lobide pek az kişi vardı. Çabucak önlerinden geçerek, kimselere görünmeden odaya çıktılar.
Dirk şefkat dolu gözlerle ona bakıyordu, Banyo yapacak mısın? diye sordu.
Banyo yapacak zamanım yok. İşe dönmeliyim.
işe yetişmek konusunda endişe etme. Patronlarından biri olarak, toparlanman için sana, ben izin veriyorum.
Sağol.
Dirk, Marisa'nın duraksadığını görünce güldü, Haydi, işine bak. Rahatça soyunabilirsin. Bana aldırma, sadece koçanım.
Marisa çamurlu mantosunu kapının arkasına astı. Elbisesini çıkardıktan sonra çizmelerin hala ayağında olduğunu fark etti.
Dirk gülümseyerek seyrediyordu. Yatağın ü-zerine otur, dedi, Çizmelerini ben çıkarırım. Başka bir şey çıkarmam, söz veriyorum. Aslına bakarsan, üzerinde o kadar az eşya var ki, çıkarsam da fark etmez. Çizmeleri çıkartarak doğruldu. Buğulu gözlerle Marisa'ya bakıyordu.
Birden onu kollarına aldı, uzun uzun öptü. Marisa, sarhoş gibiydi, karşı çıkacak gücü kalmamıştı. Dirk'ün elleri çıplak karnına kaydı. Bu kılıkta bir kadına hangi erkek dayanabilir, söyler misin? dedi. Sonra kollarını indirerek, Ma risa'nm uzaklaşmasına izin verdi.
Yıkanmana yardım etmemi ister misin? diye sordu.
Marisa 'hayır' anlamında başını salladı. Sesinin kendini ele vermesinden korkuyordu. Dirk bir koltuğa oturarak masanın üzerinde bulduğu dergiyi karıştırmaya başladı.
Marisa, yıkanıp, giyindikten sonra makyajını tazeledi. Nihayet hazırdı, Gidebiliriz, dedi.
Marisa, Elvvyn'in bulduğu katı görür görmez tutmaya karar verdi. Eski bir evdi, badana, boya gerekiyordu. Yatak odasından bozma mutfak küçük ve bunaltıcıydı ama, bütün bunlar, yıllarca aynı koşullarda yaşamaya alışkın olan Marisa için önemli değildi.
Evden ayrıldıktan sonra Elvvyn ev sahibine otelden telefon ederek, Marisa'nın evi tutmak istediğini bildirdi.
Otelin restoranında otururlarken Marisa, El-vvyn'in değiştiğini fark etti. Kendi halindeki mağaza yöneticisi gitmiş, yerini, garsona emirler yağdıran bir hacıağa almıştı. Sahnede seyirciye rol kesiyor gibiydi. Ama bu yeni rolünde acemi olduğu için rahatsızdı. Ancak, her ne pahasına olursa olsun, bu rolü sürdürmek zorundaydı. Hiç değilse, restorandan çıkıncaya kadar.
Kasılarak, garsona yemek siparişini verdi.
Ancak iş şarap seçmeye gelince, Ehvyn'in havası balon gibi bir anda sönüverdi. Listeye göz gezdirdikten sonra, Marisa'ya danışmadan iade etti. Bu kısa süreli aksamadan sonra yine kasılmasını sürdürdü.
Yemekten sonra Marisa bir süre lobide oturmalarını önerdi, ama Elvvyn, Odana çıksak nasıl olur? diye karşı çıktı, Odanı hiç görmedim. Hatırlarsan, son geldiğimde Dirk vardı.
Marisa, Elvvyn'e odasını göstermekte bir sakınca görmüyordu. Onu, davranışları konusunda bir endişe duymayacak kadar iyi tanıyordu.
Ancak bu kez yanılmıştı Marisa. Ehvyn'in hiç bilmediği bir yanı vardı. Belki de otelin havası başına vurmuştu. Odanın içinde dolaşmaya başlamış, dolaştıkça omuzları kabarmış, kasılması bir kat daha artmiştı. Banyonun ışığını yakarak, aynanın önüne geçti, saman sarısı saçlarını elleriyle tarayarak kravatını düzeltti. Evindeymiş gibi rahat hareket ediyordu. Bu lüks onun hakkıydı, sonunda gerçek yerini bulmuştu. Tavırlarından böyle düşündüğü belli oluyordu.
Aşk dolu bakışlarla Marisa'ya yaklaştı. Hiçbir şey söylemeden mantosunu dolaba asmasını bekledi. Sonra omuzlarından yakalayarak, kendine çekti ve dudaklarından öptü. Öpücüğünün etkisini görmek istercesine biraz geriledi. Marisa şaşırıp kalmıştı. Ehvyn, karşı çıkmadığını görünce tekrar sarıldı ve yatağa doğru itmeye başladı.

Ne yapmak istediğini anlayan Marisa, Hayır, Elvvyn, dedi, Saçmalama..

Marisa son bir atılımla elinden kurtuldu. Tam bu sırada kapının vurulduğunu duydu. Bu Dirk olamazdı, olmamalıydı! Korkuyla Elvvyn'e baktı. Darmadağın olmuş saçlarını düzeltmeye çalışarak kapıya doğru yürüdü. Dirk ona bir bakışta olanları anlayacaktı.

İkinci vuruşta kapıya yetişti. Belki de otel personelinden biriydi. Elvvyn içeri girenin Dirk olduğunu görünce, kıpkırmızı kesildi. Dirk bir ona bir Marisa'ya baktı ve.

Yanlış zamanda geldim galiba, dedi.

Elvvyn o gece girdiği havadan kurtulamamıştı. Bu adamın burada olmaya ne hakki vardı? Doyuma ulaşamadan engellenen arzularının yarattığı gerginlik öfkeyle ayağa fırlamasına neden oldu. Bana bak, ahbap, dedi. Olur olmaz buraya gelip, Marisa'nın özel hayatına karışma yetkisini kim verdi?

Dirk gözlerini kısarak, dişlerinin arasından, Yetki mi dedin? diye sordu. Her kocanın, karısının odasında olmaya ne kadar yetkisi varsa, benim de o kadar var. Aynca seni buradan kovma yetkim de var. Seni, yakandan tuttuğum gibi dışarı atabilirim. Ama efendilik edip, çıkıp gitmeni isteyeceğim.

Ehvyn yatağın üzerine çöktü. Yine eski haline dönmüştü.

Dirk konuşmasını sürdürüyordu. Hele evliliğimizi yıkanın da sen olduğunu düşünürsek, efendiliğimin önemi daha da artıyor. Elvvyn karşı çıkmak istedi ama, Dirk bırakmadı. Durmadan rahatsız ettin bizi. Hayatımızı paylaşmaya kalktın, evliliğimizi zehir ettin, birlikte yaşamamızı imkansız hale getirdin. Marisa'ya bakarak devam etti. Karım, senin yüzünden ettiğimiz kavgaları anlatmadı herhalde sana.

Ehvyn hiçbir şey söylemeden çıkıp gitti.

Dirk, Marisa'ya döndü. Demek yanlış zamanı seçtim. Mutlu aşk sahnesini yarıda kestim.

Marisa yatağın kenarına oturarak, yüzünü elleriyle kapadı. Gerçeği anlatsa da Dirk inanmayacaktı. Neden geldin? diye mırıldandı. Bu-ikinci oluyor. Ne zaman biriyle birlikte olsam, çıkageliyorsun. Bundan önce de Greg'e aynı şeyi yaptın. Ayrıldığımızı her fırsatta hatırlatan sensin. Elvvyn'in zor günlerimde nasıl yanımda olduğunu, her zaman ne kadar iyi davrandığını unutuyorsun. .

İyi ha? O seni benden kopardı. Hayatından çıkmam için uğraştı. Sen buna 'iyilik' mi diyorsun? Ne kadar farklı düşündüğümüzü şimdi daha iyi anlıyorum. Peki, gidiyorum. Ama başın derde girince sakın bir daha bana koşma. Bundan böyle, sen yeniden evlenene kadar aynı soyadını taşımanın dışında hiçbir bağlan olmayan iki ayrı kişiyiz.

Dirk kararlı bir şekilde kapıya doğru yürüdü.

Marisa arkasından yetişti. Dirk! Gitme. Yani, gerçekten neden geldiğini sormak istiyorum. Az önceki suçlamalarından ötürü pişmandı, özür dilemek istiyor, ama beceremiyordu.

Dirk ne demek istediğini anlamış olmalıydı. Kapıyı kapatarak geri döndü.

' Ha, şöyle, dedi. Yeni tuttuğun kat için eşyaya ihtiyacın olup olmadığını sormak için geldim. Eğer varsa, birlikte gidip depodan alırız diye düşünmüştüm.

Sağol. Çok düşüncelisin.

Dirk. gitmek ister gibi davrandı.

Dirk?

Efendim.

Yaptıkların için teşekkür etmek istiyorum. Burada kalmamı sağladığın, nafakamı artırdığın ve daha birçok bakımdan bana iyi davrandığın için.

YEDİNCİ BÖLÜM

Marisa ertesi sabah iş içiii Dirk'ün odasına gittiğinde, o akşam provaları olduğunu hatırlattı.

Hatırımda, diye karşılık verdi Dirk, Sahne arkasında çalışacağım. Testere, çekiç sesleri gelebilir. Oyuncuları etkilemez umarım.

Kısa sürede alışırlar.

Depoyu aradım. Önümüzdeki günlerde gidebiliriz. Ne zaman taşınmayı düşünüyorsun?

En kısa zamanda. Otele, büyük bir olasılıkla hafta sonunda çıkacağımı bildirdim. O zamana kadar evin anahtarı elime geçmiş olacak.
Cumartesi taşınırsan, sana yardımcı olabilirim.
Marisa, Elvvyn dedi ki... diye söze başladı ama, Dirk'ün bakışlarını görünce, İyi olur, teşekkür ederim, dedi.
Dirk önüne bakarak gülümsedi. Bu raundu o kazanmıştı.
Eşyaları, yarın iş çıkışı alsak olur mu?
Dirk, Tabii, dedi, Sen taşınıncaya kadar benim eve koyarız. Sonra, Marisa'nın yüzüne bakarak, 'Elwyn teyzesinin evine bırakabileceğimizi söyledi' deme bana, diye ekledi.
Evet, söyledi ama/ben sende kalmasını tercih ederim.
Bu güven gösterisi beni çok duygulandırdı, doğrusu!
Güven meselesi değil, dedi Mans^, yüzüne bakarak, Bu eşyalar ikimizindi.
Dirk, kaşlarını çatarak, İşimize dönelim, dedi.
Akşam provaya geldiğinde pek neşeliydi. Süet paltosunun altında, mavi spor kazağı, pantolonuyla tam bir uyum içindeydi.
Salonda bulunanlara, İşte karşınızda, gördüğü eğitim gereği, yaratıcılığını ve zekasını zor lamaya alışkın bir mimar. Şimdi de elleriyle çalışacak, hem do kirlenmelerine aldırış etmeden, diyerek Norman'ı aramaya koyuldu.
Bu sırada perdenin aralığından Sally nin başı göründü. Dirk'ü görür görmez, sahneden inip, koşarak yanma geldi.
Gülerek, Bir öpücük, dedi, Bundan öncekiler gibi olsun.
Dirk zevkle isteğini yerine getirdi. Bu arada yan gözle Marisa'ya bakmaktan da kendini alıkoyamadı. Marisa ise, kendini, güzellik yarışmasına katılıp da kazanamayan bir adaya benzetiyordu.
Dirk, Sally'ye takılarak, Kız arkadaşım bunu görse, ne der bilemiyorum, dedi.
Sally, surat asarak, Kız arkadaşın var mı? diye sordu.
Evet. Zengin bir dul. Evinin projesini ben hazırlıyorum.
O evde birlikte mi oturacaksınız?'
Olabilir, küçük Sally.
Hayır, bunu yapamazsın. diye haykırdı Sally.
Marisa, 'ben vantrilog, Sally de kuklam olsa ancak bu kadar olabilir,' diye düşündü.
Oyuncular sahneye doluşurken, Dirk, Marisa' ya dönerek. Uysal kahramanın nerede? diye sordu, Yoksa, seni bir başkası için terk mi etti?
Marisa, Boğazı ağrıdığı için gelemedi,' dedi buz gibi bir sesle, -Bu akşam onun yerini bir başkası alacak.
Dirk, Norman'a seslendi ve ikisi birlikte sahne arkasına geçtiler Prova boyunca, sahne arkasından çekiç ve testere sesleri geldi.
Provadan sonra herkes dağılmaya başladı. Sally,Dirk'ün koluna asılarak, Kız arkadaşın beni eve bırakmana sinirlenir mi? diye sordu.
Dirk güldü ve düşünür gibi yaparak, Dur bakalım, bir düşüneyim. -dedi ve sonra Marisa ya dönerek Marisa, sen ne dersin? Sally'yi eve bıraksam, kız arkadaşım sinirlenir mi?
Marisa, Telefon et de izin al, diyerek mantosunu giydi, eşarbını da boynuna doladıktan sonra kapıya doğru yöneldi.
Marisa?
Marisa döndü, Dirk'e baktı.
Araban var rm?
Hayır, tamircide. Viteslerinin gözden geçirilmesi gerekiyor.
Eve bırakmamı ister misin?
Hayır. Teşekkür ederim. Sırtını dönerek devam etti, Yanında biri olacak. Bana gerek yok.
Dirk, yumuşak ve anlamlı bir sesle, Ama ben seni istiyorum, dedi.

Sally küskün bir şekilde, Hani beni eve bırakacaktın, Dirk? İkimizi birden götüremezsin, dedi.

Neden olmasın? Kimi istersem götürürüm. Merak etme, veda öpücüğünü esirgemem. Eve bıraktığım kadınlara veda öpücüğü vermek 'ade-timdir, onun için dikkatli ol, Marisa.

Marisa kapıdan çıkmıştı bile, ama Dirk arkasından yetişerek koluna girdi.

Sally arabada ön koltuğa oturdu. Marisa, arka koltukta bir kenara sığınmıştı. Sally başıyla Marisa'ya işaret ederek, Önce onu bırakırsın, değil mi? diye sordu.

Sen daha genç olduğuna göre, önce seni bırakmam daha doğru olur.

Kim, ben mi? Tam tamına on sekiz yaşındayım. Bunun neresi genç?

Sally'nin evine geldiklerinde genç kız indi. Dirk bir süre gittikten sonra, arabayı durdurdu.

Sally yerini aldığı için somurttuğunu biliyorum,- dedi ve yanındaki koltuğa vurarak. Hadi, yanıma gel, diye ekledi.

Hayır, teşekkür ederim. Marisa'nın dudakları kurumuştu. Burada rahatım.

Dirk kontağı kapatarak arkasına yaslandı. Söylediğimi yapana kadar burada bekleyeceğiz, dedi.

Dirk'ün ne kadar inatçı olduğunu iyi bildiği için Marisa daha fazla ısrar etmeden ön koltuğa geçti.

Genç adam Marisa'yı otelin önünde bırakacağı yerde, doğru otoparka gitti. Marisa'nın merakı uzun sürmedi.

Teşekkür ederim, diyerek kapıyı açtı ama Dirk ona engel oldu.

Bir dakika, sevgili kancığım. Sally'ye söylediğimi duydun. Veda öpücüğü almadan ayrılmam.

Marisa kurtulmaya çalışarak. Saçmalama, dedi, O bir şakaydı.

Hayır, değildi. Kendi koltuğunu arkaya iterek Marisa'yı kollarına aldı. Genç kadın, öpüşmesindeki arzunun tamamen yapmacık olduğunu biliyordu. İtmeye çalıştı ama, Dirk'ün gücüne karşı çıkamıyordu.

Dirk başını kaldırarak, Ehvyn seni böyle öpüyor mu? diye sordu, Ona da bana sarıldığın gibi sarılıyor musun?

Marisa cevap vermeye fırsat bulamadan Dirk' ün dudaklarını yeniden dudaklarında hissetti. Artık kendini frenlemesi olanaksızdı. Dirk'ün arzularına aynı şekilde karşılık verdi. Yarı unutulmuş doyumlar, bir kış gününü aydınlatan güneş gibi gözünde canlandı. Çoktandır unuttuğunu sandığı arzular canlanmış, umulmadık boyutlara ulaşmıştı. Dirk'ün duygularına ve iradesine yaptıklarını düşünerek, korkuya kapıldı.

Son bir kez kurtulmaya çalıştı. Dirk bu kez engel olmadı.

Usulca, Bu gece mi olmasını istiyorsun? diye sordu, Sen beni yukarı davet edeceksin, ben de kabul edeceğim. Sonra da özgürlüğüne kavuşmuş olacaksın. Sonuçta benden boşanabileceksin. Böyle mi olmasını istiyorsun?

Marisa, Hayır, diye fısıldadı kısık bir sesle, Bütün sorularına cevabım hayır.

O halde, şimdilik süresiz olarak bu durumda devam edeceğiz. Şartımı biliyorsun, bunu yerine getirinceye kadar da bir değişildik bekleme. Benim için fark etmez. İyi geceler, Marisa.

Marisa tam gitmek üzereydi ki birden döndü cama vurdu. Dirk camı açarak,

Yine ne var? diye tersledi.

' Dirk. Marisa'nın sesi titriyordu. Onu istiyor, bütün bedeniyle arzuluyordu ama, ayrılmak zorundaydı, Dirk, özür dilerim.

Dirk arabanın gazına basarak uzaklaştı.

Marisa ertesi gün iş çıkışı Dirk'ü beklerken Greg'le karşılaştı.

Merhaba, güzelim. Beni mi bekliyordun?

Hayır, Greg.

Greg yanından ayrılmak istemiyordu. Sakalını okşayarak, Bu gece bir yere sözün var mı? Bir partiye davetliyim de.

Marisa yan gözle Dirk'ün merdivenlerden indiğini gördü.
Dirk yanlarına geldi. Greg ona şöyle bir baktıktan sonra, Marisa'ya dönerek, Benimle gelir misin? dedi.
Marisa, Greg'e, Sağol, dedi, Ama canım partiye gitmek istemiyor. Kusura bakma, Çağırdığın için teşekkür ederim.
Greg yanlarından ayrıldıktan sonra. Dirk, Adamcağızı hayal kırıklığına uğrattın, diye alay etti, Hiç değilse bir teselli öpücüğü verebilirdin. Erkeklere umut verip sonra çekilmek ve üstelik bir de özür dilemek sende alışkanlık haline gelmiş.
Yol^da giderken ikisi de konuşmadı.
Depo bir morg kadar karanlık ve ruhsuzdu. Uzun süre havalandırılmayan yerlerde olduğu gibi, burada da nemli, ağır bir koku vardı. İçerde yığılı mobilyalar, bir zamanlar bir evi oluşturmuşlar, bir anlamları, yaşamda bir yerleri olmuştu. Ailenin bir bireyi gibi sevilip benimsenmişlerdi. Şimdi ise amaçlarını yitirmiş, terkedilmişlerdi.
Marisa çekmecelerden, küflenmeye yüz tutmuş çarşaf ve giysilerini çıkartarak, depoda bir görevlinin verdiği kutulara yerleştirdi. Dirk'e göre, almak istediği diğer eşyaları da arabaya sığdı ra bil iri erdi.
Dirk, Yeni evin nerede? diye sordu.
Adresi aldıktan sonra da evin önüne gelinceye kadar hiç konuşmadılar. Evin bulunduğu mahalle, bir zamanların iyi semtlorindendi. Şimdi ise evin kendisi gibi mahallenin ünvanı da eskimişti.
Dirk, Anahtarı ver de şu eşyaları hemen içeri taşıyalım, dedi. Yoksa randevuma geç kalacağım.
Marisa sormaya gerek duymadı. Randevusunun Luella'yla olduğunu tahmin edebiliyordu.
Nitekim Dirk, Patrick'in doğum günü partisinde Luella'ya yardım edeceğim. dedi.
Dirk eşyaları taşıdıktan sonra çevreye bir göz attı ve yüzünü buruşturarak, Tanrım! Nereden buluyorsun bu evleri, dedi. Bu evin tek olumlu yanı Elvvvn'e 3rakmlığı olmalı.
Benim oturduğum evlerin hepsi buna benzerdi. Temiz, neşeli, modem bir evim olmadı ki hiç. Hiçbir zaman da mimar eli değmiş bir evim olmayacak.
Neden olmasın? Elvvyn'e söyle, sana bir tane yaptırsın.
Marisa'nm bu iğneli sözlere dayanacak gücü kalmamıştı, koltuklardan birine çöktü. Dirk saatine bakarak, Gecikiyorum, dedi, Hadi, kalk seni de otele bırakayım.
Hayır, teşekkür ederim. Ben otobüsle dönerim. Sen bir an önce partine ve kız arkadaşına dönmeye bak. Zoraki bir gülümsemeyle ekledi. İzin veriyorum.
Dirk, kısa bir sessizlikten sonra, Sen bilirsin, diyerek ayrıldı.
O hafta sonu Marisa otelden taşındı. Soğuk ve nem kokan evini, depodan getirdiği iki elektrik sobasıyla ısıtmaya çalıştı.
Daha sonra, Elvvyn yardıma geldi ve yemeği birlikte yediler. Sonra. Ehvyn'in onardığı televizyonun karşısında kahvelerini içtiler.
Pazartesi sabahı Dirk'le koridorda karşılaştılar. Evine alışmış mıydı?
En azından kendime ait bir yer. Ehvyn de yerleşmeme yardım etti.
Tahmin etmiştim. Onun için de öyle bir öneride bulunup aranıza girmek istemedim.
Birkaç gün sonra Jan, Marisa'ya firmanın her yıl yapılan yemeğini hatırlattı. Mr. Hilsby'nin hediyesi için gerekli para da bir süre önce toplanmıştı. Ehvyn'i getirecek misin? diye sordu Jan.
Marisa 'evet' anlamında başını salladı, Dirk' ün kiminle geleceğini biliyor musun? diye sordu.
Neville'e, Luella'yla geleceğini söylemiş. O kadınla ilişkilerini ilerletmesi seni çok üzüyor, değil mi?
Marisa neredeyse ağlayacaktı, ama sesini kontrol ederek, Üzülsem bile, neye yarar, dedi, Nasılsa birgün boşanacağız, o da zengin duluyla evlenecek. Şimdi de birlikte olmalarını

engelleyecek bir durum yok. İkisi de olgun, aklı başında kimseler, isteseler aynı evde yaşayabilirler de.
Jan elini omuzuna koyarak, Üzme canını, dedi. Hiçbir erkeğe değmez.
Marisa. Jan'a dönerek gülümsedi, Sen de ol-masan ne yapardım, bilemiyorum.
Firmanın geleneksel yemeğinden birkaç gün önce Marisa alışverişe çıktı. Jan da onunla birlikte gelmek istemişti.
Çarpıcı bir elbise alacağız. Yeni bir 'insan' yaratmalı, kendine olan güveninin geri gelmesini sağlamalıyız. Dirk'ü harekete geçirecek bir Marisa Sterling yaratmalıyız. Öyle ki, Dirk diz çöküp yal varmalı...
Birkaç mağaza dolaştıktan sonra, Jan'ı memnun edecek bir elbise buldular. Marisa. tipine uymadığını söyleyerek, vazgeçmek istedi. Son derece derin bir dekoltesi olup, göğüs kısmı simlerle işli bu uzun kollu siyah elbiseyi giymek cesaret isterdi doğrusu. Aşağıya doğru genişleyen etek kısmı, bileklere kadar uzanıyordu.
Jan, boşuna yorma kendini, bunu giyemem.
Giyeceksin. Sen satın almazsan, ben alır sana hediye ederim, giymek zorunda kalırsın.
Sonunda Marisa razı oldu. Onu evden almaya gelen Ehvyn bile dayanamayarak, Marisa. harikuladesin! dedi.
Ben öyle hissetmiyorum.
Özel kulüp stilinde yapılmış olan otel, konuklarla dolmuştu. Marisa bunlardan bir kısmını daha önce hiç görmemişti, onların da onu tanımadıkları bakışlarından belli oluyordu. Bu gülüşüp konuşan kalabalığın arasında tanıdık bir yüz arayarak ilerlemeye başladı.
Ehvyn'den ayrılarak, makyajını tazelemek üzere tuvalete girdi. Mantosunu çıkarmaktan çekindiği için orada bir süre oyalandı. Sonunda soyu narak, can simidi olmadan denize atlayan bir çocuk gibi kalabalığın arasına girdi. Diğer kadın lar Marisa ya bakmadılar bile, kendileriyle meşguldüler. Ama Jan görür görmez bir ıslık çaldı.
işte şimdi sonuç alacağız. dedi.
Jan, kendimi çok kötü hissediyorum. Keşke yanıma ceket alsaydım.
Marisa, Jan'la birlikte tekrar girdiği tuvaletten valnız çıkmaya cesaret edemiyordu. Elini çabuk tut. Jan, dedi.
Sen git. canım. Neville'in acelesinden tamam-layamadığım makyajımı burada tamamlayaca ğım Eoey zamanımı alır.
Marisa korkak adımlarla yeniden kalabalığa karıştı. Gözleri Elvvyn'i arıyordu ve bulur bulmaz yanına gitti.
Arkasından bir ses, Bu bizim Marisa nn? diye sordu
Gelen Greg'di. Bakışları, gerçek bir sanat ese rinin önünde duyulan heyecanı yansıtıyordu. İşte gerçek Marisa Sterling buydu.
Dudaklarını yalayarak. Seni hangi mimar yarattı? diye sordu, Sevgi küpü kocan olmadığına iddiaya girebilirim. Seni bu halinle gördü mü? Bu karşılaşmayı kaçırmamalı...
Git işine, Greg. Yeterince huzursuzum, bir de sen üsteleme.
Çekinme güzelim. Şöyle bir dön. çocukların gözleri nurlansın.
Üçü birlikte, içki servisinin yapıldığı yan oda ya doğru ilerlemeye başladılar. İçeri girdiklerinde bütün gözler Marisa'ya çevrildi. Az önce ilgisizce bakanların gözlerinde merak okunuyordu.
Neville karışma dönerek, ^Gördüğüm hayal mi? dedi. Jan da kendi omuzunu sıvazlıyarak.
Hayır, canım, gördüğün benim eserim, diye karşılık verdi.
Neville, Bunu bilmeliydim, diyerek Marisa' ya, Dirk'ü gördün mü? diye sordu.
Henüz gelmedi, Neville.
Geldi. O kadın müşterisiyle birlikte içeri girdiklerini gördüm. Hah, işte geliyorlar.

Önce Luella göründü. Yere kadar inen, kırmızı düz eteğinin üst kısmı uzun kolluydu ve beyaz dantelden yapılmıştı. Açık kumral saçlarını tepesine toplamıştı. Bir taş bebek kadar güzel, bir o kadar da soğuktu.

Kocasıyla göz göze gelmekten korkan Marisa, koyu bir sohbetteymiş gibi görünmeye çalışıyordu. Neville, dedi. Buradakilerin birçoğu bana yabancı geiiyor. Kirn olduklarını söyleyebilir misin?

Neville, Kim olduklarını ben de bilmiyorum, dedi. Sonra çevreye bakınarak, Mr. Garner'le karısını görüyorum, Mr. Hilsby'le hanımı da buradalar. Greg de köşesinden bir tilki gibi seni gözlüyor, arkadaşları da ondan aşağı kalmıyorlar. Dirk! Nasılsın?

İşte sonunda karşılaşmışlardı. Dirk, Marisa'yı bakışlarıyla tarttı. Jan yanılmıştı. Heyecanlanmak, hayranlık duymak şöyle dursun, adam sanki fiyat biçiyordu.

Luella parti gülümsemesini takınmış, çevresine bakınıyordu. Dirk'ün arkadaşlarının onu aralarına almalarını bekler gibi bir hali vardı. Jan' la Neville kibarca hal hatır sordular, ama ondan öteye gitmeye niyetli görünmüyorlardı.

Luella, dedi Dirk, Bu, karım Marisa. Ayrı yaşadığım karım. Son cümleyi üstüne basarak söylemişti.

Kadının bakışları bir an canlanır gibi oldu ama, hemen eski dcnuk haline döndü. Marisa'ya uzattığı el, kibar ama isteksizdi.

Nasıl olmuştu da, Dirk gibi ateşli ve sevecen bir erkek bu buz parçasıyla ilişki kurmayı istemişti? Marisa bunları düşünürken, elinde olmayarak, Dirk'le göz göze geldi. Dirk'ün bakışlarından bir anlam çıkarmak olanaksızdı.

Jan kocasının kulağına bir şeyler fısıldadı. Az sonra Neville, Luella'ya, Mrs. Ackland bir içki içmez misiniz? dedi ve koluna girerek oradan uzaklaştırdı.

Jan, Erkeksiz kalamam, diyerek, Elwyn'in koluna yapıştı, Hadi canım, sen de bana bir içki bul. Marisa'ya anlamlı bir şekilde baktıktan sonra Elvvyn'i sürükleyerek götürdü.

Böylece Marisa'yla Dirk'ün yalnız kalmaları sağlanmıştı. Aralarında bir sessizlik oldu. Dirk, sırtını şömineye yaslamış, Marisa'yı süzüyordu.

Yavaşça, Böyle bir elbiseyi giymekle, neyi kanıtlamak istiyorsun? dedi, Ama hiçbir şey söyleme, ben tahmin edeyim. Bunu yapmak için gerçekten zor durumda olmalısın.

Marisa karşılık vererek, tuzağına düşmek niyetinde değildi.

Boynundaki o kolyenin yerine bir 'Satılık' yaftası assaydın daha yerinde olurdu. Bakışlarını göğüslerinin derin dekoltesine kaydırarak, Altına da, Toptan satışlarda indirim uygulanır' diye yazardın. O zaman, partideki erkeklerden alacağın tekliflerle sen bile başa çıkamazdın.

Bu elbisenin adi olduğunu ima etmeye çalışi-yorsan, yanılıyorsun. Çok tanınmış bir mağazadan aldım.

Yanlış anladın, canım. İma ettiğim, elbisenin adiliği değildi.

Marisa'nm gözleri dolmuş, kendine olan güveni bir anda uçup gitmişti. Bak, Dirk, dedi, Benden hoşlanmadığını biliyorum, ama bu, hakaret etmeni gerektirmez.

Sözlerimi hakaret olarak almana üzüldüm ama kabul et ki, bu kılıkla, belanı arıyorsun. Sana şunu da söyleyeyim, yanımda kız arkadaşım olmasaydı, belanı hemen şimdi, benden bulurdun. Çevresine bakınarak devam etti, Gariptir ki, burada, aradığın 'bela'yı yasal olarak verebilecek tek erkek de benim. Sonra, Marisa' nın yüzündeki öfkeyi görerek, Ne o? dedi, Yoksa beni tokatlamayı mı düşünüyorsun? Seni uyarıyorum, Marisa, öyle bir şey yaparsan ben de seni tokatlarım. Hem de ortalığı çınlatarak.

Konuklar, yemek salonunda yerlerini almaya başladılar. Ehvyn'le Marisa yerlerinin baştaki masaya yakın olduğunu görünce şaşırdılar. Dirk' ün yeri, diğer müdürlerle birlikte baş masadaydı. Yanında oturan Luella'nm, her tavrıyla, müdürler masasına yaraştığını kimse inkar edemezdi.

Sıra konuşmalara ve kadeh kaldırmalara gelmişti. Mr. Garner, tüm konuşmalarında olduğu gibi, kısaca Leonard Hilsby'nin meslek hayatını, yarattığı eserleri ve onu tanıyan herkese

aşıladığı çalışma aşkını anlattı. Mr. Hilsby'nin emekliye ayrılışını üzüntüyle, ama anlayışla karşılı yorlardı. Sonra, tüm çalışanların katkısıyla alınan ve bir film kamerası, projektörü ve perdesinden oluşan takım, firmanın armağanı olarak Mr. Hilsby'ye sunuldu.

Mr. Hilsby armağanlarını ayakta kabul ettikten sonra gözlüklerini burnunun üzerine yerleşti-1 rerek konuklarına baktı. Çok sevdiği film çekimine, emekliliğinde eskisinden daha fazla zaman ayırabileceğini belirterek, orada bulunanlara teşekkür etti.

Emekliliğine değinerek, fikir ayrılığı nedeniyle mimarlıkla yollarının ayrıldığını belirtti. Dinleyenler arasında gülümseyenler oldu. Yıllardır beni sabırla dinleyen zeki ve değerli sekreterime de dediğim gibi, Marisa'ya döndü. Bu arada tüm gözler onlara çevriliydi. Sekreterime de dediğim gibi, mimarlık beni aştı. Bugünün fikir leri beni şaşırtıyor, geleceğinkiler ise açıkça korkutuyor. Dergilerde, birtakım mimarların şişme yapılar üzerinde deneyler yaptıklarını okuyunca, ayrılma zamanımın geldiğini anladım.

Hüzünlü bir şekilde başını sallayarak devam etti. Bana tümüyle plastik evlerden, fişe takılabilir kentlerden, anında kurulabilen şehirlerden ve yeraltı mimarlığından söz ediyorlar. Bunların hepsi de taşınabilir ve gereğinde atılabilir. Yakında, katlanabilir ve atılabilir insanlar yaratırlarsa hiç şaşmam! Bu sözler üzerine salonda bir kahkaha koptu.

Ak saçlı, güler yüzlü karışma baktı, Katlanıp bir kenara konulmayacak, atılamayacak biri varsa o da karımdır. d.edi ve gülüşmeler arasında devam etti. Uzun yıllar önce evlendik, o kadar ki. kaç yıl olduğunu hatırlamıyorum. Oysa bugün evlilikler de kolaylıkla bir kenara itilebili-yor, bozulabiliyor. Uzun ömürlü olmuyorlar. Bu çağ, 'Atılabilirlik Çağı', giysiler, mobilyalar, değerler, evlilikler, kısaca ber şey bir kenara atılabiliyor. Çiftler bir, iki yıl evli kalıp ayrılıyorlar.

Marisa elinde olmayarak Dirk'e baktı. Belki onda bir işaret, bir belirti arıyordu, ama Dirk'ün ona çevrilen bakışları bomboştu.

Mr. Hilsby konuşmasını sürdürüyordu. Bu gençler neler kaçırdıklarını bilmiyorlar. dedi, Bir evlilik eskidikçe sağlamlaşır, anlam ve kendine özgü bir güzellik kazanır. Tıpkı, zekice planlanmış mimari eser gibi, yıllar kişiliğini bulmasına, yumuşayıp olgunlaşmasına yardımcı olur. Karısına dönerek. Bizim de sorunlarımız, fikir ayrılıklarımız oldu. dedi, Ama temel sağlam olduğu için, bunların hepsini atlattık. Hiçbir zaman evliliğimizi sona erdirmeyi düşünmedik.

Salonda bir sessizlik oldu. Marisa dudaklarını ısırarak. başını öne eğdi.

Mr. Hilsby, Bir konudan diğerine atlıyor gibi görünüyorsam da, ashnda bu doğru değil. Sişirme, atılabilir binalar, uzun ömürlü olmaları istenilmeyen geçici yapılardır. Geçici yapılar da, başka geçici yapıların doğmasına neden olmadıkları için, sağlam bir temele oturtulmaları gerekmez. Ama biraraya gelen iki genç insan, bu davranışlarıyla geleceğin, yani ailenin temelini kurmaktadırlar. Bu da uzun ömürlü olmak zorundadır. Kısa bir duraksamadan sonra, E-mekliye ayrılıyor olabilirim ama(evliliğim ve karım konusunda bir emeklilik düşünmeyeceğimden emin olabilirsiniz, diyerek sözlerini bitirdi.

Mr. Hilsby uzun süre alkışlandı. Marisa, gözleri birbirlerine gülen Jan ile Neville'e imrenerek baktı. Dirk'e döndü, ama onun gözleri yalnızca Luella'yı görüyordu. Bu konuşmanın etkisiyle Dirk'ün davranışlarını değiştirebileceğini, yumuşayabileceğini ummuştu. Dirk'e bakınca, bu umutları paramparça oldu.

Yemek sona ermişti. Salondan çıkarken Marisa Elvvyn'den ayrı düştü. Jan ile Neville'i de göremeyince. kalabalıkta annesini kaybetmiş bir çocuk gibi kalakaldı.

Merhaba. Gelen Greg'di. Yanında beş, altı genç daha vardı. Bunlar, Dirk'ün de çalıştığı diğer şubeden arkadaşlarıydı.

Greg, Seninle tanışabilmek için, bütün gece köpek gibi peşimden geldiler, dedi. 'Siyahlı kadını' yakından görmek ve kim olduğunu öğrenmek istiyorlar. Seni 'Esrarengiz kadın' olarak tanıyorlar. Sonra arkadaşlarına döndü, Size Ma-risa'yı tanıştırayım, firmamızın yönetici sekreteridir.

Gençler, Marisa'nın çevresini sarmış, hep bir ağızdan teklifler yağdırıyorlardı.
Nefis spor arabamı görmek istersen... diyordu biri.
Bir diğeri, Resimlerimi çok beğeneceğinden eminim, diye atılıyordu.
Bir başkası da, Sekreterim olmak ister misin? diye soruyordu.
Marisa gülerek karşılık verdi. Greg onu kollarıyla koruyarak, Hadi, uzaklaşın bakalım, dedi. Bu sizin bildiğiniz...
Arkalarından sert bir ses, Eğer yol verirseniz, karıma ulaşabileceğim, dedi. Greg'in kolları yanına düştü, gençler de şaşkınlık içinde Dirk'e yol verdiler.
Biri, Karın mı dedin? diye sordu.
Greg Marisa'nın elindeki yüzüğü gösterdi.
Bizim şubedeyken, karından ayrıldığını söylememiş miydin. Dirk?
Evet, hala da ayrıyız.
Hasta mısın? Böyle bir kızdan...
Bir başkası, Hayrola, Dirk, diye takıldı, Yoksa, bir kadını mutlu etmenin yollarını unutacak kadar yaşlandın mı?
O benim karım olacaktı da görecektin...
Dirk, Marisa'yı bileğinden yakalayarak, Seni diğer şubenin müdürlerinden Mr. Markham'la tanıştırmak istiyorum. dedi. Bu itlerin geldiği şubenin müdürlerinden.
Marisa gitmemek için direnerek. Luella'yı tanıştırman daha doğru olmaz mı? dedi. Neden beni tanıştırıyorsun, sana bir şey ifade etmiyorum ki.
Çünkü Luella ile evli değilim... henüz.
O zaman, müstakbel karm olarak tanıştırırsın.
Susar mısın?
Hayır, susmam. Hem Elvvyn'e dönmek istiyorum. Dirk'ün parmakları bileğine daha sıkı sa rıldı. Marisa ağlamaklı bir sesle. Dirk. canımı yakıyorsun, dedi.
îyi. Bileğindeki parmaklar daha da sıkmaya başladı.
Mr. Markham'm önüne gelince, Dirk, Marisa' nın bileğini bırakıp, elini tuttu. Mr. Markham, size karımı tanıştırabilir miyim?
Kır saçlı, iri yapılı adajn, candan gülümseyerek Marisa'nm elini kocaman eliyle yakaladı. Ah, Mrs. Sterling. Sizinle uzun zamandır tanışmak istiyordum. Kocanız, bizim şubedeyken sizden çok söz ederdi.
Elele tutuştuklarını görünce, Sizi yeniden birarada görmek beni mutlu etti. dedi. Umarım, Mr. Hilsby'nin sözlerini kulak ardı etmezsiniz. Evliliğin eskidikçe anlam kazandığı çok doğru. Bunu biz eskilere sorun.
Marisa, yan gözle Dirk'e baktı. Yüzünden bir anlam çıkarmak mümkün değildi. Bu iyi niyetli, candan adama, 'Bu gördükleriniz, Dirk'ün yem görevinde saygınlığını yitirmemesi için sahnelenen bir oyun' demek cesaretini kendinde bulamıyordu.
Dirk birkaç dakika daha Mr. Markham la ko nuştuktan sonra oradan uzaklaştılar.
Marisa elini çekti. Küçük oyunumuz bittiğine göre, kız arkadaşına dönebilirsin. Eminim, ayrıldığın karınla elele dolaşmanı hoş karşılamayacaktır. Senden ayrılmaya bile karar verebilir, bu da hiç iyi olmaz. Dirk'ün giderek artan öfkesini görmezlikten gelerek, Değerli müşterinle kaybedeceğin serveti düşün, diye ekledi.
Dirk sinirden kenetlenen dişlerinin arasından, İstediklerimi yapabilecek durumda olsaydım, seni bu sözleri söylediğine pişman ederdim, de di.
Ne yazık ki, istediklerini yapamayacaksın. dedi Marisa. Gözleri ışıldıyordu, Ben Elvvyn'i bulmaya gidiyorum. Onu. senin beni terkettiğin gibi terketmeye niyetim yok.
Dirk'ün yüzünde beliren nefret ifadesini unutmaya çalışarak dağılmaya başlayan kalabalığın arasında kayboldu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Provalar iyi gidiyordu. Perdelerini açmalarına az bir zaman kalmıştı. Dirk, Norman'la çalışmalarını ara vermeden sürdürüyordu.

Bir gün yemek sırasında Dirk arkadaşlarından ayrılarak, Jan'la Marisa'nm masasına geldi. Jan, Bizim gibilerle arkadaşlığını sürdürmen beni şaşırtıyor, Dirk, diye takıldı. Artık, üst düzey yöneticilerden biri olduğuna göre, senin de Mr. Gamer gibi, lüks otellerde yemeni beklerdim. Emekçilerle olan arkadaşlığın daha ne kadar sürecek?

Dirk, Marisa'nm yanındaki sandalyeyi çekerek oturdu. Emekçiler beni istedikleri sürece, diye karşılık verdi, Beni gördüklerinde fısıldaşıp. yanlarına geldiğimde sustukları gün. Ayrılma zamanının geldiğini anlayacağım. Gülümseyerek Marisa'ya döndü, Haydi, inanılmayacak kadar demokratik olduğumu söyle de rahatla.

Marisa başını başka yöne çevirerek, Benim tanıdığım Dirk başka türlü davranamazdı zaten, dedi, Kusurların yok değil, ama kimse snob olduğunu iddia edemez.

Dirk şaşkınlıktan şok geçiriyor gibi yaparak, Senden bu tür komplimanlar duymak beni şaşırtıyor. Kusurlarıma gelince, sen de bunlardan arınmış sayılmazsın, dedi.

Jan heyecanla ellerini ovuşturdu. Bir şeyler bana bir karı koca kavgasına tanık olacağımı söylüyor. Siz bana bakmayın, devam edin, kulaklarımı açmış sizleri dinliyorum.

Dirk soğuk bir şekilde, 'Karı koca sözcüğü artık bizim için geçerli değil, dedi.

Beni hayal kırıklığına uğratıyorsun, dedi Jan ayağa kalkarak, Bir an için, normal, evli çiftler gibi kavga edip sonra da büyük bir aşkla barışacağınızı sanmıştım. Sonra birden sesi değişti, Bu aptalca davranışlarınızdan ne zaman vazgeçeceksiniz?

Jan'daki bu değişikliğe ikisi de şaşmıştı. Önce ona bakıp, sonra da 'Buna ne oluyor?' der gibilerden göz göze geldiler. Bu ortak düşünce aralarındaki buzun erimesini sağladı. Jan'ın da istediği buydu.

Dirk önündeki bıçakla oynayarak, Bu akşam birine sözün var mı? diye sordu.

Marisa gülümsedi, Bir yere gitmemizi mi önereceksin?

Dirk de gülümseyerek, Bir bakıma, dedi. Dekor onayınıza sunulmak üzere hazırdır. Belki bu gece bakıp onayınızı verebilirsiniz diye düşünmüştüm.

Eski ocağımda senin alıştığın türden yemekler hazırlayamayacağım için, yemeğe çağırmıyorum, dedi Marisa.

Dirk önündeki bıçağı çevirip duruyordu, A-ma Elwyn, senin hazırladığın o yemekleri Ritz' in mutfağından çıkmış gibi görüyordur herhalde.

Bugüne kadar hiç şik&yet etmedi.

Dirk sandalyesini geri iterek kalktı. Oyunu kaybetmişti. Sekize doğru sende olurum, diyerek arkadaşlarının yanma döndü.

Akşama doğru inceden inceye kar yağmaya başladı.

.Dirk'ün arabasında giderlerken, Marisa mantosunun yakasını kaldırarak, koltuğa iyice gömüldü ve, İyi ki ben kullanmıyorum, dedi, Böyle havalar beni çok korkutur. Kayacağım diye ödüm kopar.

Patinajdan kurtulmanın yollan var, bunları öğrenmek gerek. Bir gün sana böyle durumlarda ne yapacağını gösteririm. Ama bunun için bana tam anlamıyla güvenmen lazım. Güvenebilecek misin? Marisa cevap vermedi. Marisa?

Marisa yavaşça, Bir zamanlar sana, hayatımı emanet edecek kadar güvenim vardı, dedi.

Dirk'ün fazla üstelemesine gerek kalmamıştı. Marisa geçmiş zamanda konuşmuştu.

Tiyatro salonunda onları Norman karşıladı.

Dirk, Marisa'ya, Sen burada kal, dedi, Biz dekoru sahneye getirip, perdeyi öyle açarız. Sen de seyircinin göreceği şekilde bakmış olursun.

Marisa perdenin arkasında gülüşmelerini ve zaman zaman küfürlerini duyuyordu. Sonra Dirk'ün sesi yükseldi. Hazır mısın? Açılsın perdeler!

Norman, olağanüstü iyi hazırlanmış dekorla ilgili bilgi veriyordu. Şezlong buraya gelecek. Ayna da şöminenin üzerine asılacak.

Dirk yanma gelerek, ‘Beğendin mi? diye sordu.
Marisa’nın gözleri parlıyordu. Harika! dedi, Çok teşekkür ederim.
Norman, Ona teşekkür et, dedi, Ben sadece söylenenleri yaptım. Fikirler ondan geldi. Son ra Dirk’e dönerek, Bir gün işsiz kalırsan, hayatını bu yolla kazanabilirsin, dedi.
Dirk güldü. Garner, Sterling ve Ortakları beni kovarlarsa, üzülmeme gerek yok, değil mi?
Norman duyduklarından etkilenmişti, Senin yöneticilerden biri olduğunu bilmiyordum, dedi.
Mr. Hilsby'nin yerine geldim. Henüz onun al dığı ücreti almıyorum, ama Mr. Garner. bunun yakında gerçekleşeceğini söyledi. Şu anda kazandığım da fena sayılmaz. Bu sana çekici gelmiyor mu, Marisa? Benimle aynı çatı altında oturup, kazandıklarımı paylaşmak cazip olabilir.
Hey, dur bakalım. Ona evlenme mi teklif ediyorsun? Dikkatli ol, kabul edebilir.
Dirk'ün kahkahası boş salonda çınladı. Marisa sahneye doğru giderken, Para mutluluk garantisi değil, dedi.
Belki değil, dedi Dirk, Ama mutluluğa büyük katkısı olduğu bir gerçek. Evlilikte parasızlık da sorun olabiliyor. Öyle değil mi, Marisa?
Marisa cevap vermemeye kararlıydı. Başka dekor var mı?
Var. Dirk, gel birince perdenin dekorunu hazırlayalım. Biraz zamanımızı alabilir, Marisa.
Ben de yardım edebilir miyim?
Norman, Hayır, teşekkürler, dedi.
Dirk araya girerek, Evet, yardım edebilirsin, dedi, Üç kişi çalışırsak daha çabuk biter işimiz.
Norman, Marisa’nın karşı çıkmasını beklemişti. Sessizce geldiğini görünce, şaşırdı.
Norman yerini alırken, Dirk, tyi bir evliliğin ilk şartı, kadının kocasına itaat etmesidir. Bunu hatırladığına sevindim, diye fısıldadı Marisa’ nın kulağına. Marisa’nın havaya kalkan elinden kaçarak, konuşmasını fısıldayarak sürdürdü, Yavaş ol. Kadın Hakları savunucularının tavırlarını benimsersen, ben de seni dizime yatırarak, gerekli cevabı veririm.
Marisa, Benimle uğraşmaktan vazgeçmezsen, çekip giderim, diye fısıldadı.
Bak, bu çok kötü olur. Kadın baş oyuncu çekip gidebilir, ama sahneye koyan asla.
Ne oldu, Marisa? diye seslendi Norman, Dekorcumuzla kavga mı ediyorsun? Tanrı aşkına böyle bir şey yapayım deme. Kaprislerine boyun eğmek gerek. Onu elimizden kaçıramayız.
Dirk sırıtarak, Duydun mu Mrs. Sterling? dedi. Kaprislerime boyun eğmek zorundasın. Sonra kulağına eğildi, Hemen şimdi değil tabii, Marisa’nın yüzündeki öfkeyi görmezlikten geliyordu.
Marisa hepsini onayladıktan sonra, dekorları yeniden sahne arkasına yerleştirdiler.
Arabaya dönerlerken, Marisa kendi evine doğru günlediklerini fark etti ve Beni nereye götürüyorsun. diye sordu Dirk’e.
Benim eve gidiyoruz. Belki bir kahve yaparsın da ısınırız diye düşündüm. Bunu kabul etmeyeceğini de bildiğim için sana sormadım. Bir yandan arabayı park ederken devam etti. Beni evine çağırmayacağını da biliyordum. Hem benim evde kalorifer var. Seninki ise buzdolabından farksız.
Evimi beğenmediğine üzüldüm, ama bu aslında seni ilgilendirmez.
Tartışmayı bırak da içeri gel.
Evin sıcaklığı bile Marisa’nm titremesini durduramadı. Onun bu halini gören Dirk, elektrik sobasını da yaktı ve Bırak da sıcaklık sana ulaşabilsin, diyerek mantosunu aldı.
Marisa kahve yapmayı önerdi.
Sen otur. Ben yaparım, diye karşılık verdi
Dirk.
Bana konuk muamelesi yapma. Karın olduğumu unutma, daha doğrusu senin sık sık söylediğin gibi, ‘Ayrı yaşadığın karın’.

Dirk bu sözler karşılık vermeden kahveyi yapmaya gitti. Sobanın önünde ısınmaya çalışan Marisa, Dirk'ün onu neden buraya getirdiğini düşünüyordu. Kendi açısından bu ilişkiyi fazla sürdüremeyeceğini biliyordu. Ona dokunmadan, sevgisini belli etmeden daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu.

Kahveni al, Marisa.

Kahve fincanı elinde, yanında duruyordu. Marisa, kahvesini alarak koltuğa oturdu. Dirk de karsısına geçti.

Önümüzdeki hafta, şu üç günlük konferansa gideceğimi biliyorsun. Angela'nın da benimle geleceğini biliyor muydun? Marisa 'Evet' anlamında başını salladı. Daha olgun birini tercih ederdim. İyi bir kız ama fazla zeki sayılmaz. Kahvesini yudumlayarak, Marisa'ya baktı, Sen., onun yerine sen gelmeyi düşünür müydün?

Marisa, 'Karısı olarak değil de, sekreteri olarak gitmemi istiyor' diye düşündü, 'Aramızda bir ilişki, bir arkadaşlık bile yokmuş gibi ikinci plana geçmemi istiyor.'

Hayır, teşekkür ederim. dedi.

Böyle diyeceğini tahmin ediyordum. Elwyn' den bu kadar uzun süre ayrılamazsın, değil mi?

Marisa, onu yalanlamanın hiçbir faydası olmayacağını bildiği için ses çıkarmadı.

Bildiğin gibi, mimarlıkta yeni akımlardan söz edeceğim. Konuşmadan sonra yapılacak tartışma benim için çok önemli. Tartışmada alınacak notların da bu nedenle hatasız olmaları gerekiyor ama Angela'va pek güvenemiyorum.

Dirk'ün ondan cevap beklediğini, ona acıyarak 'Peki gelirim,' demesini istediğini biliyordu. Ses çıkarmadan elektrik sobasının ışığına bakmaya devam etti. Dirk'ün iç çekmesi bile onu konuşturmaya yetmedi.

Marisa, duygularını gizleyebilmek için bu katı davranışını sürdürmek zorundaydı. En ufak bir yumuşamada, kendini Dirk'ün kollarına atacağını çok iyi biliyordu.

Dirk, sessizliği bozdu. Son günlerde, inşaat alanına uğradın mı?

İnşaat alanı dediği, kendi evlerinin bulunduğu arsa olmalıydı. Gitmediğini belli etmek için başını salladı.

Çevresini tahtalarla kapatmışlar. Görsen tanımazsın.

Evlerin bulunduğu yerde de koskocaman bir çukur vardır herhalde.

Evet, doğru. Temeli atıyorlar. Nasıl yapıldığını biliyor musun? Betonu bir kalıba döküyorlar ve iyice donana kadar hiç dokunmuyorlar.

Donması uzun sürüyor mu?

Bir ay kadar sürer. Sonra kontrol ederler, yeterince sağlamsa, inşaata başlanır. Oraya yapılacak büroların projesini benim yaptığımı biliyor-sundur. Planlan göstererek yaranı deşmek istemem. Yine de bakışlarında bir umut vardı, Tabii, sen görmek istersen, o başka.

Çalışmalarıyla ilgilendiğini göstermek için bir fırsattı bu. ''Aslında bu ilgiyi yıllar önce göstermeliydim' diye düşündü Marisa ve Evet, görmek isterim, diye karşılık verdi.

Dirk ayağa fırlayarak, çantasındaki planları masanın üzerine serdi. Masanın başında duran Marisa'nın ona fazla sokulmaktan çekindiğini görünce de, Korkma, bulaşıcı hastalık taşımıyorum. dedi.

Marisa bir sandalye çekerek yanına oturdu.

Dirk, Mimar çizim yaparken, bunun ilerde, ayakta kalabilecek somut bir yapı olacağını aklından çıkarmamalıdır, diye söze başladı. Gülüyorsun ama, çoğu kimse mimarların, güzel resimler çizen, gerçeklerden uzak tasarımlarda bulunan kişiler olduklarını düşünürler. Oysa, biz son derece gerçekçiyizdir, öyle de olmak zorundayız, yoksa tasarladığımız binaların yapılmalarıyla çökmeleri bir olur. Aslında, proje hazırlamak, bir araştırma işidir. Projede öngörülen uygulamalar, inşaat alanında karşılaşılan aksaklıklar nedeniyle değiştirilebilir.

İkisi de dirseklerini masaya dayamışlar, farkında olmadan birbirlerine sokulmuşlardı. Dirk ona döndü, Bunu yıllar önce yapsaydım, sana işimi anlatsaydım belki...

Telefonun ziliyle sözleri yarıda kaldı. Kaşlarını çatarak, Her kimse, kısa keserim. Sakın bir yere kaybolma, dedi.

Marisa holden sesini duyabiliyordu.

Luella? Sağol ama, şu sıralar meşgulüm, çalışıyorum, yoksa memnuniyetle gelirdim. Kusura bakma, canım.

Marisa mantosunu bulup giydi. Dirk'ün sesi devam ediyordu, Hayır, yarınki tiyatroyu unutmadım. Evet, matineye. Patrick de bizimle birlikte geleceğine seviniyor mu?

Marisa, eşarbını boynuna sarıp eldivenlerini giydi.

Tiyatrodan sonra, yemeğe çıkarız. Yarın akşam boşum. Başını kaldırdığında, Marisa'nm kapıya doğru ilerlediğini gördü. Yarın sizi almaya gelirim. Şimdilik hoşça kal. İyi geceler.

Telefonu kapadıktan sonra Marisa'ya. Nereye gittiğini sanıyorsun? dedi.

Nereye olacak, eve tabii. Sen de kız arkadaşına gidersin. Ben sana engel olmayayım. Zaten kendim gelmedim, sen getirdin.

Madem öyle, bekle de paltomu alayım.

Hiç zahmet etme. Otobüsle giderim.

Yeter, Marisa! Bu kıskanç kadın davranışlarından da vazgeç.

Marisa güçlükle konuşabiliyordu. Bak. işte bu iyi, dedi. Kız arkadaşına kavuşabilmen için ben bir an öncş gitmeye bakıyorum, sen kalkmış bana 'kıskanç kadın' davranışlarından söz ediyorsun!

Kapıyı açarak, merdivenlerden aşağı koşmaya başladı. Dirk arkasından yetişerek kolundan yakaladı ve birlikte arabaya yürüdüler.

Evin önüne gelene kadar hiç konuşmadılar. Marisa arabadan çıkmaya hazırlanırken, Dekorlar için teşekkür ederim, dedi, Bana gösterdiğin için de. Ve kahve için.

Bu kadar mı? Dirk'ün sesinden sinirli olduğu belliydi, Liste bitti mi? Sana projeleri gösterdiğim için, onlar hakkında bilgi verdiğim için, sana iyi davrandığım için teşekkür etmeyecek misin? En iyisi, partiden dönen cici bir kız gibi, 'Benimle birlikte olduğun için, teşekkür ederim' de. Bunu da istediğin anlama çekebilirsin!

Arabayı gazlayıp, karanlıkta kayboldu. Marisa kaldırımda öylece kalmıştı.

Dirk'ün konferansa gitmesinden iki gün önce, Jan Marisa'yı evine davet etti.

Neville geç saatlere kadar çalışacak, dedi, Ben de saatlerce yalnız kalmaktan hoşlanmıyorum. Seninle, kadın kadına sohbet ederiz.

Marisa'ya kapıyı açan Jan, içeri giren soğuk havanın etkisiyle ürperdi. Şömineyi de yaktım, dedi, Kalorifer iyi hoş da, böyle soğuk günlerde şöminenin sıcaklığını arıyorum.

Marisa, holdeki aynada saçlarını düzelterek, Biliyor musun, dedi, Buraya son olarak iki ay kadar önce gelmiştim.

Doğru. Elwyn'le birlikte yılbaşı akşamı gelmiştiniz. Eh, ağaçlar da tomurcuklanmaya başlar artık.

Marisa, oturduğu koltuğun yanında duran örgüyü gördü, Tomurcuklardan söz açılmışken, bu nedir, Jan? Arkadaşlarından biri anne olma hazırlığı içinde mi?

Benim değil, canım. Senin arkadaşlarından biri.

Marisa başını kaldırdı, Jan? Yoksa, sen misin?

Jan başını salladı. Marisa'nın gözleri dolmuştu. Jan, çok sevindim. Ne zamana bekliyorsun? Birbirlerine sarılarak, öpüştüler.

Sonbahara, dedi Jan. Anlayacağın, yakında Garner ve Sterling firmasından kurtulmuş olacağım.

Marisa'nın gözleri parlıyordu, Kız mı istiyorsun. erkek mi? diye sordu.

Fark etmez. Bu konuda ikimiz de açık fikirliyiz!

Çok doğru düşünüyorsunuz. Ama bunca zaman nasıl gizleyebildin? Ben olsam, sokaklarda bağırırdım!

Jan, garip bir şekilde yüzüne baktıktan sonra başını öne eğdi. Bu konuda yapabileceğin bir şey yok mu?

Marisa gözlerini şömineye dikerek konuştu, Yapabileceğim hiçbir şey yok, Jan. Artık kanıksadım. Bu Luella denen kadın, Dirk konusunda, turnayı gözünden vurdu. Artık ailenin bir parçası oldu. Ayrıca Luella'nın Dirk'e neler verebileceğini düşün. Hatta Dirk'ün kendi işini kurmasına bile olanak sağlayacak parasal destek...

Ama senden boşanmadan önce hiçbir şey yapamaz ki? Neden boşanmıyor? Hiç sordun mu?

Evet. Bir koşulla boşanmaya razı.

Jan şaşırmıştı. Ne koşulu? diye sordu.

Tahmin et. 'Son bir kez' dedi.

Olacak iş değil, Marisa! Senin için ne büyük bir acı olacağını düşünmüyor mu? Doğrusu. Dirk'ün bu kadar sadist olabileceği aklıma gelmezdi. Sen de reddettin tabii?

Evet, dedi Marisa, Kabul edecek kadar duygusuz olamıyorum, Jan. Bir iki güne kadar konferansa gideceğini, Angela'yı da birlikte götüreceğini biliyorsundur herhalde.

Evet, ama, duyduğuma göre, Angela'mn annesi biraz rahatsızmış. Bakacak başka kimsesi de olmadığı için, Angela'mn gitmesi biraz şüpheli.

Ne olursa olsun, ben gitmeyeceğim. Jan. Bana teklif etti, geri çevirdim. Daktilomun daha iyi olduğunu, daha zeki olduğumu filan söyledi. Jan, Marisa adeta yalvarıyordu. Onunla gidemem. Anlıyorsun değil mi?

Jan tamamen aynı fikirde olduğunu söyledi. Bu durumda bir başkasını bulmak zorunda, dedi, Örneğin. Marcia. Pek güvenilir biri değil ama kısa bir süre için idare edilebilir. Artık iş konusunu kapatalım. Bebeklerden söz edelim. Bugünlerde başka şey düşünemiyorum, zaten!

Jan kahve yaparken, konuşmalarım mutfakta sürdürdüler. Tepsiyi içeri taşırken, kapının açıldığını duydular. Jan'ın yüzü güldü. İşte, Neyil-le de geldi. Kahveye yetiştin, sevgilim, diye seslendi kocasına.

Dört kişilik olsun, Jan. Dirk de yanımda.

Jan şaşkınlık içinde Marisa'ya döndü, İnan ki geleceğini bilmiyordum. Çok üzüldüm. Neville teklif etmiş olmalı. Ona senin geleceğini söylemiştim. Suç onda! Sonra kocasına seslendi, Tabii, sevgilim. Siz salona geçin, biz de geliyoruz.

Jan tepsiye iki fincan ekledikten sonra salona döndüler. Dirk, Marisa'yı görünce şaşkınlığım gizleyemedi.

Burada ne arıyorsun? diye sordu. Sonra Ne-ville'e dönerek, suçlayan bir sesle, Konuğunuz olduğundan söz etmemiştin, dedi.

Marisa dudaklarım ısırdı, 'konuğunuz' demişti.

Doğrusunu istersen Dirk, söz etmek gereğini duymadım. Tanrı aşkına, Dirk, senin karın o. Gördüğüne sevinmen gerek.

Jan, tatsız havayı bozmak çabasıyla, Sevgilim, Dirk'e iyi haberimizi verdin mi? diye sordu.

Dirk daha önce davrandı, Evet, dedi, Tebrikler Jan. Yan gözle Marisa'ya bakarak ekledi. Bir aileyi, çocuk kadar, birbirine bağlayan başka bir şey yoktur.

Marisa'nın yüzü kızarmıştı. Jan, gözlerinde hain bir pırıltıyla Dirk'e döndü, Söylentilere göre, sen de yakında kendine hazır bir aile edinecekmişsin. dedi ve tatlı tatlı gülümseyerek, fincanım uzattı. Marisa da kek ikram etti.

Renk değiştirme sırası Dirk'teydi, öfkeden morarmıştı. Yine kim dedikodu yaptı? Marisa'ya bakarak, Sen mi? diye sordu.

Dirk'ün yanında oturan Neville, kalkarak yerini Marisa'ya verdi, Kavga edecekseniz, birbirinize erişebileceğiniz mesafeden edin, dedi.

Neville'in durumu düzeltmeye çalıştığım anlayan Dirk, yumuşayarak güldü. Özür dilerim Neville. Hadi gel, Marisa yanıma otur da barışalım.

Söyleneni yapmaktan başka çare yoktu. Arkadaşlarının evinde kavga edemezlerdi.

Marisa, Dirk’ün yanına otururken, Jan da zararsız bir konu seçmeye çalıştı, Ee, anlatın bakalım, bu akşam neler yaptınız? diye sordu.
Dirk’ün yeni bürolar için hazırladığı projeler üzerinde çalıştık, dedi Neville, Çok güzel projeler. Kocanın ne kadar iyi bir mimar olduğunu biliyor muydun, Marisa?
Dirk, Marisa’nm kolunu tutarak, Bu soruyu cevaplama, Marisa, dedi, 'Evet' dersen, kocasıyla övünen bir kadın durumunda olursun ki bu senin açından doğru değil. ‘Hayır’ dersen, anlatmaya başlar, bu da seni zor durumda bırakır.
Gerçekten mesleğinde çok başarılı. diye ısrarla anlattı Neville, Yeni fikirlerini alışılagelmiş kalıplara öyle bir uyduruyor ki, en katı gelenekçiler bile farkında olmadan benimsiyorlar.
Komplimanların için teşekkür ederim, Nevil le. Eğer dediklerin doğruysa, bunu başkalarının çalışmalarını izlememe ve onların buldukları çözümlere, kendi fikirlerimden faydalanarak daha değişik çözümler getirme çabalarıma borçluyum.
Projeye bakarak, hangi mimarın olduğunu söylemek mümkün mü? diye sordu Jan.
Tabii, dedi Neville. Bir müzisyeni, eserlerinden, bir ressamı resimlerinden tanımak nasıl mümkünse, bir mimarı da projelerinden tanımak mümkün.
Yani, dedi Dirk, Katı, korkunç görünümlü bir yapıya rastlarsan, bunun benim projem olduğunu kolaylıkla söyleyebilirsin. Öyle değil mi, Marisa?
Marisa diğerleriyle gülerek, Kusurlarını bilmene sevindim, dedi.
Dirk ona doğru yaklaştı ve ürkütücü görünmeye çalışarak, Bir gün senin de kusurlarını sıralayacağım ama, bütün bir akşamını bana ayırman gerekecek, çünkü bir hayli uzun sürebilir, dedi.
Jan ile Neville yine güldüler ama, Marisa huzursuzluğunu gizleyemeyerek Dirk’ten biraz uzaklaştı. Dirk bu hareketini hemen fark ederek ona biraz daha sokuldu.
Neville, Dikkatli ol, Marisa, diye takıldı, Kocanın niyeti bozuk galiba.
Haklısın, Neville, diye karşılık verdi Dirk, Yakında bir gün...
Eğer öyleyse. diye atıldı Marisa, Bana pembe gözlüklerin ardından bakıyor demektir. Benim adım Marisa, Dirk, Luella değil.
Dirk’ün gülümsemesi bir anda yok oldu.
Jan, gerginliği gidermek amacıyla, elindeki örgüyü havaya kaldırarak, Sizce bu, bebeğin bedenine uyar mı? diye sordu.
Bir fil yavrusu doğarsa, dedi Neville, Uyar!
Neville gülüşmeler arasında içki servisi yaptı. Marisa gitmek üzere kalktığında, epey geç olmuştu.
Seni eve bırakayım, dedi Neville.
Dirk, Neden? Araban yok mu Marisa? diye sordu.
Hayır, otobüsle geldim.
Bunun üzerine Dirk ayağa kalkarak. Sen zahmet etme, Neville, dedi, Ben bırakırım.
Burayla Marisa’nın evi arasında kavga etmeyeceğinize söz verirseniz, kabul ederim!
Arabada konuşmadılar. Dirk'ün kafasını meşgul eden bir şeyler olduğunu sezinledi Marisa. Evin önüne gelmişler, Marisa arabadan çıkmak için davranmıştı. Dirk birden, İçeri gelebilir miyim? diye sordu.
Dirk’ün bu alçakgönüllülüğü ve kocası olan adamın içeri girmek için izin istemesi Marisa’yı derinden sarsmıştı. Büyük bir içtenlikle. Tabii, Dirk, dedi.
Cesaret arayan biri için bu içten sesten daha teşvik edici bir şey olamazdı.
Onlar kapıdan girerlerken alt katta oturan kadın kapıdan çıkıyordu. Kocası sık sık yolculuğa çıktığından yalnız kalan kadın, akşamları arkadaş ziyaretlerine gidiyordu.
Mrs Scoby, size kocam, Dirk’ü tanıştırayım.
Mrs. Scoby şaşkınlığını belli etmemeye çalışarak gülümsedi, sonunda tanışabildiklerine sevindiğini söyledi.
Döndüğünüzü bilmiyordum, dedi, Pek evde oturmadığım için...

Dönmedi, birkaç dakikalığına uğradı.
A, evet, anlıyorum. Eh, iyi sohbetler, diyerek yanlarından ayrıldı.
Yukarı Marisa'nın katına çıktılar.'Dirk ne diyecekti acaba diye düşünüyordu Marisa.
Sessizliği bozmak için. Mrs. Scoby iyi bir insan, dedi.
Dirk ilgisizce, Evet, öyleye benziyor, diye karşılık verdi.
Onu huzursuz eden bir şey vardı. Odanın için de dolanıp duruyor, duvardaki resimlere bakıyordu.
Marisa, sırf bir şeyler söylemiş olmak için, Jan'ın bebek beklediğine sevindim, dedi.
Evet. Marisa'ya döndüğünde, bakışları hiç de dostça değildi. Benim özel hayatımla ilgili bilgileri Jan'a aktaran sensin herhalde?
Neden geldiği şimdi anlaşılıyordu. Kavga etmeye gelmişti. Jan'ların evinde bir şey söyleyemediği için, yalnız kalmalarını beklemişti.
Jan'ın Luella'yla olan ilişkin konusunda söylediklerini ima ediyorsan, evet, ben söyledim. A ma senin tabirinle, 'özel hayatının' pek gizli bir yanı yok, çünkü bu ilişkiyi herkesin içinde sürdürüyorsunuz.
Dirk alaylı bir şekilde, Oysa sen, dedi, El-vvyn'le olan ilişkini bir sır gibi saklıyorsun.
Benim Ehvyn ile 'ilişkim' yok. Biz sadece arkadaşız.
İkiyüzlülük etme. Öyle olmadığını biliyorum.
Marisa birden parladı. Sen hiçbir şey bilmiyorsun. Hem o, 'çocukların aileleri birarada tuttuğu' iddiası ne demek oluyordu?
Dirk gülümseyerek, Demek ok hedefini bulmuş, dedi, Demek istediğim şuydu. Bizim de bir çocuğumuz olsaydı, belki bugün birlikte yaşıyor olurduk.
Marisa ne diyeceğini bilemiyordu.
Dirk devam etti, Luella, hiç değilse, ölmeden önce kocasına bir çocuk verebilmiş. Şimdi kocasını hatırlatacak bir anısı var.
Dirk fazla ileri gitmişti. Nasıl bu kadar katı olabiliyorsun? Daha evliliğimizin ilk günlerinde bu konuyu tartıştığımızı ve maddi durumumuz düzel inceye kadar çocuk sahibi olmamaya karar verdiğimizi biliyorsun. Bunu biliyorsun, Dirk. Çocuğum olmasını istediğimi de biliyorsun. Hala da çocuğum olmasını istiyorum. Nerede çocuk görsem, kendi çocuğummuş gibi kucaklamak, sevmek istiyorum... Marisa ağlamamak için kendini zor tutuyordu.
Dirk'ün eline bu kozu neden veriyordu? En derin duygularını ona neden açıyordu sanki?
Ve şeytanın ta kendisi olan ben, Elwyn Wor-rell ile evlenmeni engelleyerek, bu rüyanın gerçekleşmesini olanaksız kılıyorum. Benden nefret ediyor olmalısın. Belki de seni terketmeden önce çocuk sahibi olmanı sağlamalıydım. Hiç değilse, analık duygularını tatmin ederdin.
Marisa, titreyen dudaklarla ona döndü. Senin bu kadar hain olabileceğini düşünmemiştim! Bir de seni tanıdığımı sanırdım. Bir zamanlar sana sonsuz saygı duyardım.
Ve şimdi duymuyorsun, öyle mi? dedi Dirk, ellerini ceplerine sokarak, Demek ki artık olgunlaşmışsın. Benim de sokaktaki adamdan farklı olmadığımı anladın artık.
Üç yıl içinde bir insanın bu kadar değişebileceğine inanmazdım.
Dirk bu sözlere karşılık vermedi. Düşünceli gözlerle Marisa'ya bakıyordu. Ona doğru bir adım attı ama, Marisa hemen geri çekildi. Merak etme, sevgili kancığım, sana dokunacak değilim... henüz. Olduğu yerde kaldı. Demek bebek istiyorsun? Çözümü son derece basit. Elvvyn'e söyle, icabına baksın. Benden boşanmayı beklemene gerek yok. Bugünlerde kimse böyle şeyleri önemsemiyor. Hem sen hala evli görünüyorsun. Çocuk da benim adımı taşıyabilir.
Marisa'nm tokatı odanın içinde yankılandı. Dirk'ün gözlerinden alev fışkırıyordu. Eli havaya kalktı ve hızla Marisa'nm yüzüne indi.
Artık gözyaşlarını tutamıyordu Marisa. Dirk arkasını döndü ve çıkıp gitti.

Marisa’nm karmakarışık kafasında birtakım düşünceler dolanıp duruyordu. Yaşamının bir acı yanı daha kendini göstermişti. Çocuk istiyordu, hem de kocasından olmasını istiyordu ama. bunun hiçbir zaman gerçekleşemeyeceğini biliyordu. O tokatla yalnız Dirk'e değil, hayata da vurmak istemişti.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ertesi gün Mr. Gnrner, Marisa'yı odasına ça girdi. Huzursuz görünüyordu. Nedeni kısa süre de anlaşıldı.

Marisa’ya oturmasını söyledikten sonra, gözlüklerinin üzerinden ona baktı. Mrs. Sterling, hemen konuya geçeceğim. Kocanızın yarın üç günlük bir konferansa gideceğini sanırım biliyorsunuz. Ne yazık ki, kendisiyle birlikte gidecek olan Angela Smith ailevi nedenlerle gidemiyor. Onun yerine Marcia Holland'dan rica ettik, izin almak için ailesini aradı ama, izin vermediler. Henüz on sekiz yaşını doldurmadığı için, ailesinin izni olmadan gitmesi söz konusu değil. Mrs. Barclay hamile olduğu için ona böyle bir teklifte bulunamayacağımıza göre, geriye bir tek siz kalıyorsunuz.

Marisa karşı çıkmaya hazırlanırken, Mr. Gar-ner elini kaldırdı, Ne diyeceğinizi biliyorum. Mrs. Sterling,ama sizden bu kez kişisel sorunlarınızı bir yana bırakmanızı rica ediyorum. Bu konuşmadan pek hoşlanmadığı belliydi. Kocanızla yeniden biraraya gelme ihtimali yok mu? Marisa'nın başıyla ‘hayır’ işaretini yapması üzerine, İki zeki, sevimli insanın dargın kalmaları üzücü, dedi, Ama bunun dışında, bu üç günlük konferansa, yalnızca büromuzun bir temsilcisi ve bir sekreter olarak kocanızla birlikte katılmanızı rica ediyorum.

Mr. Gamer, kocamın bu teklifi yaptığınızdan haberi var mı?

Elbette. Tek çözüm yolunun bu olduğunu o da kabul ediyor.

Marisa, Dirk’ün bu teklife reaksiyonunu öğrenmek istiyordu. Kızmış mıydı? İtiraz etmiş miydi? Ama Mr. Garner’e bu tür sorular soramayacağını iyi biliyordu.

Evet, Mrs. Sterling, cevabınız nedir?

Gideceğim, Mr. Garner.

Mr. Gamer rahat bir nefes aldı. Sorun çözümlenmişti. Artık işine bakabilirdi. Marisa çıkarken, Yarın sabah yola çıkacaksınız, Mrs. Sterling. Bu nedenle, bu akşamdan hazırlıklarınızı tamamlamış olmanız gerekiyor, dedi.

Marisa odasına dönünce, bembeyaz yüzünü gören Jan, Ne oldu yine? diye sordu.

Hayır diyemedim, Jan. Bu göreviniz demeye getirdi.

Aslına bakarsan, öyle tabii. Bu durumda yapabileceğin tek şey, Dirk'ün senin için bir anlamı olmadığını düşünmek.

Dünkü olanlardan sonra bunu nasıl başaracaktı? Birbirlerinin yüzüne bile bakmazken, üç gün boyunca nasıl arkadaşmış gibi davranacaklardı?

Jan elindeki telefonu uzatarak, Sana, dedi. Marisa? Arayan Dirk’dü. Yarın benimle geliyor musun?

Evet.

Telefon suratına kapandı. Bir teşekkür bile etmemişti.

Akşam provaya giderken, Dirk’ün gelip gelmeyeceğini bilmiyordu. Elwyn'le birlikte tiyatro salonuna girdiklerinde Dirk. Sally’le şakalaşıyordu.

Marisa, onları eliyle selamlayan Sally’ye zoraki bir gülümsemeyle karşılık verdi. Dirk, elleri cebinde onları seyrediyordu.

Sally, Dirk’e öpüşme şahnesini tekrarlatmak istiyordum ama, kabul etmedi, diye seslendi. .Elvvyn’in ders almasına gerek kalmadı. Mari-sa'nın profesyonel dersleri ona yeter. Dirk,Sally’ e konuşuyordu ama,gözleri Marisa'daydı.

Elvvyn kızarırken, Sally'nin kahkahası salonca yankılandı. Son zamanlardaki düzelmeyi neye borçlu olduğunu şimdi anlıyorum, dedi.

Dirk, Marisa, seninle bir dakika konuşmak işiyorum, dedi. Sesi başkalarında kuşku uyandırmayacak kadar yumuşak, ama Marisa’yı kandıramayacak kadar sertti.

Salonun dışına çıktılar. Burası loştu ama. Dirk'ün yüzündeki katılığı, gözlerindeki öfkeyi gizleyecek kadar değil. Marisa’nın davranışını bağış-lamamıştı.

Sert bir şekilde, Bu gece provaya kalmayacağım, dedi, Dekorlar hazır, gerisini Norman idare eder. Yarın hakkında konuşmak için geldim. Öğleden sonra benim arabamla yola çıkacağımızı biliyorsundur herhalde.

Bilmiyordum, şimdi öğrendim. Marisa farkında olmadan sesini yükseltmişti.

Yanına üç gün yetecek kadar giyecek al. İki oda ayrıldı. Birinde Angela, birinde de ben kalacaktım. Marisa karanlıkta yüzünü pek iyi se-çemiyordu. Karım değil de sekreterim olarak geleceğini biliyorsun, değil mi?

Marisa yavaşça, Sence bunu hatırlatmana gerek var mıydı? Yoksa sırf kötülük olsun diye mi söylüyorsun? İstersen, herhangi bir yanlışlığı önlemek için bu yolculuk boyunca, kızlık adıma döneyim.

Dirk cevap vermeden kapıdan çıktı.

Ertesi gün yemeğe gelmedi. Marisa kendi yemeğini bitirdikten sonra Neville'e Dirk’ün nerede olduğunu sordu.

Canı yemek istemiyormuş.

Marisa düşünceli bir şekilde suratına baktı, Yarım saat sonra büronun girişinde buluşmamız gerekiyor. dedi.

Yolda süt ve bisküvi aldı. Dirk öğle yemeği yememişti, yolda acıkabilirdi.

Dirk indiğinde, holde hazır bekliyordu. Hasta bir hali vardı ama, Marisa sormaya cesaret edemiyordu. Elinden çantalarını alarak dışarı çıktı.

Epey yol almışlar ama, Dirk hiç konuşmamıştı.

’Marcia ya da Angela olsaydı onlara da bu şekilde davranır mıydı’ diye düşündü Marisa.

Sessizliğe daha fazla dayanamayarak, Saat kaçta orada olabileceğiz, Dirk, diye sordu.

Akşam yemeğinden önce. Yemek saat yedide. Sekizden sonra konferansa katılanlar ve eşleri için bir davet var.

Tabii, ben sekreterin olarak, çağnlı değilim, değil mi?

Bir an için cevap vermeyeceğini sandı. Davete katılacağımı sanmıyorum.

Yine uzun süre konuşmadılar. Marisa bir ara, Yemek de yemedin, acıkmadın mı, Dirk? diye sordu.

Çay saatinin geldiğini mi ima etmek istiyorsun?

Marisa sinirlenmişti. Hayır, hiçbir şey ima etmedim. Yalnızca bir soru sordum.

Her neyse, gördüğümüz ilk temiz yerde dururuz. Soruna gelince, hayır, acıkmadım. Canım istemiyor. Marisa’nın ilgilendiğini görünce, Karım gibi hemen telaşlanma, dedi. Nasılsa geçer.

Marisa, derin bir nefes alarak, Bak, Dirk, dedi, Seninle açık konuşalım. Seninle gelmek isteyip istemediğim bana sorulmadı bile. Görevim olduğu ima edildi. Ayrıldığın karın olarak, bana ilgi göstermek zorunda değilsin. Ama bu yolculuğa sekreterin olarak katıldım. En azından terbiyeli davranabilirsin. Üç gün birlikte olacağız. Bu şekilde devam edemeyiz.

Dirk cevap vermedi. Hava kararmaya başladığında bir kahvenin önünde durdular. Haydi, çık arabadan, dedi Dirk, Çay içeceğiz.

Marisa bir çocuk gibi isyan ederek, 'İstemiyorum', diye bağırmak istiyordu ama, aslında bir fincan çay için neler vermezdi.

İçeri girdiler. Dirk’ün koltuğa çökmesinden hiç de iyi olmadığı anlaşılıyordu. Aç olması gerektiği halde, bir fincan çayla yarım bisküvi yedi.

Arabada kendini toparlamak için olağanüstü gayret gösterdiği belliydi.

Dirk, bırak da ben kullanayım.

Yerinden doğruldu, Hava kararmaya başla- . dı. Ben devam etsem iyi olur, dedi. Sonra döndü, Marisa’ya baktı. Kullanır mısın? Sence sakıncası var mı?

Marisa arabadan inip, Dirk’ün bulunduğu tarafa geçti. Dirk güçlükle ayakta duruyordu, ona yardım elini uzatmamak için kendini zor tuttu. Dirk yerine yerleşir yerleşmez, başını koltuğa dayayarak, gözlerini kapadı.

Kusura bakma, dedi, Kendimi hiç iyi hissetmiyorum. Halsizliğimi yenmeye çalıştım, ama. başaramadım.'Marisa arabayı çalıştırdı, Dirk, Sen gece araba kullanmaktan hoşlanmazsım değil mi? diye sordu.

Demek hatırlıyordu! Şaka yollu, Oldum olası çekingen bir şoförümdür, dedi, İşin kötü yanı, hayal gücüm benden önce davranıp, başıma gelebilecek bütün kötü olayları bir bir sıralıyor.

Dirk uykulu bir sesle, Bu kadar tetikte olduğuna göre, başına kötü bir olay gelmez, dedi. Hatırlıyorum da, sana araba kullanmayı öğrettiğimde... Sözünü tamamlayamadan uyuyakaldı.

Marisa korkularıyla başbaşaydı. Karanlıkta araba kullanmanın getirdiği korku, yanındaki adamın endişe verici durumu ve konferans süresince onunla görünürde iyi ama. mesafeli bir ilişki kurma zorunluğu gibi sorunlarla yapayalnızdı.

Birden aklına geldi. Dirk’e nereye gittiklerini sormayı unutmuştu. Arabanın benzini de bitmek üzereydi. İlk benzin istasyonunda durdu ve depoyu doldurdu. Dirk hala uyuyordu. Arabayı kenara çekerek, torpido gözündeki haritayı önüne açtı. Ama nereye gideceklerini bilmeden, haritaya bakmanın bir anlamı yoktu.

Haritayı yerine koyarken, kolu Dirk’e değdi. Uyandırmıştı. Arabanın içindeki ışıktan kamaşan gözlerini kırpıştırarak doğruldu.

Marisa uyandırdığı için özür diledi. Dirk'ün yanakları kızarmıştı, Marisa’ya bir yabancıymış gibi bakıyordu. Elini alnma koymak istedi ama Dirk sinirli bir şekilde geri çekildi.

Hafif bir kırıklığım var. Önemli değil, dedi ve çevresine bakınarak, Neden durduk? diye sordu. Marisa anlattı. Nereye gideceğimizi bildiğini sanıyordum, dedi, Neden daha önce sormadın? Bir de sekreterim olacaksın.

Marisa karşılık vermemeye çalışarak, Yolu tarif edersen... diye söze başladı ama Dirk,

Ben kullanırım. Anlatmak uzun sürer. diyerek konuşturmadı. Kapıyı açtı, dışarı çıkmak istedi ama,gücü yetmedi.

Dirk, lütfen bırak ben kullanayım.

Peki. Ama yolu göstermeliyim bunun için de uyanık olmalıyım. Uyuklarsam, uyandır. Bu bir emirdir.

Karşılık verecek durumda değildi Marisa.
Tüm dikkatini yola vermek zorundaydı. Otele vardıklarında yorgunluğunu unutmuş, Dirk'ü-bu durumda yalnız kalamayacağına nasıl ikna edeceğini düşünüyordu. O davranmadan, Sen burada kal, Dirk. Rezervasyonumuza bir bakayım, dedi, ama Dirk onu dinlemiyordu bile, peşinden otele girdi.

Marisa, Dirk’e fırsat tanımadan resepsiyonis-te, Kocam hasta, dedi. Konferansa sekreterinin yerine ben geldim. Bu arada Dirk, resepsiyonun önündeki sandalyeye çökerek, başını ellerinin arasına almıştı. Marisa, Dirk’ün adını vererek, Ona ayrılan odaların yerini öğrenebilir miyim? diye sordu.

Kadın odaların birinci ve ikinci katlarda olduklarını söyledi.

Eğer mümkünse birbirine bitişik iki oda verebilir misiniz?

Resepsiyonist başını sallayarak, İmkansız, efendim, dedi, Tüm odalarımız dolu. Sonra önündeki listeye yeniden göz gezdirdi. İki kişilik bir odamız var, isterseniz onu verebilirim.

Marisa duraksadı. Dirk, ne dersin?

Yataklar ayn ise, mesele yok.

Marisa kızardığını hissetti. Evet, odada iki ayrı yatak vardı v.? birinci kattaydı.

İsteklerinize uygun mu? diye sordu kadın.

Dirk sabırsızca. Evet, evet, dedi. Aslında ne gereği var anlamıyorum ya...

Resepsiyonist kadın Marisa’ya ‘Bu aksi kocadan neler çektiğinizi tahmin edebiliyorum' gibilerden baktıktan sonra, Yirmi numaralı oda, dedi.

Marisa anahtarı aldıktan sonra Dirk'e, Sen burada kal. ben bagajdan bavulları indireyim, dedi.

Dirk cevap verecek halde değildi.

Odaya girer girmez kendini yatağın üzerine attı. Kıpırdayacak gücü kalmamıştı ama, öfkesi yerindeydi, Üstüme üstüme gelmesen olmaz, değil mi? diye çattı.

Dirk. bunu yapmak zorundaydım. Hastasın, ben de senin karın olduğuma göre, görevimi...

Tamam, tamam. Kadının kocasına karşı görevleri, bunu tahmin etmeliydim. Başını güçlükle kaldırdı. Hatırlarsan seninle bir belge im zaladık. Bu belgede ayrı yaşayacağımız açık seçik yazılıydı dolayısıyla senin bana karşı hiçbir 'görev'in yok.

Dirk, sana ne veriyorsam, kendi isteğimle veriyorum.

Öyle mi? Marisa'yı hakaret dolu gözlerle süzüyordu. Peki, bu gece ne 'vermeyi' düşünüyorsun?

Marisa, tuzağını kendi elleriyle hazırlamıştı. Dirk'ün böyle bir fırsatı kaçırmayacağını bilmeliydi.

Dirk paltosunu çıkarıp yeniden yatağa uzandı. Yemeğe insen iyi edersin.

Sana odana bir şeyler göndereyim mi?

Başıyla istemediğini işaret etti.

Dirk? Şey... üstümü değiştirmem gerek. Sence bir sakıncası var mı?

Dirk zoraki bir kahkahayla, Bir kadının ö nümde soyunmasının, benim açımdan ne gibi bir sakıncası olabilir ki? dedi.

Marisa sessizce soyunurken, Dirk'ün onu izlediğini biliyordu, ama etrafına bir perde çekemeyeceğine göre yapılacak bir şey yoktu. Bavuldan koyu kırmızı, zarif bir elbise çıkarıp, üstüne geçirdi. Saçlarını da taradıktan sonra, çok hafif bir makyaj yaptı.

Dirk'ün uyuduğunu sanarak, ayakkabılarını çıkarmak için yanına yaklaştı. Ama o uyumuyordu. Marisa bağlarını çözerken, Teşekkür ederim, diye mırıldandı.

Kravatını çözmek üzere ona doğru eğildi a-ma, Dirk eliyle engel oldu. Tatlı bir gülümsemeyle, Bu zayıf ve savunmasız halimden faydalanmaya kalkışmıyorsun ya? diye sordu.

Dirk'ün bu yumuşak ve gerçekten savunmasız hali Marisa'yı çok duygulandırmıştı. Gözyaşlarını tutamadı.

Ağlarsan, öleceğimi ya da hala bana karşı bir şeyler duyduğunu düşüneceğim. Oysa her ikisi de yanlış. Gözlerini kapatarak, Haydi, yemeğe in. Ben de yatağa girerim. Sen sormadan ben söyleyeyim, yemek istemiyorum, onun için boşuna tartışmayalım.

Restoranda bulunanların çoğu erkekti. 'Büyük bir kısmı da konferans için gelmiş olmalı' diye düşündü Marisa. Masalardan birinde, Marisa' nın sekreter olduklarını tahmin ettiği birkaç genç kadın birarada oturuyorlardı. Resepsiyona Dirk'ün karısı olduğunu bildirmeseydi, şimdi o da onlarla oturuyor olacaktı.

Marisa nefis yemeğin tadına varamadı. Endişe ve üzüntüler iştahını kaçırmıştı. Yatıncaya kadar zamanını nasıl geçireceğini düşünüyordu. Dirk'ün dinlenmesi, uyuması gerekiyordu, bunun için de onu yalnız bırakmalıydı. Lobide kitap okuyabilir ya da televizyon seyredebilirdi.

İkisi de çekici gelmedi.

Yemekten sonra odaya döndüğünde, Dirk'ü yatağında oturur buldu. Dirk'ün yere attığı giysilerini toplayıp, koltuğun üzerine koydu.

Dirk okuduğu raporu bırakarak, sabırsız ama öfkeli olmayan bir sesle, Şimdi nesin... karım mı, hizmetçim mi, yoksa sekreterim mi?

Marisa gülümseyerek, Normal koşullar altında hizmetçin ya da sekreterin yatak odanı paylaşmayacağına göre, karın olmalıyım, dedi. Yatağın üzerindeki kağıtlara bakarak, Çalışman doğru mu? Dinlensen daha iyi olmaz mı? diye ekledi.

Dirk, ağır ağır başını salladı. Evet, dedi. Karım olduğun kesin! Hem de dırdırcı.

Marisa'nın yüzündeki gülümseme kayboldu. Arabadan getirdiği çantayı karıştırdı, Hiç değilse, bir bardak süt içmelisin.
Peki, ama yiyecek bir şey istemem, onun için o bisküvileri kaldırabilirsin. Yemek iyi miydi?
Evet. Sütü bardağa boşaltıp uzattı. Dirk bir dikişte bitirdi.
Kimseyle konuştun mu? Aralarında tanıdığım birkaç kişi olmalı.
Sayısız mimar vardı, ama canım konuşmak istemedi.
O zaman kendini tanıtmadın?
Kim olarak tanıtacaktım? Sekreterin olarak mı? Yola çıkmadan önceki uyarılarından sonra kendimi karın olarak tanıtacak değildim herhalde. Elinde olmayarak, sert bir şekilde konuşmuştu.
Sekreterimle yattığımı açıklayamayacağıma göre, karım olduğunu söylemek zorundayız, öyle değil mi?
Seni güç durumda bıraktığım için üzgünüm.
Ben de öyle.
Marisa karşılık vermeye hazırlanıyordu ama Dirk'ün yorgun yüzünü görünce vazgeçti. Dirk, lütfen uyu, Endişesi sesinden anlaşılıyordu, İyi görünmeye çalışıyorsun ama, değilsin.
Bu bir günlük grip dedikleri hastalık olmalı, Yine sabırsızlanmıştı, Onun için endişeyi bırak da aşağı in. Nasılsa bütün geceyi birlikte geçirmek zorundayız, şimdiden başıma dikilme. İyi bir sekreter gibi beni işimle başbaşa bırak.
Omuzları çökük, kapıya ilerledi Marisa.
Marisa? Genç kadın, yaşama isteğini yitirmiş yüzünü ona doğru çevirdi. Nereye gidiyorsun?
İhtiyacın olursa, lobideyim. Davete katılmayacağım. Ama merak etme, arasıra yukarı gelip, bir ihtiyacın olup olmadığına bakarım.
Dirk'ün hakaret dolu sözler söylemesine fırsat vermeden odadan çıktı.
Saatler geçmek bilmiyordu. Birçok kişinin ilgisini çekmekle beraber, kimseyle konuşmuyordu. Yorgunluktan gözleri kapanıncaya kadar yerinden kalkmadı. Artık dayanamayacağını anlayınca, loş ve soğuk koridorlardan geçip odalarına geldi. Dirk ışığı söndürmüştü, uyuyor olmalıydı. Usulca kapıyı arkasından kapadı.
Uyumuyorum. Işığı açabilirsin.
Uyandırdıysam, özür dilerim.
Uyandırmadın.
Marisa'nın korktuğu an gelmişti. Soyunup yatağa girmek zorundaydı.
Dirk'le ilk gecelerini hatırladı. Birbirlerine çekingen ve acemice yaklaşmışlardı. Günler geçtikçe. endişeleri azalmış, birbirlerine duydukları arzu galip gelmişti.
Genç bir gelinken duyduğu çekingenliği şimdi yine duyuyordu. Giysilerini çıkarırken eli ayağı birbirine dolaşıyordu. Ona bakıp bakmadığını öğrenmek için Dirk'e baktı. Ona sırtını dönmüştü. İlk tepkisi sevinç oldu. Sonra içini derin bir hüzün kapladı. Artık kocası için ilgi çekici bir kadın değildi. 'Luella'dan sonra bana bakmayacağını bilmeliydim' diye düşündü.
Yatağa girdi ama, yorgunluğuna rağmen uykuya dalması bir hayli zaman aldı. Sabaha karşı Dirk'ün sesiyle uyandı. Onu çağırıyordu. Hemen kalktı, ay ışığında Dirk'ün yatağını buldu ve elini alnına koydu. Alnı yanıyordu.
Ne istedin, Dirk?
Hiçbir şey. Git yanımdan.
Ama seslendin bana. Ateşin çok yüksek. Sana ateşini indirecek bir ilaç vereceğim. Dirk'ün karşı çıkmaya kalkışması üzerine hemen ekledi, Eğer ateşini düşürecek bir şeyler almazsan, dana kötüye gidersin ve bir hafta buradan ayrılamayız. Bunu istemezsin, değil mi?
Dirk, getirdiği ilaçları aldıktan sonra yeniden sırtını döndü. Şimdi git yat, beni de yalnız bırak. Tanrı aşkına, benden uzak dur.
Marisa bitkin bir şekilde yatağına .döndü. Dirk'ün ördüğü duvarı aşamayacak mıydı? Bü-un sevgisini, sevecenliğini Luella'ya ayırmış olmalıydı.

Dirk’ün kıpırdandığını duyunca hemen doğruldu. Huzursuz olduğu belliydi.
Marisa. Sesinden çok acı çektiği anlaşılıyordu. Seni istiyorum.
Marisa yatağın içinde oturdu. Kararsız, şaşkın.
Ama Dirk, diyebildi.
Dirk'ün sesi kesik kesik çıkıyordu. Öyle değil. Tanrı aşkına, Marisa, görmüyor musun hastayım. Sadece biraz rahatlatmanı istiyorum. Kadın değil misin, karım değil misin?
Marisa yatağından çıktı, yüreği çarpıyor, bacakları titriyordu. Dirk'ün yatağına girdi. Dirk ona yer açmak için biraz geri çekildi, sonra kollarının arasına aldı. Marisa soluğunu saçlarında hissediyordu. Teşekkür ederim diye mırıldandığını duydu.
Dirk'ün vücudu rahatlamış, ter içinde kalmıştı. Bu, ateşinin düşmekte olduğunu gösteriyordu.
Marisa'nm kendi vücudu kaskatıydı, ama Dirk' ün derin nefesinden uyuduğunu anlayınca rahatlamaya başladı. Ve onun yakınlığıyla içine gömdüğü sevgisi tüm bedenini sardı. Dirk'ün kollarında yatmasının kocası için bir anlam taşımadığını biliyordu. O, şimdi oyuncağına sarılıp uyuyan bir çocuktan farksızdı.
Sonunda Marisa da uykuya daldı. Gözünü açtığında, gün ışıyordu. Bir an nerede olduğunu anlayamadı. Sonra birden Dirk'ün vücudunu vücudunda hissetti. Uykuda yüzü huzur içindeydi.
Onu uyandırmamak için soluk almaya korkarak yataktan sıyrıldı. Dirk kıpırdandı, sonra öteki yana döndü.
Marisa, rahat bir soluk alarak yatağına girdi. Dirk uyandığında, isteğini ve Marisa’nm o isteği yerine getirişini hatırlamayacaktı. Ateşin et kişinde kalarak böyle bir istekte bulunmuştu. Sa bah Marisa’yı yanında görseydi kimbilir ne hakaretlerde bulunurdu.
Yeniden dalmış olmalıydı. Dirk’ün kıpırdanış-larıyla uyandı, kalktı, yanına gitti. Alev rengi geceliğinin altında biçimli vücudunun beyazlığı açıkça görünüyordu.
Dirk birkaç saniye onun bu haline baktıktan sonra, onu görmeye tahammülü yokmuş gibi gözlerini kapadı. Ateşi inmiş, teni serinlemişti.
Daha iyi görünüyorsun, Dirk. Kendini nasıl hissediyorsun?
İyiyim, teşekkür ederim.
Sesi de daha iyi geliyordu kulağa. Kahvaltıya kalkarım.
Olmaz, Dirk! Marisa’nm yüzündeki endişe onu daha da kararlı yapmıştı.
Olmaz mı? Durdur da göreyim, diyerek tekrar sırtını döndü.
Marisa sabahlığını giyerek, banyo yapmak için dışarı çıktı. Sıcak su kendine gelmesini sağladı.
Odaya döndüğünde, Dirk giyinmiş, koltukta oturuyordu. Başım kaldırmadan, elindeki notları okumaya devam etti.
Marisa, notlan okumaya devam edeceğini u-marak giyinmeye başladı. Tuvalet masasının ö-nüne oturarak makyajını yapmaya koyuldu.
Dirk başını kaldırmadan, Dün geceki fedakarlığın için teşekkür ederim. Takdir edilmediğini sanma. Demek hatırlıyordu, ateşin etkisiyle sayıklamamıştı. Mümkün olan en kısa zamanda benden kurtulduğunu fark ettim.
Kaçmadım, Dirk... Ona duygularını nasıl anlatabilirdi?
Tamam, tamam. Ayrıntılara geçmeyelim.
Duygularını anlıyorum. Ben de fedai değilim. Kısa bir duraksamadan sonra devam etti. Merak etme, bir daha tekrarlanmaz. İyi niyetini ikinci bir kez kullanmak istemem.
Marisa bir robot gibi makyajını tamamladı. Dirk alaylı bir gülümsemeyle onu seyrediyordu.
Rolünü sonuna kadar oynamaya kararlısın, değil mi? Genç mimarın, sadık ve sevgili karısı. Kendi güzelliğini ön plana çıkararak, kocasının yükselmesine katkıda bulunan kadın.
Karın olarak gelmemi istemiyorsan, çaresine bakarız. Aşağı iner inmez ben sekreterlerin masasına otururum, olur biter.

Benimle oturacaksın.
Birlikte çıktılar. Dirk iyileştiğini iddia ediyordu ama, yürüyüşünden hasta olduğu anlaşılıyordu.
Salona girer girmez, onu tanıyanlar, çevresini aldılar. Marisa herkesle tanıştı. ‘Bize bakanlar, birbirini seven, ideal çift diyorlardır’ diye düşündü.
Miss Platt adında bir kadın kendini, ‘Ender bulunan türden bir kadın mimar’ olarak tanıştırdı. Gözünden hiçbir şey kaçmayan bu orta yaşlı, sevimli kadın, Dirk’ün hasta olduğunu hemen anladı.
Mrs. Sterling, dedi, Kocanızın burada olması sizce doğru mu? Bana hiç de iyi görünmüyor.
Haklısınız, Miss Platt. Kendini pek iyi hissetmiyor. Yatakta kalması için kandırmaya çalıştım, ama,
Dirk, Dün biraz rahatsızdım, diyerek araya girdi, Ama gece bir hayli toparlandım. Marisa'ya bakarak devam etti, Bunu karımın sevgi dolu ilgisine borçluyum herhalde.
Marisa, alaylı bakışlarından kaçmamaya kararlıydı ama, fazla dayanamadı.
İsabetli de oldu, diye devam etti Dirk, Çünkü bugün bir tebliğ sunacağım.
Bakın, dostum, dedi Miss Platt, Bence, bir tebliğ sunacak kadar iyileşmiş sayılamazsınız. Aynı fikirde değil misiniz, Mrs. Sterling?Ma-risa’yı kolundan tuttu, Bence kadınlığınızı kullanarak onu vazgeçirmelisiniz.
Birden aklına parlak bir fikir gelmişti Miss Platt’ın. Mr. Sterling, tebliğinizi sizin yerinize karınız okuyamaz mı? Gerekli yerlerde, izleyicilerin dikkatini çekecek yetenekte olduğundan hiç kuşkum yok.
Marisa karşı çıktı, Miss Platt, ben mimar değilim. Yüzüme gözüme bulaştırırım.
Önemli değil, canım. Meslekten olmanıza gerek yok. önünüzdeki yazıyı okuyun, yeter. Dirk’e tatlı bir şekilde gülümseyerek devam etti. Kocanıza saygısızlık ettiğimi sanmayın, ama tebliği siz okursanız, eminim ondan daha fazla dikkat çekersiniz.
Dirk zoraki bir gülümsemeyle buna karşı çıktı ama, Miss Platt’ın ne çetin ceviz olduğunu bilmiyordu. Kendine yandaş arayan kadın, yanlarından geçen genç bir adamı kolundan yakaladı. Yaşı, meslekte pek eski olmadığını gösteriyordu.
Miss Platt durumu anlattıktan sonra, Eminim, İrs. Sterling’in kocasının yerini alabileceğini siz ie kabul edersiniz, dedi.
Bryce adındaki genç adam, Marisa’yı hayran-:kla süzdükten sonra, Bundan hiç kuşkum yok, dedi. Mrs. Sterling'e bir bakmak yeter.
Dur bakalım, delikanlı, dedi Miss Platt. Yanında kocası var, senin her dediğini de duyuyor.
Genç adam, tepeden bakan bir gülümsemeyle Dirk’e doğru dönerek. Bugünlerde kocaların pek önemi kalmadığını kendisi de biliyordur herhalde, dedi ve yeniden Marisa’yı süzmeye başladı.
Dirk, gözlerini kısmış, Bryce’a bakıyordu, Mr. Bryce, karımla sevişmek istiyorsanız, karar sizin, dedi, Ama sizi yakanızdan tuttuğum gibi odanın karşı tarafına fırlatırsam, hiç şaşmayın.
Genç adamın yüzündeki küstah gülümseme bir anda yok oldu ve yanlarından ayrıldı.
Bir anlık şaşkınlıktan sonra Miss Platt savaşını sürdürmeye koyuldu. Bir kocanın ‘güçlü erkek’ taktikleriyle karısını koruması pek hoşuma gider. Romantik bir yanım olmalı. Evet, Mrs. Sterling.siz de kocanızın yerine kürsüye çıkarak, ne iyi bir eş olduğunuzu ispatlayacak mısınız? Marisa kararsız bir şekilde Dirk'e baktı. Haydi. Mr. Sterling, kararınızı verin. Kürsüye çıkacak durumda olmadığınızın siz de farkındasınız.
Dirk omuzlarını silkerek, Haklısınız galiba
Miss Platt, dedi.
Konferans salonuna girmeden önce, Dirk’le Marisa odalarına çıktılar. Dirk’ün gerçekten ayakta duracak hali yoktu, koltuğun üzerine çöktü.
Marisa, İstersen vazgeçebilirsin, Dirk, dedi. Tebliğini mimar arkadaşlarından biri okuyabilir. Açıkçası ben de pek can atmıyorum.

Bu mereti benim okuyamayacağım ortada. Sen de sekreterim olduğuna göre, ilk akla gelen sensin. Ama cesaretin yoksa...

Cesaretim yoksa, ha? Sakın beni incitmekten korkma. Bir de korkaklığım çıktı... Herkesin iyiliğine karşın, bu kadar kötü davranmak zorunda mısın?

Dirk büyük bir gayretle kalktı, elini omuzuna koydu. Özür dilerim, dedi, Bir daha deneyelim. Bütün sevimliliğimi kullanırsam, belki beni reddetmezsin. Çenesinden tutarak, yüzünü kendi gülümseyen yüzüne çevirdi, Tatlı, çalışkan sekreterim... karım olduğunu unutalım... konferansta tebliğimi okur musun lütfen? Başaracağını biliyorum, sana sonsuz güvenim var. Marisa gülümseyerek, Eğer istiyorsan, dedi. Dirk omuzunu sıkarak, derin bir nefes aldı. Sevimliliğim etkisini koruyor demek ki, dedi.

Konferans salonunda ön sıraya oturtuldular. Marisa bir ara arkasına baktı ve hepsi de kendi alanında bir uzman olan kalabalık insan topluluğunu görünce, içini bir korku kapladı.

Dirk korkusunu hissetmiş olmalıydı ki, eğilerek kulağına, Korkacak bir şey yok, dedi. Fikirlerimden sıkılırlarsa, senin güzelliğinle oyalanırlar!

Bunu, ona moral vermek için söylediğini biliyordu ama, yine de memnun olmuştu Marisa.

Kürsüye çıkıncaya kadar, diğer konuşmacılarla ilgili notlar aldı. Sonra konuşmalara ara verildi.

Dirk, Şimdi sıra sana geliyor, diye fısıldadı. Konferansı yöneten şahıs, Dirk'ün rahatsızlığından söz ederek, tebliği onun yerine karısının okuyacağını açıkladı ve Mrs. Sterling'i kürsüye çağırdı.

Marisa yerinden kalkarak, kürsüye çıktı. Onu ilgiyle izleyen insan seli arasında kocasını aradı. Yüzündeki gülümseme ve hatta gurur, Ma-risa'nın heyecanını yenmesine yetti.

Rapordaki güç teknik terimleri bile rahatlıkla okuması, güvenini artırdı. İzleyicilerin beğenisi konusunda bir kuşkusu kalmamıştı artık. Uzun süre alkışlandı.

Kocasının yanındaki yerini alırken, Dirk kulağına eğilerek, Tebrik ederim, dedi. Bu onun için bütün alkışlardan, hayran bakışlardan daha değerliydi.

Günün geri kalan kısmını not almakla geçirdi. Akşam olmuş, bu kez arkadaşlarıyla tatlı tatlı sohbet eden Dirk'ün yerine Marisa yorgunluktan bitkin hale gelmişti.

Saatler ilerledikçe, Marisa, Dirk'ün yalnız kalacakları zamanı kasıtlı olarak geciktirdiği duygusuna kapıldı.

Sonunda, daha fazla dayanamayarak, yorgun olduğunu, gidip yatmak istediğini söyledi Dirk'e. Kocası tatlı bir gülümsemeyle, Tabii, sevgilim. dedi, Ben de birazdan gelirim. 'Arkadaşlarına sevgi dolu, anlayışlı koca rolünü oynuyor' diye düşündü Marisa.

Dirk odaya girdiğinde, Marisa uykuya dalmak üzereydi. Uyan dirildiğim belli etmemeye çalışarak soyunup, yatağa girmesini bekledi, sonra, İyi geceler, Dirk, dedi.

Uyuduğunu sanmıştım. İyi geceler. Sesi sinirliydi.

Dirk'ün ses tonu Manisa'yı huzursuz etmişti.

Kafasında kurdukça gözleri doluyor, yatağın içinde bir bu yana, bir o yana dönüp duruyordu.

Boğuk bir ses, Neyin var senin? diye sordu, Tanrı aşkına, kıpırdanıp durma.

-Özür dilerim, uyuyamayacak kadar yorgunum. 'Bu gece de ben yakınlık ve ilgi istiyorum ama ben senin gibi dile getiremiyorum,' demek istiyordu.

Kısa bir sessizlikten sonra Dirk de kıpırdanmaya başladı. Başucundaki lambayı yaktı, kalktı ve bir bardak su içti. Marisa kapalı gözlerinin ardından Dirk'ün yatağının yanında bir an durduğunu hissetti. Yüreği hızla çarpmaya başladı, gözlerini açtı.

Dirk? Sorusunu, korku olarak yorumlamış olmalıydı, çünkü birden dönerek yatağına gitti. Marisa karanlıkta gözyaşlarını tutmaya gerek duymadı. Sonunda bitkin düşerek uykuya daldı. Ertesi sabah, Dirk ondan önce kalktı. Marisa' nın sorusuna, sert bir şekilde, Teşekkür ederim. iyiyim, diyerek karşılık verdi. Hava almak istediğini söyleyerek odadan çıktı.

Kahvaltıda, Yemekten sonra buradan ayrılıyoruz, dedi Marisa'ya.

Ama konferans yarın sona eriyor.

En önemli kısmı bugün öğlene kadar bitmiş olacak. Burada bir gece daha geçirmek istemiyorum.
Seninle' diye eklemesine gerek yoktu, ses tonundan anlaşılıyordu. Yemekten sonra yola çıktılar.
Dirk kentin alışveriş merkezinde durarak,
Patrick için bir şeyler alacağım, dedi. Sen de gelmek ister misin?
Marisa donuk bir sesle, Hayır, teşekkür ederim, dedi.
Sevgili Elwyn'e bir armağan almayacak mısın?
Marisa cevap vermeyince, omuzlarını silkti ve uzaklaştı. Az sonra, elinde iki paketle geri döndü.
Marisa'ya uzatarak, Biri Patrick, diğeri de annesi için, dedi. Marisa, kucağına dinamit konmuş gibi paketleri çabucak arka koltuğa koydu.
Dirk hareketini kaçırmamıştı, Ne o? dedi, Yoksa sana bir şey almadığım için kızdın mı?
Marisa cevap vermedi.
Unutma ki buraya firmanın bir sekreteri olarak geldin. Tüm masrafların da firma tarafından karşılandı. Eh, bir erkek de ayrıldığı karısına pek armağan almaz... iki gece birlikte yatmış olsalar bile.
Gerçekte böyle olmadığını sen de biliyorsun.
Hem senden armağan beklemek aklımın köşesinden bile geçmez.
Şimdi de sen yalan söylüyorsun.
Marisa'nın evinin önüne geldiklerinde hava kararmaya başlamıştı. Dirk bavulunu kapıya kadar getirdi, Marisa, o notları en kısa zamanda istiyorum, dedi, Raporumu hazırlamadan önce onlan iyice incelemeliyim.
Marisa elinden geleni yapacaktı, Sen yarın işe gelme, dedi. Kendini iyi hissetsen bile tamamen iyileşmiş sayılmazsın. Yarın akşamki provayı da düşünme. Norman bir geceliğine idare eder.
Dirk teşekkür edeceği yerde, îlgin beni duygulandırdı ama, yarın işe geleceğim, dedi. Sağlığım konusunda da endişe etme. Düşünceli eş rolünü sürdürmene gerek yok, normal yaşamımıza döndük. Bunun benim açımdan ne kadar rahatlatıcı olduğunu da bilemezsin! diye ekledi.

ONUNCU BÖLÜM

Dirk geldiğinde prova çoktan başlamıştı. Ma-risa'nın yanında birkaç dakika sessizce bekledi. Kostüm değişikliği için verilen arada. Geciktiğim için özür dilerim, dedi. Marisa endişeyle gözlerinin altındaki morluklara baktı, çok yorgun görünüyordu.
Durma söyle. Bu gece yorgun göründüğümü söyleyen ikinci kadın olacaksın.-Marisa yüreğinin ezildiğini hissetti. Demek provaya gelmeden önce, kız arkadaşını görmeye gitmişti.
Patrick armağanına bayıldı.
Herhalde, annesi de kendi armağanı için boynuna sarılıp teşekkür etmiştir.
Dirk kravatının düzeltir gibi yaptı ve gülümseyerek. Evet, dedi, Öyle denilebilir. Yemeğe kalmam için de ısrar etti ama, senin beklediğini anlattım.
Özel hayatının, benim yüzümden aksamasına üzüldüm.
Dirk düşünceli bir şekilde baktı, Bu alaylı konuşmalar senden mi geliyor? Sizi rahatsız eden nedir, Mrs. Sterling? Kıskançlık olabilirmi?
Marisa, Saçmalama, dedi, sonra gülümseyerek ekledi, Notlarını daktiloya çektim.
Hepsini mi? Çalışkanlık konusunda sekreter Marisa Sterling'i kimse geçemez, bunu her zaman söylemişimdir.
Bu övgüler sizden mi geliyor? Neyin peşinde siniz, Mr. Sterling?
Senin yerinde olsam, böyle bir soruyu sormazdım.

Prova çok yavaş ilerliyordu. Hatalı bölümleri Sally'yi bile huzursuz edecek sayıdaydı. Bu durumda Elvvyn'e gerekli desteği sağlayamadığı için o da her zamankinden daha kötü ve silik bir oyun çıkarıyordu.

Philip, yaşlı adam rolünü unutarak, sahnede delikanlı çevikliğiyle hareket etmeye başladı. Şişman bir kadını canlandıran Judi'nin orasına, burasına yerleştirdiği yastıklar ise bir türlü yerlerinde durmuyorlardı. Frances sözlerini unutuyor, Pete ise purodan eli yandığı için salonu inletiyordu.

Marisa alnındaki teri sildi. Bu halini gören Dirk diğerlerine, Haydi çocuklar; Marisa'ya yarın kusursuz olacağınızı ispat edin... diye seslendi.

Patty, Yarın sahneye çıkmadan önce herkesin bir kadeh içki içmesinde büyük yarar görüyorum, dedi.

Söz içkiden açılmışken, diye araya girdi Matt, Son gösteriden sonraki parti için içkileri kim temin edecek?

Dirk, Ben birkaç şişe getiririm, dedi.

Ben de, dedi Norman, Yiyecek bir şeyler de getirebiliriz.

Elvvyn'in annesi kek yapacaktı, Sally'ninki de sandviç hazırlayacaktı.

Parti sorunu da böylece halledildikten sonra Marisa, Elvvyn'e dönerek, İstersen provadan sonra bana bir uğra da rolünün üzerinden geçelim. dedi.

Dirk, Başrol oyuncumuzu, gecenin bu saatinde evine mi davet ediyorsun? Oyunun dışında başka neyin üzerinde çalışacaksınız acaba? diye fısıldadı.

Kendi özel hayatına bakarak, benimki hakkında hüküm verme.,

Marisa, Elvvyn'in getirdiği mantosunu giyerek çıkışa doğru ilerledi. Kocasının cevabını duymak istemiyordu. Ama kaçamadı.

Dirk saatine bakarak, Luella'ya gidecek zamanım var, dedi, Henüz yatmamıştır. Yatmış olsa bile önemli değil, belki daha da iyi olur.

Marisa kapıyı çarparak çıktı. Bu raundu Dirk kazanmıştı.

Ertesi sabah kalktığında Marisa'nın sinirleri bir hayli gergindi. Birkaç saat sonra haftalardır harcadığı emeklerin sonucunu görecekti. Tüm biletler satılmıştı, Elvvyn'in annesiyle teyzesinin yanı sıra, Luella da orada olacaktı.

İşe otobüsle gitmeye karar verdi. Otobüs kuyruğunda beklerken düşüncelerine daldığı için yanından geçen arabayı görmedi. Birisi ona sesleniyordu, başını kaldırdı.

Denizde gemilerin mi battı? dedi Dirk arabanın kapısını açarak, Aklın oyundadır, muhakkak. Araban nerede?

Evde. Olmadık yerlerde stop etmeye başladı.

Servise götürmeli.

O kadar eski ki, değer mi diye düşünüyorum. Kaloriferi de bozuldu, bu havada da onsuz dolaşmak pek zevkli olmuyor. Bahar bir gelse. Neyse. martın sonunu da getirdik. Az önce uzaktaki tepeleri gördüm. Çoğu karla kaplı olmasına rağmen çok çekici geldi. Kar olsa da olmasa da bu yakınlarda oralara gideceğim.

Sana bu kadar çekici gelen yanı nedir? Açıklığı mı?

Belki. Balayımızı geçirdiğimiz hanı bulmak isterdim. Kelimeler ağzından çıktıktan sonra söylediğine pişman oldu.

Dirk ona garip bir şekilde bakarak. Gitmeye karar verdiğin zaman bana da haber ver. Belki seninle gelirim. Belli olmaz,. bakarsın büyülenir, tekrar bir araya geliriz. Ama herhalde bu büyü fazla sürmez.

Asıl gereken şey eksik olduğu sürece, dayanmaz.

Neymiş o?

Sevgi.

Arabada başlayan sessizliği dışarda da sürdürdüler ve aralarında bir tek kelime bile konuşmadan çalışma odalarına gittiler.

Tiyatro salonu dolmaya başlamıştı. Bir yandan giyinip, bir yandan makyaj yapan oyuncuların sinirleri oldukça gergindi.

Anna bir oyuncudan diğerine koşuşturuyor, bu arada Patty ile tartışmaktan da geri kalmıyordu. Aralarında en sakin olanları Şaliy di. Dirk'e bu makyaj ve kostümle ne kadar büyüdüğünü ispat etmeye çalışıyordu.

Kız arkadaşın olacak kadar büyüğüm. dedi dudaklarını Dirk'ün dudaklarına yaklaştırarak.

Geç kaldın. Daha önce de söylediğim gibi bir kız arkadaşım var.

Sally, Marisa ya dönerek, Gerçekten kız arkadaşı var mı? diye sordu.

Marisa donuk bir sesle. Evet, dedi. Bu gece burada, adı da Luella.

Marisa’nm dedikleri doğru. Şaliy le konuşuyor ama, Marisa’ya sırıtıyordu, Üstelik zengin ve güzel. Bu durumda pek kazanma şansın yok Sally’ciğim.

Ben bir şeyi kafama koyarsam, şans falan dinlemem. Bana hayır diyemezsin.

Dirk güldü, Yanılıyorsun, dedi, Ben sadık tiplerdenim. Sevdiğim kadını asla aldatmam.

Marisa dayanamadı, Senin hiçbir kadını sevebileceğini sanmıyorum. Sevsen bile, sadık kalamazsın.

îspat etmemi ister miydin?

Tam o sırada Norman göründü. Işıklandırma tamam. On beş dakikaya kadar başlıyoruz. Marisa, Dirk. hazır mısınız?

Oyun son derece başarılıydı. Seyirciler dakikalarca alkışladılar.

Herkes yorgun, ama mutluydu. Bir tek Sally enerjisinden bir şey kaybetmemişti. Luella’nm sahne arkasına gelmesiyle, neşesi bir an için kaybolduysa da. kısa sürede toparlandı.

Marisa oyunun yönetmeni olarak Luella’yla konuşması gerektiğini düşünmüş, ama dostça yaklaşımları, kocasının çılgınca sevdiği bu kadın tarafından soğuk bir şekilde geri çevrilmişti.

Çaresizlik içinde çevresine bakınırken Jan’la Neville’i gördü. Jan onu kutlarken başıyla Luel-la’yı işaret etti.

Biliyorum, diye fısıldadı Marisa, Önuı konuşmaya çalıştım ama... Soğuktan titrer g omuzlarını silkti.

Ben de perde arasında konuşmayı denedim, dedi Jan. Bana da aynı şekilde davrandı.

Marisa üzüntülü bir şekilde. Dirk çok güzel buluyor onu, diye mırıldandı.

Güzel mi? diye araya girdi Neville. Buz gibi bir kadının nesi güzel olabilir? Bence kocası da bu soğukluğa dayanamadığı için ölmüştür. Sıcakkanlı karısından sonra, Dirk bu kadına nasıl davranıyor!

Dirk'ü görünce sustu. Luella'yla birlikte onlara, doğru geldiler. Onlar oyunu tartışırken Luella yine soğuk duruyordu. 'Dirk'ün arkadaşları benim arkadaşlarım değildir’ der gibiydi.

Marisa, bu sırada sahne arkasına gelen Hester Worrell'le kız kardeşini karşılamaya gitti.

Mrs. Worrell, Marisa'yı yanaklarından öperek tebrik etti. Sonra yüksek sesle, Elwyn’in seninle bu kadar övünmesini şimdi daha iyi anlıyorum. Onu ne kadar seviyor, değil mi Florrie? diye ekledi.

Dirk’ün konuşulanları duymamasına imkan yoktu. Nitekim, yüzünde alaylı bir gülümseme belirmişti.

Mrs. Worrell. Elvvyn’i de tebrik ettikten sonra Marisa’ya dönerek, Bu akşam bize gidiyoruz değil mi? diye sordu.

Marisa duraksadı, Dirk’e baktı ama. o Luell? nın söylediklerini kaçırmamak için ona doğr eğilmiş. Marisa’nın varlığından bile habersiz görünüyordu.

Marisa kararlı bir şekilde, Teşekkür ederim
Mrs.Worrell. beni yalnızlıktan kurtardınız. dedi

Yaşlı kadının iyiliği onu duygulandırmıştı. Elvvyn’in üzerine titremesi bile bu akşam onu tedirgin etmiyordu.

Oyunun ikinci ve son gecesi ilkinden de başarılıydı. Perde indiğinden beri Sally sevincinden herkese sarılıyordu, Elvvyn bile başarının sarhoşluğu içinde Sally'ye çekinmeden sarılabil-

Marisa üzerindeki pantolon ve kazağı çıkaracak. büronun geleneksel yemeğinde giydiği elbiseyi geçirdi. Dirk'ün onu yine iğneleyeceğini biliyordu, ama bu gece hiçbir şeye aldırmayacaktı. Bu gece, içinde nedenini anlayamadığı bir heyecan, bir coşku vardı.

Parti sahnede verilecekti. Marisa, kapalı perdeler ardında gülüşüp, konuşan bu insanları, bir oyun yazarının zihninde yaşattığı tiplere benzetti.

Sally, bir elinde içkisi, Dirk'ün koluna yapışmış bir şeyler anlatıyor, Dirk de onu dinliyor görünüyordu.

Marisa. Elvvyn'in getirdiği içki ve sandviçi alarak, Çay içecek zamanım olmadı, dedi.

Dirk onu duymuş, yanlarına gelmişti. Benim de zamanım olmadı, dedi, Demek ki bu sahnede iki aç insan var. Marisa gözgöze gelmemek için başını çevirdi ama, Dirk peşini bırakmıyordu.

Yine o elbiseyi giymişsin.

Evet, ne olacak?

Belanı mı arıyorsun?

Ne demek istediğini anlamıyorum.

Pekala, anlıyorsun.

Elvvyn, kan koca arasında geçen ve kendisini hiçe sayan bu konuşmalara içerlemişti.

Bence çok yakışmış, dedi.

Haklısın, Elvvyn. Gerçekten çok yakışmış, bende birtakım istekler uyandıracak kadar çok. Ehvyn'i kıskandırmayı başarmıştı. Sen de pek resmi giyinmişsin. Benim aksime,. klasik çizgilerden şaşmıyorsun.

Elvvyn suratını asarak, İşim öyle gerektiriyor, diye karşılık verdi.

Evet, ama şimdi işinde değildin. Böyle bir partiye bu kılıkta gelmen, klasik çizgileri ne denli benimsediğini gösterir. Anna'nm dolaştırdığı tepsiden iki kadeh alarak birini Marisa'ya uzattı, diğerini Elvvyn'i yok bilerek, kendine sakladı.

Marisa kadehini kaldırdı, Bu benim dördüncüm, dedi.

Bilseydim, vermezdim. Başka içme bari, alışık değilsin.

İstediğim kadar içerim. Dirk'ün, bu sözlerine sinirlendiği belliydi.

Dirk gözlerini kısarak, Sahnede içtiğimiz içkilere benzemez. Gerçeği çarpar adamı, dedi. Marisa gözlerinin içine bakarak, kadehi bir dikişte bitirdi.

Dirk bu davranışını gülümseyerek karşıladı. Eğer masanın altına yığılıp kalırsan, benden yardım bekleme, dedi, Yardım etmek şöyle dursun, bakarsın yanma uzam veririm.

Şarap etkisini göstermeye başlamıştı bile. Marisa, aralanmış dudakları ve cüretkar bakışlarıyla Dirk'e meydan okur gibiydi.

Dirk bakışlarını güçlükle Elvvyn'e çevirdi, Ben senin gibi eski kafalı olsaydım, şimdi Victoria devrinden kalma evler yapıyor olurdum.

Elvvyn omuzlarını silkti, Tamam, ben eski kafalıyım. Halimden de memnunum, diyerek kolunu Marisa'nm omuzuna koydu.

Bu kez dışarda kalan Dirk olmuştu. Komşunun tavuğu... Gerisini sen getir. Elvvyn, diyerek Norman'la nişanlısının yanma gitti.

Sahnede müzikle konuşmalar birbirine karışmıştı. Tabaklarla birlikte, içki şişeleri de birbiri ardına boşalıyordu.

Elvvyn oyunculardan biriyle oyunu tartışıyordu. Marisa yalnızdı, Dirk'ü aradı, bir anda gözgöze geldiler.

Marisa, kendisine dokunulmuşcasına irkildi. Gözlerini birbirlerinden ayıramıyorlardı Sesler, insanlar silinmiş, sahnede yalnız ikisi kalmıştı sanki.

Dirk diğerlerinden kurtularak, yanma geldi. Usulca, Merhaba, Marisa. dedi. Marisa, perdelere doğru geriledi. Dayanacak, kendine destek olacak bir şeyler aradı, ama bulamadı.

Biri 'GreensleeVes'in plağını koymuştu. Uzun bir kıştan sonra gelen bahar gibi, içinde anılar yeniden canlandı. Dirk eliyle yüzünü tutmuş, Marisa? diye soruyordu.

Evet, evet. Sesini kendi bile zor duyuyordu.
Dirk, Dirk, Birden Sally'nin kolunu çekiştirerek bir şeyler söylediğini fark ettiler.
-Dirk, Elvvyn'de ruj izi bıraktığımı söylüyorlar. Ben inanmıyorum. Bir de sen öper misin beni.
akalım doğru mu?.
Dirk onu omuzlarından tutarak öptü, sonra mendiliyle ağzını sildi. Mendil kıpkırmızıydı.
Demek doğruymuş. diye bağırdı Sally, Gerçekten rujum iz bırakıyormuş!
Dirk, Marisa'ya dönerek, Acaba, yönetmenimizin de ruju iz bırakıyor mu? dedi, Ne dersin, Marisa?
Cevap vermesine fırsat bırakmadan kollarına
aldı, dudakları Marisa'nın soluğunu kesti.
Uzaktan Sally'nin sesi duyuldu, Dirk, yapma Dirk! Elvvyn, baksana ne yapıyor. Elvvyn,bir şeyler yap, kızı elinden almasına izin verme!
Ama gerçekleri bilen tek kişi Elvvyn'di. Bu gerçekler karşısında da ne denli güçsüz olduğunu yine bir tek o biliyordu.
Norman nişanlısına sarılarak Dirk'e, Yakalanacağını biliyordum, dedi, Seni uyarmıştım
ama kaçamadın.
Gerginliği gideren bu şakaya herkes içtenlikle
güldü
Dirk kesin bir tavırla, Mantonu al, Marisa,seni eve bırakacağım, dedi.
Marisa titreyen bacaklarla mantosunu almaya gitti. Karmakarışık kafasında hareketlerine hakim olamadığını sezinliyor, ama bunun nedenini içkiye mi, yoksa Dirk'le öpüşmesine mi bağlayacağını bilemiyordu.
Dirk'le birlikte kapıdan çıkarlarken, arkadaşlarının balayma uğurladıkları bir çift gibiydiler. Bir tek Elvvyn hareketsiz duruyor, gözlerindeki kıskançlığı gizleyemiyordu.
Marisa'nm evine kadar hiç konuşmadılar. A-ralanndaki gerginlik garip bir şekilde onları birbirlerine bağlıyordu. Marisa, yatak odasında mantosunu çıkararak Dirk'e döndü.
Dirk özlem dolu gözlerle onu bir süre inceledi.
Sonra kollarını açtı. Marisa kendini kollarına
bırakırken yüzündeki arzu ve mutluluğu gören
Dirk, İçkiyi biraz fazla kaçırmışsın tatlım, diye fısıldadı.
Sonra onu kendine çekerek, Kalıyorum, dedi. Dirk'ün okşayan elleri, Marisa'nın son direncini de kırdı. Ensesinde yüzünde dolaşan dudakları genç kadının arzularını uyandırmış, onunla bir bütün olmuştu. Unutulan duygular, bir zamanlar paylaşılan zevkler hatırlanmış, birbirlerine olan arzuları yeniden doruk noktasına ulaşmıştı.
Marisa'nın doyuma ulaşmadan önce düşündüğü son şey, 'Beni hala seviyor' oldu.
Gece bir ara uyanıp da kendini Dirk'ün kollarında bulunca, hiç bu kadar mutlu olmadığını düşündü.
Sabah uyandığında yalnızdı. Dirk gitmişti ama bu onu fazla üzmedi. Günlerden cumartesiydi, dönerdi. Marisa yıkanıp giyindikten sonra
yatağı yaptı. Kendine kahvaltı hazırladı ve bula şıkları yıkadı.
Aynaya her bakışında, mutluluktan gözleri parlayan bir kadın görüyordu. Dirk dönmüştü ve onu eskisinden de çok seviyordu. Artık onları hiçbir kuvvet ayıramazdı.
Etrafı toplamak için salona geçti. Saatin üzerinde duran notu o zaman gördü. Üzerine yalnızca Marisa yazılmıştı. Yüreği hızla çarparak, titreyen ellerle notu aldı, okudu.
Dün geceki eğlence için teşekkürler. Armağanı gerçekten hak ettin. Koşulumu yerine getirdirme göre, artık boşanabiliriz. Amaç da bu değilmiydi? Dirk.
Kağıt parçası, sıkılan yumruğunun içinde ufalıp boş şömineye düştü.
Marisa gözlerini kapadı, ayakta duramıyordu. El yordamıyla bir sandalye bulup üstüne çöktü. Gururu kırılmış, içini bir tiksinti kaplamıştı.

Ölmek istiyordu.
İçi kan ağlıyordu ama, yanan gözlerinden bir damla yaş akmıyordu. Kuruyan ağzından, çatlayan dudaklarından sözcükler çıkmıyordu. Bakıyor ama göremiyor, beyni olayları değerlendire-miyordu.
'Gitmem gerek,’ diye düşündü. Gidip balayım geçirdiği o hanı bulmalıydı. Oraya varınca, geçen üç yılın, bu son olayların bir kabustan başka bir şey olmadığını görecekti.
Üzerine bir kazakla pantolon geçirdi, ayağına çizmelerini giydi, anorağını da sıkı sıkı kapadı. Yiyecek almaya gerek yoktu, bir şişe süt yeterdi. Kaybedecek zamanı yoktu, geçmişi onu çağırıyordu.
Kapıda Mrs. Scoby ile karşılaştı. Bugün erkencisin, dedi kadın.
Evet, dedi Marisa bir rüyada gibi, Evet, çıkıyorum. Kırlara... 'Geçmişimi aramaya’ diyecekti, ama Mrs. Scoby anlayamazdı, Bir han vardı, onu bulmaya gidiyorum, dedi. Zoraki bir gülümsemeyle ekledi, Evden uzaklaşmak, hava
almak istiyorum.
Mrs. Scoby vazgeçirmek istedi, Ama hava çok kötü. Senin yerinde olsam, baharı beklerdim. Bahara da fazla bir şey kalmadı, öyle değil mi? Mrs. Scoby’nin, olmadık davranışlarda bulunan bir çocuğu uysallıkla yola getirme çabalarını hatırlatan sözlerinden ürken Marisa, koşarak dışarı çıktı.
Araba uzun bir uğraştan sonra çalıştı. Marisa hızlı kullanıyordu, bir an önce kırlara varmalıydı.
Gökyüzündeki bulutların giderek arttığını gördü ama, bu onun için bir anlam taşımıyordu artık. Buz tutmuş yolların kayganlığı da onu ürkütmüyordu.
Sevdiği erkek onun gözünde ölmüştü. O artık yoktu. O notu yazan, hakaret etmekten zevk duyan, sadist bir yabancıydı. Onun sevdiği, evlendiği erkek o handaydı, onu bekliyordu.
Marisa kilometreleri bilinçsizce geride bıraktı. Kırlara yaklaştıkça, trafik azalmış, karlı tepeler görünmeye başlamıştı.
Bir süre sonra, kar yağmaya başladı. Önceleri oraya buraya uçuşan tanecikler, giderek yoğunlaştı, tipiye dönüştü ama, Marisa farkında bile değildi.
Bu durumda araba sürmenin düpedüz çılgınlık olduğunu düşünecek halde değildi. Ana yoldan ayrılarak, yokuş yukarı tırmanmaya başladı. Tehlikeleri görmüyor, en ufak bir korku duymuyordu.
Hana ulaşmak için daha kilometrelerce yol alması gerekiyordu. Çıkıyor, iniyor, tekrar tırmanıyordu.
Han birden karşısına çıktı. Gri taşlardan yapılma. göz alabildiğine uzanan ovanın ortasında tek başına duran bir yapıydı. Marisa önüne gelince durdu. Görünürlerde kimse yoktu. Birden kapıda bir çocuk kafası belirdi, bir süre bakındı ve yeniden kayboldu.
Arabanın kapısını açtı ve bir uyurgezer gibi karların içinden kapıya doğru ilerledi. Kapı, o vurmadan açıldı ve güler yüzlü bir kadın belirdi. Bir şey mi olmuştu? Belki de araba bozulmuştu? Yoksa yemek mi istiyordu?
Bir adam arıyorum, dedi Marisa, sesi zayıf çıkıyordu. Buraya bir adam, kocam, geldi mi? Dirk'ün beş yıl önceki halini tarif etti.
Hancı kadının yüzü ciddileşti, kaşları çatıldı. Hayır, buraya günlerdir kimse uğramamıştı. Tek tük satıcıların dışında, buraya bu havada pek kimse gelmez, dedi.
Marisa ağlamaklıydı. Hancı kadın endişelen-mişti. Bir yanlışlık olmalı, dedi, îçeri girin, size yiyecek bir şeyler hazırlayayım. Uzaktan mı geliyorsunuz?
Evet, kilometrelerce öteden.
Bu havada geri dönemezsiniz. Birazdan daha da bozacak. Bazen kentle ulaşım haftalarca kesilir. îçeri girin, biraz oturun.
Hayır! Hayır, teşekkür ederim. Yemek istemem. Dönmem gerek. Kadına tekrar teşekkür ederek arabasına döndü.

Geri dönmeliydi. Kar gittikçe, bastırıyordu. Çevrede otlayan koyunları, karla kaplı kırlardan ayırt etmek imkansız olmuştu. Önüne çıkan koyunu da son anda fark etti. Direksiyonu kırdı ve kaymaya başladı. Araba yolun ortasında birkaç kez döndükten sonra durdu.

Marisa direksiyonun üzerine kapandı. Her taraf sessiz, bembeyazdı. Bir koyun meledi, sonra bir tane daha. Ve yeniden ortalığı bir sessizlik kapladı.

Marisa kendini zorlayarak, arabayı çalıştırmaya uğraştı. Akü boşalmıştı. Arabanın her yanı gibi o da değiştirilmeliydi.

Yolu enlemesine kesen arabayı bu şekilde bırakamazdı. Bu havada buralara pek kimse gelmezdi ama, yine de arabayı bu durumda bırakmak çok tehlikeliydi. Arabadan çıktı, bir eliyle direksiyonu tutarak diğer eliyle arabayı itmeye çalıştı ama, kar kalınlığı ve güçsüz bedeni buna izin vermedi. Bir süre karda dolaştı, kafası çalışmıyordu. Yeniden arabaya döndü. Yanında ne ’oir battaniye ne de eldiven vardı. Üzerindekilerin dışında soğuktan korunacak hiçbir şeyi yoktu.

Yanma aldığı süt şişesini hatırladı. Dişleri sızlayarak içti ve arka koltuğa yığıldı kaldı.

Kar arabanın camlarını neredeyse tümüyle kapatmıştı. Marisa, kendinden geçerken. ‘Ölüm böyle olmalı’ diye düşündü. Ölünce her şey kendiliğinden çözümlenecek, tüm dertlerinden kurtulacaktı. Aklının bir bölümü uyumamasını, hareket edip, egzersiz yaparak kan dolaşımını sağlaması gerektiğini, uykunun mutlak ölüm demek olduğunu söylüyordu. Ama o tüm bu uyarıları bir kenara iterek, uykuya ve sonuçlarına kucak açtı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Biri başını hafifçe kaldırmış, kenetlenmiş dişlerinin arasından bir şeyler dökmeye çalışıyordu. Bir ses, İç, diyordu, Tanrı aşkına iç şunu. Dişlerinin arasından sızan sıvı boğazını yaktı. Marisa öksürerek onu içmeye zorlayan kişiden kurtulmaya çalıştı.

Bu yabancı olmasa, ölecek, isteğine kavuşmuş olacaktı. Oysa, şimdi hayata geri dönmüştü. Yabancı ağzına dayadığı şişeyi geri çekti. Şimdi ellerini, ayaklarını ovuşturuyordu. Marisa hala gözlerini açmamıştı. Güçlü kollar onu arabadan çıkarıp karın' üzerinde bir süre taşıdıktan sonra sert bir zemine yatırdı, üzerine de bir battaniye örttü. Marisa gözlerini açmaya çalıştı ama, her yan karanlıktı. Ancak bir arabada olduğunu ve açık kapının dışında güneşin doğmakta olduğunu görebildi. Tekrar gözlerini kapadı.

İç şunu, Marisa. Adım duyunca doğruldu ve el fenerinin ışığında yabancının, ona o notu yazarak mutluluğunu yıkan, ölmek istemesine neden olan adam olduğunu gördü.

Adam elini başının altına koydu, Marisa kurtulmaya çalıştı. Elimdeki sıcak çay, Marisa. Termosta getirdim. Sesi yorgundu, Bunu içmezsen, yaşayamazsın.

Marisa bir fısıltı şeklinde, İstemiyorum, dedi.

Sesi inanılmayacak şekilde yorgun çıkıyordu, Sevgili Marisa, benden nefret edebilirsin ama ölmene izin vermeyeceğim. Onun için iç şunu.

Savaşı, yaşama isteği kazanmıştı. İçti. Başını arkaya yaslayarak, Neredeyim? diye sordu.

Bir Land-Rover’de.

Niçin geldin? Sorusuna cevap alamadı. Bir k&ğıt hışırtısı duydu.

En son ne zaman yedin?

Kahvaltıda.

Yanımda biraz bisküvi ve bal var. Yanına çömeldi, Dik oturabilecek misin?

Marisa huysuz bir çocuk gibi başını çevirdi.

Yemek istemiyorum.

Adam üstüne varmadı, arabadan çıktı.

Bu işte bir terslik vardı. Hana bulmaya gittiği adam, ona o notu yazan adam çıkmıştı. Bu adamın bir daha ona dokunmasına izin veremezdi.

Dışardan kürek sesleri geliyordu. Marisa, bir süre sonra uykuya daldı. Bir elin, battaniyenin altından bileğini bulmasıyla birden uyandı. Herhalde nabzına bakıyor olmalıydı, ama Marisa’ nın kıpırdayacak hali yoktu.

Dili dolanarak, Dışarda ne yapıyordun? diye sordu.
Arabanı kurtarmaya çalışıyordum. Bulunduğu yerden uzaklaştırmak gerek, yoksa geçen arabalar için tehlikeli olabilir. Biliyor musun, biraz daha gecikseydim...
Ben ölmüş olacaktım,' diye düşündü Marisa, Beni neden kurtardı sanki?'
Yüksek sesle, Hala kar yağıyor mu? diye sordu.
Evet. Tipi var. Dışarısı henüz karanlık. Sabaha kadar burada beklememiz gerekecek. Üşüyor musun?
Marisa cevap vermedi. Adam tekrar bileğini rutmak isteyince, hemen geri çekti, ama o kısa sürede üşüdüğünü anlamıştı Dirk. Üzerine bir battaniye daha örttü.
Marisa yeniden uykuya daldı. Uyandığında Dirk'ün yanma uzanmış olduğunu gördü. Kıpır-- kıpırdamaz Dirk gözlerini açtı.
Bir şeyler ye, Marisa.
Hayır.
Dirk onu dinlemeden elini başının altına koydu ve, Aslında sıcak bir çorba içmelisin. Ama bu durumda ballı ekmekle yetinmek zorundasın, dedi. Marisa yine başını çevirdi. Marisa, çok uzaklardan geliyorum. Seni bulmam saatler aldı. Bu koşullarda ancak bunları temin edebildim. Lütfen ye.
Marisa bir dilim ekmeği güçlükle yedi. Hala sıcaklığını koruyan çay, toparlanmasına yardımcı oldu. Dirk onu tekrar yatırdıktan sonra, kendisine de çay koydu.
Sonra el fenerini söndürerek, Marisa'nın yanma uzandı. Üzerine örtecek bir şeyi yoktu. Marisa'yı birden bir titreme sardı. Dirk hemen doğruldu.
Dişleri birbirine çarpıyor, bütün vücudu titriyordu.
Dirk Marisa, diye fısıldadı, ama cevap veremiyordu. Genç adam battaniyeleri açtı, kendi de altına girdi ve Marisa'yı kollarına aldı. Marisa kaçacak gücü bulamıyordu kendinde.
Marisa, bırak sana sarılayım, bedenimle ısıtayım. Yoksa, ikimiz de soğuktan öleceğiz.
Marisa onun da ne kadar üşümüş olduğunu ancak o zaman anladı ve içini bir korku sardı. O ölmemeliydi. Planda bu yoktu. Yaşamalı, Luel-Ir'ya dönmeliydi. Onu bunun için boşamaya razı olmuştu ama, önce son bir kez sevişmeyi ihmal etmemişti.
Kollarında tutmasına izin verdi ve bir süre sonra titremesi durdu. Derin bir uykuya daldı.
Sabahın erken saatlerinde uyandı. Dirk uyu yo^du ama, ona sarılan kollarını gevşetmemişti. Neredeyse onu hala sevdiğine inanacaktı ama, daha önce de böyle düşünmüştü. Bu kez kendi kendini aldatmayacaktı.
Birdenbire gözyaşları boşaldı. Kendisi de şaşırmıştı buna... Yanaklarından süzülen yaşlar, Dirk'ün tenine akarak onu uyandırdı. Hıçkınk-arı, Marisa'nın göğsündeki sancıyı bir türlü dindiremiyordu. Uyuşukluk geçmiş, duygulan geri gelmişti. YenLdoğmuş bir bebek kadar savunmasızdı.
Dirk, geçirdiği şoktan sonra ağlamasının ona iyi geleceğini bildiği için engel olmadı. Bu, normale döndüğünün bir işaretiydi.
Mendilini çıkararak, gözyaşlarını sildi. Sonra oaşını kaldırdı ve dışardan gelen sesleri dinledi. Yağmur başlamıştı. Bu, karın erimesi. ısının yükselmesi demekti. Artık Dirk de rahatlayabilirdi.
-Uyumaya çalış, tatlım, dedi Marisa'ya. Bir--:aç saat sonra her şey yoluna girmiş olacak.
Marisa karanlıkta elleriyle Dirk'ün yüzünü suldu. Parmak uçlarıyla adamın duygularını an--.maya çalışıyordu. Kaşlarından, çenesine ora-tan dudaklarına dokundu ama, sert bir çizgiydi rl:ne gelen.
Bitkin bir şekilde, Dirk, dedi.
Ona sırtını dönmeye çalıştı ama, Dirk izin vermedi. Yüzünü kendine doğru çevirerek, Boşanmak istiyor musun, Marisa? diye sordu. Sesi sertti.
Hayır, Dirk!
-Elvvyn'i seviyor musun?

Dirk. ben seni seviyorum, onu nasıl...

Dirk'ün dudakları, dudaklarını buldu. Anorağını açarak bir kenara itti. Bedenini okşuyor, arzusu engel tanımıyordu. Marisa isteyerek, zevk duyarak karşılık verdi.

Sessizliğin içinde hızla çarpan yüreği ve damarlarında coşkuyla akan kanın dışında bir şey duymuyordu.

Dirk,' Sevgilim, karım, diye fısıldadı, Seni sevdiğimi, her zaman sevdiğimi ve sonsuza dek seveceğimi şimdi anlıyor musun?

Marisa, karşılık vermeden kollarını boynuna doladı, dudakları yeniden birleşti. Bir süre, sarılarak, birbirlerini okşayarak özlem giderdiler. Sonra Marisa'da bir tedirginlik belirdi. Geriye itilmiş cevaplanmayan sorular, çözümlenmeyen sorunlar ön plana çıkmaya başlamıştı.

Dirk, Luella?

Sevgilim, onunla sadece arkadaştık. Ben, evinin projesini hazırlayan mimar, o da benim müş-terimdi. Dudakları, dudaklarına değdi, Bana güveniyor musun, Marisa?

Evet, evet.

O zaman sana gerçeği anlattığıma inanmalısın. Senin gibi sıcakkanlı ve ateşli birinden sonra, hayatımı onun gibi bir buz parçasıyla geçirebileceğime nasıl inanabilirsin?

Marisa gülerek, Neville de onu aynı şekilde tarif etmişti.

Ve haklıydı, diye mırıldandı Dirk, Bir erkek olarak, bu işleri daha iyi anlar.

Uzun bir aradan sonra Marisa, Dirk, o notu neden yazdın? diye sordu. Şimdi söylerken bile acı duyduğu belliydi.

Onu istiyorsun sanıyordum. Döndüğümden beri boşanmak istediğini söyleyip durdun.

Ama senin benden boşanmak istediğini sandığım için böyle davrandım.

Marisa, sevgilim, gerçekten senden kurtulmak isteseydim, çok daha önce boşanırdım. Eğilip öptü. Boşanmadan önce son bir kez birlikte
olmamızda ısrar etmemi çok garip karşılamış olmalısın.

Marisa 'evet' anlamında başını salladı.

Seni denemek, beni hala sevip sevmediğini öğrenmek istiyordum. İnsan bu durumda hislerini gizleyemez. Ama daha sonra, bir gece önce çok içkili olduğunu hatırladım ve 'şartımı- bu durumda olduğun için kabul ettiğini düşündüm. Bana ancak çok içkiliyken dayanabil-diğine inandım. Kıskançlığım ağır bastı. O notu bir öfke anında yazdım. Senden ayrıldıktan çok sonra bir hata yapmış olabileceğimi düşündüm.

Seni arayıp, tekrar konuşmak istedim. Evde bulamayınca nereye gittiğini Mrs. Scoby'den öğrendim. Önceleri böyle bir havada, buralara gelebileceğine inanmadım. Bunu yapmak için bir nedenin olabileceği sonradan aklıma geldi ve kendi arabam yeterince hızlı olmadığı için bu Land-Ftover'i ödünç aldım.

Ve... tam zamanında yetiştin?

Evet, Tanrıya şükürler.

Dirk, Norman'larda olduğumuz akşam, kız arkadaşların olduğundan söz etmiştin. Bu doğru mu?

Dirk güldü, Her şeyi öğrenmek zorunda mısın? Sevdiğim kadına sadık olduğumu da söyledim, bunu unuttun mu?

Luella'yı kastettiğini sanmıştım.

Biliyorum. Bunu açıklamak da istemedim. Ehvyn'le sen yapışık ikizler gibi dolaşırken.

Sorumu cevaplamadın, Dirk.

Şimdiden kıskanç bir eş gibi davranmaya başladın galiba. Ama devam et, sevgilim, çok hoşuma gidiyor. Evet, kız arkadaşlarım oldu. Bir kısmıyla seviştim de. Ama her öpüşmede seni düşünüyordum. Sonunda vazgeçtim. Buraya dönmemin nedenlerinden biri, şenle Ehvyn'in ne durumda olduğunuzu öğrenmekti. Ne yazık ki, gördüğüm kadarıyla, hiçbir değişiklik yoktu ilişkinizde.

Seninle birlikte otelde geçirdiğimiz gece benim için bir cehennem azabıydı, Dirk.

Bunu sen mi söylüyorsun?, Ya ben? İkinci gece, seni arzuladım, önüne geçilmez bir arzuydu bu. Yanıma gelmeni istesem bana acıdığın için geri çevirmeyeceğinden emindim. Üçüncü bir geceyi neden göze alamadığımı şimdi anlıyor musun? Eve, sana ulaşamayacağım bir yere dönmeliydim.

Ama şimdi bana ulaşabilirsin, diyerek sokuldu Marisa.

Uzun bir aradan sonra Dirk, Senden bir daha ayrılmayacağım, yeterince uzun bir süre ayrı kaldık. Döner dönmez, eşyalarını toplayıp, benim eve geliyorsun. En kısa zamanda şimdiki evini boşaltırız. Bir diyeceğin var mı?

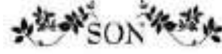
Hiçbir diyeceğim yok, dedi Marisa. Gözleri sevinçten parlıyordu.

Şimdi de sana akşamlarımızı nasıl geçireceğimizi anlatayım. Seni dizime oturtacağım ve kendi evimizin projesini hazırlayacağız.

Akıllıca planlanmış, sağlam temellere oturturmuş bir evimiz olacak. Tıpkı evliliğimiz gibi.

Ye bu evimizi, yaşamın küçük gereksinimleri :1e donatacağız.

Büyüyüp, yetişen küçük gereksinimler. diye gülümsedi Marisa.

BUZLAR ÇÖZÜLÜRKEN

Tüm çocukluğu boyunca aradığı mutluluğu tam bulduğunu sandığı sırada kaybetmişti Marisa. Artık anılarıyla yaşayacaktı. Eski kocasının hasretinin tutuşturduğu ateş için için yanarken etrafında dolaşan erkekleri gözü görmüyordu bile...

Aradan geçen yalnız akşamların küllendirdiği ateş, giderek duygularıyla gerçekler arasında buzdan bir duvara dönüşmüştü. Bu buzun çözülmesi ve aşkın sıcak duygularını yeniden hissetmesi için aradan çok zaman geçmesi gerekecekti...

150 TL.